

la humanitat

Any II : Núm. 305
Barcelona, dimarts, 7 de novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

PARLA M. HERRIOT

«Si la democràcia d'Europa es manté unida, no corre cap perill»

El President del Govern francès, Mr. Eduard Herriot, ha sostingut amb un periodista la conversació següent:

—Com veieu actualment el triple problema: arbitratge, seguretat i desarmament?

—Com acabo de declarar a la Cambra francesa, i segons es concreta en el nostre projecte de desarmament elaborat pel Consell Superior de la Defensa Nacional de França. (Reducció al mínim de tot servei militar defensiu; dissolució de tota organització militarista aliena a aquella missió nacional de defensa; control internacional d'armaments amb dret a investigació; pacte regional d'assistència mútua com a complement del Tractat de Locarno; acompliment total de l'article 16 del Pacte; arbitratge obligatori per a tots els països adherits al mateix.)

—Què en queda, a judici vostre, de la política preconitzada a Locarno?

—Tota entera! Per fortuna, dita política de pau és més ferma que tots aquells obstacles que s'oposen a la seva marxa.

—No veieu, doncs, cap perill per a la democràcia internacional, sobretot per l'Europa, en l'ambient de 1932, tan pariona a l'ambient de 1914?

—Molts perills si l'ànima democràtica d'Europa es divideix; cap, si roman unida. Fortísimament aquesta unió dels democràtics de cada país i la penetració entre totes les democràcies, és, tal vegada, la cabdal missió dels estatistes que no tenim cap altre orgull que el d'ésser incorruptiblement autèntica, democràtics.

—Com vesslumbreu l'esdevenidor de la nostra República?

—La República espanyola té a les seves mans, un demà excel·lent.

—D'on vindrà la llum certa d'aquest demà? De l'esquerra? De la dreta?

—Jo no haig pas d'insinuar el camí que lliberrimament ha d'eleger cada poble per tal d'acomplir els seus destins. Com vell i lleial amic que sóc d'Espanya, sols puc desitjar que, una vegada encarrilada la República espanyola,

lada la República com cal, trobi la fita certa del seu benestar i la seva llibertat, àdhuc la via segura del seu progrés il·limitat.

—Quant a això fet fins ara per la nostra República, què us sembla més important i transcendent?

—Tanmateix, la nova llei Agrària. Veig també, amb alegria, que la Constitució de 1931 possibilita la implantació de l'Escola Única, per la qual tant hem lluitat a França fins aclimatar-la i assegurar-la definitivament.

—Què us sembla si parléssim una mica del Mediterrani, senyor President?

—Del Mediterrani, ni parlar-ne. El meu viatge és netament terrestre i no marítim. Jo he vingut a Espanya —ho dic per la primera vegada i he de repetir-ho sempre que se'm plantegin preguntes d'aquesta mena—, exclusivament en viatge de vacances.

Sóc un polític democràtic en pla de vacances. Si com a democràtic mai no tinc vacances —sempre al costat i al servei del poble—, com a polític m'he imposat, durant els tres dies que penso passar entre vosaltres, un repòs absolut.

—Aleshores tampoc no voldreu parlar-nos, senyor President, de la conveniència d'una possible col·laboració francoespanyola al Marroc...

—No, no! Això també és tema polític.

—Secret d'Estat?

—Ja no hi ha secrets; El que hi ha és una ferma decisió de no donar armes polèmiques als enemics de la democràcia amb declaracions inoportunes sobre temes completament gratuïts. Quant s'ha dit per aquests elements antidemocràtics sobre fantàstiques finalitats ocultes del meu viatge a Madrid, és, ho repetixo amb la mateixa energia de sempre, absolutament fals. Jo he vingut entre vosaltres com un fill de la vella República francesa a abraçar, en la il·lustre persona del vostre cap d'Estat, a aquesta jove República germana. Res més que això, és la finalitat del meu viatge.

Saludo efusivo
a la Republica
española
y al pueblo español

UN AUTOGRAF D'HERRIOT

DE PLOMA ALIENA

Les coses que diu el senyor Noguer i Comet

Ja deuen estar assabentats els nostres lectors de les darreres declaracions del Sr. Noguer i Comet. Deixem el comentari de les mateixes a un volgut confrare, "Foment", de Reus...

—Si són certes les declaracions posades en boca del senyor Noguer, governador civil, podem dir que ens semblen, pel cap baix, extemporànies, impropies de l'autoritat i representació que ostenta del Govern de la República.

No és admissible que parli com parla, continuant al front del Govern civil. Si té assumptes polítics a dilucidar, personalment, deu fer-ho fora del Govern civil, i com a simple particular. No és lícit que s'aprofiti del lloc que ocupa per a fer política partidista en cap sentit, si no és la política general de la República. Menys lícit li és encara que, portat del seu mal humor, digui que ha romput tota relació personal i política amb els dirigents de l'Esquerra.

Ha de tenir en compte que entre aquests dirigents, hi ha Macià i els que l'acompanyen en el Govern de Catalunya.

Per tant, és inadmissible que hi pugui haver, actualment, a Catalunya, un governador, o representant qualsevol de la República, enfrontat amb el nostre Govern propi, indisposat políticament i personal amb els seus components. En aquest cas, el seu deure immediat és dimidir, cosa que ja anuncia el senyor Noguer i Comet, ajornant, però, la seva sortida del Govern civil, per al primer de desembre. És, així, un repte al Govern de Catalunya? Perquè cal tenir en compte que un diari li fa dir que "dilluns publicarà una circular donant instruccions per a la propera campanya electoral."

Si és cert això darrer, ho creiem senzillament intolerable. Qui és el senyor Noguer i Comet per ficar-se en el que no el demanen? Què potser es creu virrei de Catalunya? Doncs, està completament equivocada i la rancúnia se l'haurà de fer passar per un altre mitjà, no intervenint en allò que és alià a la seva jurisdicció. Perquè ja fóra altra cosa si les instruccions al·ludides partissin del Govern de la República, i encara, en aquest cas, foren discutibles, i àdhuc rebutjables, en nom de l'autonomia de Catalunya.

Quant més tractant-se d'un simple governador civil manat a desaparèixer per imperi del propi Estatut votat per les Constituents.

Iolanda Pereira "Miss Univers 1930" en el concurs de Rio de Janeiro posseïx un perfil tan perfecte que el Govern del Brasil l'ha triat per a figurar en les monedes d'argent que va a acunyar

La festa profana d'avui

«Per Tots Sants, capes i mocadors grans», deien els nostres avis

Avui, Barcelona ha fet festa. S'ha repetit un cop més que la força de la tradició s'hagi imposat d'una manera indiscutible. Però cal que els reaccionaris, que veuen en observar aquestes festes un refús a obeir les disposicions de la República, no es facin cap mena d'il·lusions. El poble de Barcelona observa una festivitat del tot profana, per rutina o pel desig de fer festa, sense recordar-se dels sants ni cosa per l'estil.

Els nostres avis deien que la festa d'avui era la primera festa de l'hivern. Era, per a ells, més que altra cosa, una diada climatològica. En tal dia com avui el bon ciutadà treia de casa l'abric, fes el temps que fes i encara que portant-lo s'ofegues de calor. El que no portava abric era qui no en tenia. Val a dir que abans de Tots Sants, per fred que fes, ningú no s'atrevia a portar abric pel carrer si volia establir-se d'ésser criticat pel veïnat.

El refraner barceloní ja ho diu:

Per Tots Sants,
capes i mocadors grans.

Com també ho diu el distic següent:

Per Tots Sants,
desa el vano i treu els guants.

El paganisme de la festa ja es palesava llavors amb el fet que el ciutadà, oint una missa, es considerava pagat amb l'Església, però per quedar bé amb la tradició havia d'anar al cafè al matí, per tal de posar a les rifes de panellets que en ell es feien. Havia de fer, al vespre, la típica castanyada, festa familiar que era causa de no poques indigestions. La castanyada dels nostres avis consistia en atapar-se de panellets i castanyes, teia embajadora que solament podia anar passant a força de vasos de malvasia de Sitges. Palesa l'esperit de previsió dels nostres avis el detall que, per evitar que la mainada mengessin massa castanyes, amb el consegüent perill per a la seva digestió, s'obligava els petits a dir un Pare Nostre per cada una que en mengessin.

La festa —teca i descans— ha perdurat fins avui amb tot el seu caràcter pagà. I sincerament creiem que no serà tasca fàcil l'esborrar del calendari de costums del nostre poble la celebració d'aquestes diades tradicionals que, més que res, són herències dels nostres avis.

La baixa de valors a la Borsa de Barcelona, era produïda per individus poc escrupulosos i, obertament, enemics del règim. — S'aplicarà la Llei de Defensa de la República. — Manifestacions del senyor Moles

En rebre els periodistes aquest migdia, el governador civil, senyor Moles, els ha fet les següents manifestacions:

—Ja fa uns dies que estava treballant en l'assumpte aquest de la campanya que "està fent per tal de produir la baixa de valors i amb ella foragitar el crèdit. No els he dit res fins avui, puix que m'interessava que les primeres gestions es fessin de sobre sense desvetllar recels de ningú i que així poguessin ésser més fructíferes. Avui, d'acord amb el delegat d'Hisenda, han estat examinats i segellats els llibres de tots els agents de canvi i Borsa de Barcelona pels professors

mercantils de la Delegació, havent fet les diligències necessàries per tal que no hi pugui haver cap sorpresa.

—Hi ha hagut algun incident? — ha preguntat un dels reporters.

—Sí. Un dels agents s'ha negat a ensenyar els llibres al·legant que avui era festa i que, per tant, no estava disposat a obrir el despatx. Ha dit també que tampoc no podria fer-ho demà, puix que sortia de viatge cap a Andalusia i que probablement trigaria uns vint dies en tornar a Barcelona.

Tenint això en compte — ha afegit el senyor Moles — han estat donades ordres per tal que sigui repetida la

COMENTARIS ELECTORALS

De Girona ens ve la nova que els senyors Miravilles, Estarín i Gaiola figuraran en la candidatura del Bloc Obrer i Camperol i que aquesta, en lloc d'ésser de minories, serà de majories.

A base dels noms de Carles Jordà, Camps i Arboix i Garganta, sembla que el Partit Catalanista Republicà de Girona prepara a correueta una candidatura per majories.

Els radicals de Sabadell s'han reunit en assemblea i han nomenat candidat a Josep Vilanova Reig.

La Lliga, de Sabadell, presenta pel seu compte Ramon Picart.

Destacats elements cavernícoles de Tarragona han concertat, a darrera hora, una intel·ligència per a la propera lluita electoral. Segurament no s'acordaran.

El Pueblo, de Tortosa, diari marcel·linista, mancant a la veritat, dedica unes quantes frases molestes per a Lluís Companys.

I, a més, assenta la curiosa teoria "que presentar una candidatura d'esquerra contra la d'ells, és afavorir les dretes", oblidant que va ésser l'Esquerra Republicana la que primer va anunciar el seu propòsit de prendre part en la lluita electoral.

El senyor Serra Pascual — l'existència del qual ignoràvem — ens diu el següent:

"Ex-candidat a diputat a Corts pel partit radical, Josep Serra Pas-

qual, diu que va renunciar a figurar en la terna de candidats per disconformitat amb l'actual orientació del partit, que s'aparta, al seu entendre, del sentit obrerista que abans l'inspirava i per creure que els actuals dirigents del partit de Catalunya no poden efectuar l'avangada tasca social que ell creu necessària. Per tot això se'n va a col·laborar al Partit Republicà Democràtic Federal, el darrer manifest del qual ha vist continguts els antics principis del partit radical."

El Centre Federal del carrer Diputació-Viladomat ha resolt canviar el nom pel d'El Pacte. I, a més, ha pres el següent acord:

"No integrar-se a la candidatura del Comitè Federal, però si prestar-li ajut si aquest Centre no es coaliga amb els partits esquerrans de Catalunya, amb orientació estatal d'Espanya; per la qual cosa es dona un vot de confiança a la Directiva perquè acompleixi aquest acord i, si es resolgués sumar-se a la candidatura del Comitè Federal, no integrar-se a dit Comitè, conservant la personalitat d'El Pacte."

El Partit Nacionalista Català ja no va sol a les eleccions. Ara, hom parla d'una "candidatura nacionalista" integrada per elements de diverses organitzacions.

Podem riure's un xic d'aquell acord de la Lliga de no voler coaligar-se amb els tradicionalistes. Vegeu el que diu El Correo Catalán:

"En una reunió celebrada el domingó por los dirigentes de los partidos de derecha y la Lliga Regionalista llegóse a un acuerdo para la formación de una amplia coalición electoral que luche con candidatura de mayorías en las elecciones próximas."

La Junta Provincial Tradicionalista ha hecho ya la designación de sus candidatos que ha recaído en personas de gran prestigio en las comarcas tarraconenses. Lo mismo han hecho las demás fracciones políticas."

Segons sembla, la candidatura del partit radical està essent objecte de laborioses gestions, la direcció de les quals porta personalment el senyor Lerroux. Sembla que fins ara sols hi ha acord ferm pel que respecta als noms dels senyors Antoni Montaner, Albert Bernis, Rupert Roldós, Josep Maria Serraclara, Eduard Calero i Eladi Gardó.

S'hi barregen també, com a probables, els noms del senyor Lluís Sisquella, de l'ex-regidor senyor Bernaldo de Quirós i dels senyors Albert i Capdevila (Josep).

Es proposa dels elements del partit radical fer un lloc en la seva candidatura per a un representant de cada un dels Centres regionals de més densitat i arrelament, tals com la Casa de València, el Centre Aragones, el Centre Andalusí i el Centre Gal·lec.

Es considera també molt probable que en la candidatura radical hi vagin, formant al·lança, algunes persones del partit radical-socialista de Barcelona.

diligència ajudada per la policia, i que si es negava a ensenyar els llibres fos detingut. Es de creure que en aquestes condicions l'esmentat agent no haurà oposat cap resistència.

—No hi ha hagut detencions?

—S'ha cursat ordre de detenció contra tres individus que semblen que són dependents d'un soci del Mercat Lliure de Valors, dels quals se servien alguns agents de canvi i Borsa per a practicar algunes operacions que a aquests no els estan permeses.

—Hi ha documents compromesos?

—En el meu poder obren documents acreditatius d'irregularitats que afecten els interessos públics, per quin motiu, i sense perjudici de l'acció judicial, que s'ha encarregat d'esbrinar la quantia i qualitat del delictes que hi pugui haver, estic formant l'expedient oportú que trametaré al Ministeri de la Governació amb proposta de les sancions que conforme a la Llei de Defensa de la República correspongui imposar.

Sembla que a Villa Cisneros — ha acabat diu el governador — hi manca algun borsista.

LA RIFA

1.er premi 25,618 100.000 ptes.
2.on id. 10,494 60.000 id.
3.er id. 17,207 30.000 id.
4.rt id. 28,118 25.010 id.

MADRID, GIRONA, VALENCIA
SAN SEBASTIAN
BARCELONA, SEVILLA, VALENCIA
SARAGOSSA
VALENCIA, SEVILLA,
MURCIA
TARRAGONA, MADRID, CEUTA
CORUNYA

PREMIATS AMB 1.500 PESSETES
33.892, Barcelona.
1.387, Figueres, Córdova, San Sebas-
tian i Vitoria.
18.574, Barcelona, Villareal, Madrid
i Saragossa.
2.478, Barcelona, La Falguera, Va-
lencia i Santader.
32.811, Barcelona
41.710, Barcelona, Castelló, Sevilla i
Madrid.
41.437, Madrid.
14.802, Barcelona, Ecija, Palma de
Mallorca i Madrid.
11.981, Sevilla, Cadiz, Madrid i Bil-
bao.
25.761, Barcelona i Madrid.
29.772, Barcelona.
5.898, Granollers, Córdova i Lepn.
4.862, Barcelona, Almeria, Lleida i
Sevilla.
38.847, Madrid.
21.344, Barcelona, Sevilla, Madrid i
Málaga.

PREMIATS AMB 300 PESSETES
DESENES
17
CENTENES
110 118 121 141 180 197 230 242 251
252 316 340 355 373 379 389 404 426
496 505 510 518 522 535 553 613 640
653 697 762 780 789 836 852 866 905
939 941 952 955

MIL
012 019 083 171 174 202 205 261 297
301 343 385 395 411 415 451 465 487
504 530 546 624 630 640 758 819 816
855 862 964 974 981 985 989

DOS MIL
026 058 070 084 110 128 141 199 209
211 289 298 306 358 363 421 467 484
525 533 547 581 661 688 711 718 724
760 791 836 878 890 897 925 932 941

TRES MIL
018 024 027 028 031 089 108 178 202
210 217 226 266 338 369 400 414 439
447 479 551 594 612 682 763 803 819
842 867 871 874 884 971

QUATRE MIL
027 063 116 180 181 238 251 275 344
357 367 410 422 444 445 459 470 543
548 553 594 641 661 722 744 745 785
789 797 871 883 888 895 938 939 980

CINC MIL
039 043 046 088 107 155 157 165 172
173 180 193 202 221 237 249 252 262
310 314 322 361 368 394 398 401 405
462 492 496 513 536 560 562 572 575
665 671 724 763 772 790 812 827 838
847 853 904 908

SIS MIL
024 033 035 041 046 048 069 070 082
127 153 159 205 212 268 281 297 298
352 371 374 402 466 491 515 516 594
595 647 768 769 778 794 804 843 846
955 956 986

SET MIL
031 055 120 124 126 161 171 196 303
368 387 420 422 425 438 448 469 477
516 549 559 563 659 743 752 777 782
815 820 825 833 858 862 908 908 923
963

VUIT MIL
001 005 09 018 028 034 042 052 085
103 139 170 264 270 281 295 322 334
363 372 380 397 404 421 460 489 495
504 553 583 630 747 763 765 853 882
908 921 937 944 945 966 980

NOU MIL
031 128 166 174 187 223 225 233 322
323 354 359 373 397 469 476 488 506
544 557 605 637 724 766 777 782 794
814 872 887 888 890 893 897 945 953

DEU MIL
060 129 195 217 322 331 364 379 390
400 408 417 426 465 468 490 500 603
666 798 838 850 853 947 960 984

ONZE MIL
008 016 076 084 115 121 133 136 224
258 280 263 268 274 276 285 286 325
358 370 384 428 458 479 482 550 578
591 673 682 703 718 738 755 779 799
812 827 867 891 923 928

DOTZE MIL
090 121 139 180 187 199 250 254 264
294 310 326 358 471 596 612 620 691
708 731 748 755 775 786 808 942 944
967

DIVUIT MIL
041 045 100 113 128 130 162 196 224
232 251 276 317 386 404 405 517 538
553 619 645 666 709 713 722 739 942
965 981

DINOU MIL
005 017 058 10- 108 116 142 174 204
212 214 224 249 304 313 324 328 338
354 391 393 400 409 429 499 525 540
561 575 624 645 648 706 719 739 804
810 817 852 846 904 912 928 931 944
975 986

VINT MIL
001 019 024 057 072 106 141 170 189
200 215 233 237 240 295 321 328 404
413 437 480 539 640 642 658 680 683
696 752 812 816 848 900 916 920 983

VINT-I-UN MIL
090 127 129 151 186 187 199 203 205
213 216 222 256 265 330 334 368 401
420 437 440 445 451 460 508 548 568
582 583 593 602 613 621 668 671 711
725 737 765 766 775 783 811 813 841
863 879 889 899 900 904 912 920 972
977 978 984

VINT-I-DOS MIL
010 034 061 081 097 105 139 149 174
186 220 222 228 242 289 287 300 311
322 344 364 393 402 434 483 509 523
528 537 542 563 579 617 623 675 694
764 830 840 893 911 917 920 936 944

VINT-I-TRES MIL
006 026 037 040 063 075 101 112 118
132 147 184 188 228 250 309 441 334
336 421 455 469 499 507 564 536 719
738 806 838 843 932 952 960 995 996
997

VINT-I-QUATRE MIL
066 077 106 121 122 154 188 199 209
211 218 225 256 310 368 369 412 435
460 471 480 518 580 628 700 726 782
786 821 872 873 884 907 935 978

VINT-I-CINC MIL
027 048 137 146 147 165 214 239 247
249 276 293 301 312 340 344 404 312
436 443 471 373 474 488 508 512 517
600 632 638 644 657 700 712 720 739
753 759 774 797 798 800 802 862 866
868 912 944 977 986 997

VINT-I-SIS MIL
005 012 030 086 100 112 107 108 112
120 133 135 139 154 161 183 208 214
220 250 256 360 375 402 416 418 437
444 456 467 471 473 484 494 503 515
547 593 615 639 667 674 687 716 735
814 825 836 850 876 899 911 938 952
979 982

VINT-I-SET MIL
032 046 050 075 113 129 144 190 210
215 260 326 328 410 422 434 447 463
473 474 504 509 531 653 655 680 712
713 720 728 735 753 755 786 790 868
890 895 900 907 919 939 948 954 989

VINT-I-VUIT MIL
017 020 050 071 079 100 110 140 141
146 161 183 195 198 211 222 223 230
274 288 337 389 391 397 400 420 427
467 479 489 503 576 597 600 677 708
709 717 719 727 786 830 831 880 888
897 919 973 975 978

VINT-I-NOU MIL
014 057 103 111 122 132 142 191 193
230 255 266 297 324 334 357 369 372
373 405 408 421 444 458 471 474 483
505 513 540 544 602 644 649 652 682
722 729 743 769 775 827 833 846 869
878 884 885 891 904 908 954 959 981
980 991

TRENTA MIL
044 079 117 134 199 328 370 391 482
507 516 550 562 564 608 620 632 639
676 680 688 699 710 743 760 780 812

TRENTA-UN MIL
000 080 147 140 160 178 243 274 335
340 366 368 382 386 392 442 522 529
528 561 666 681 691 694 725 749 760
784 829 839 870 902 914 930 947 958

TRENTA-DOS MIL
003 015 037 044 060 127 138 156 166
178 203 217 218 265 268 382 405 428
494 527 560 613 629 695 700 785 769
776 822 831 847 851 858 861 886 921
941 989

TRENTA-TRES MIL
011 031 052 084 096 126 142 221 238
309 388 422 435 442 450 501 523 585
581 583 588 610 630 644 646 663 678
687 815 821 824 830 855 914 915 917

TRENTA-QUATRE MIL
038 01 130 137 183 201 229 256 262
294 357 361 366 437 455 481 486 502
543 589 590 610 655 662 667 706 767
772 788 858 871 926 940 946 982

TRENTA-NOU MIL
003 024 064 142 149 167 248 261 285
364 370 417 435 439 513 542 544 574
576 591 599 647 673 694 699 702 759
769 775 802 808 817 834 987

QUARANTA MIL
011 018 029 032 058 060 063 065 079
090 158 180 196 222 286 290 295 318
351 353 375 386 405 448 460 471 477
479 487 519 572 617 643 646 656 689
693 705 728 751 752 761 784 803 822
837 854 884 898 918 960 983

QUARANTA-UN MIL
011 029 043 068 083 087 092 097 111
125 141 153 198 219 224 269 275 276
277 316 319 335 353 377 381 408 410
425 428 467 488 520 528 540 550 560
632 667 688 711 747 779 782 185 804
849 859 878 893 902 911 912 935 999

QUARANTA-DOS MIL
018 030 049 055 058 063 095 139 157
160 163 236 261 292 309 326 359 372
414 429 432 456 475 481 499 524 527
552 559 565 573 587 614 616 629 633
634 651 660 673 682 693 696 704 709
710 716 725 756 760 780 797 798 830
850 851 857 861 864 918 942 945 947
952 977 990

99 aproximacions de 300 pessetes
cada una per als números restants del
centenar dels premis primer, segon,
tercer i quart.

2 aproximacions de 2.100 pessetes
cada una per als números anterior i
posterior al del premi primer.

2 aproximacions de 2.000 pessetes ca-
da una per als números anterior i
posterior al del premi segon.

2 aproximacions de 1.500 pessetes

cada una per als números anterior i
posterior al del premi tercer.

2 aproximacions de 882 pessetes ca-
da una per als números anterior i
posterior al del premi quart.

Fem saber als nostres lectors la con-
veniencia de no inutilitzar els bitllets
de la Rifa sense consultar abans la
Llista oficial.

DECLARACIONS DE L'EX-KAISER

«Estic decidit a retornar
a Alemanya si la nació
ho vol»

Londres. — De retorn a la Gran Bre-
tanya d'un viatge per Holanda, un
pastor galès, ha explicat que al curs
d'una visita a l'ex-emperador Gillem i
responent aquest a una pregunta que
li feu vers la situació futura d'Ale-
manya, digué:
— Si la nació alemanya manifesta
el desig de veure'm retornar, estic de-
cidit a fer-ho tot-seguit.

Bolets decomisats

El veterinari municipal de servei a
l'estació de França, senyor Matons, ha
decomisat 7.280 quilos de bolets per
no reunir les condicions necessàries pel
consum.

ESPECTACLES PÚBLICS

Teatre POLIORAMA
COMPLETAMENT REFORMAT
Compania de comèdies còmiques de
CASIMIR ORTES

Avui, festivitat de Tots Sants, nit
a un quart d'onze:

Engañala, Constante
La farsa còmica en tres actes
Gran èxit de rialles continues
Demà, dimecres: Commemoració
dels Morts, tarda a un quart de sis,
la comèdia de riure en tres actes,
TIO CATORCE. Nit, a un quart
d'onze: **ENGANALA CONSTATE**

TEATRE CATALA ROMEO
Compania **VILA - DAVI**
Telèfon 19691

Avui, nit a un quart d'onze:

DESITJADA
Última representació en funció de
nit. Demà, tarda: Grandios progra-
ma doble dos èxits sessió única
La volta al món en patinet
DESITJADA
Nit, "Jovenut Jordiana": **ANA**
MARIA. Divendres: Estrena de
APTA PER A SENYORES
tres actes còmics de Millas Raurell
Es despatxa a Comptaduria

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, nit a les deu:
LA MOSSEGADA
i la fantàstica visió sonoritzada
DON JUAN TENORIO SONORO
pel desternidor SANTPERE - El
pas-doble de "Los malditos" - El
tango "Mantenido está por el".
El vals "Angel de amor" - Man-
tons de Manilla - Aigua natural.
Paragües - Serenos - Girls maldi-
tes - Versos sintètics
Dimecres, tarda i nit: El cartell es-
pecífic per als mal-humorats
LA MOSSEGADA i
DON JUAN TENORIO SONORO
pel batallador SANTPERE

TEATRE VICTORIA

Compania **L. LUIS CALVO**

Avui, nit a tres quarts de deu:
Colossals cartells presentant-hi part
l'important "divo" **MARC REDONDO**
1. **LOS CLAVELES**, grandiosa crea-
ció del tenor **MATEU F. GUITART**.
2. L'èxit més gran de l'any

TEATRE VICTORIA

Compania **L. LUIS CALVO**

Avui, nit a tres quarts de deu:
Colossals cartells presentant-hi part
l'important "divo" **MARC REDONDO**
1. **LOS CLAVELES**, grandiosa crea-
ció del tenor **MATEU F. GUITART**.
2. L'èxit més gran de l'any

LUISA FERNANDA

pels eminentíssims cantants **SOPIA**
VERGE, **CECILIA GUBERT**, **JOAN**
ROSICH i el "divo" dels baritons

MARC REDONDO

Demà tarda a dos quarts de cinc:
Colossal cartell

Nit i totes les nits no deixin de
veure el més gran èxit de l'any

LUISA FERNANDA

Despatxa a la taquilla i Centres
de Localitats

Teatre NOVETATS
Gran compania **LLUIS CALVO**

Avui, nit a les deu:
POR UNA EQUIVOCACION
i l'òpera còmica en tres actes

DON GIL DE ALCALA
Formidable èxit de l'obra i de la
compania - 35 professors d'or-
questra dirigits pel mestre **Penella**,
autor de tant formosa òpera còmi-
ca - Tot Barcelona admirarà tant
preuada obra musical. Ovarions a
Maria Vallojera, **Trini Avellí**, **Ri-
card Mayral**, **Pau Gorgé**, **Font-Mola**,
Palacios, **Barajas** i **Llauradó** - Mag-
nífica presentació - Decorats
i vestuari expofés
Demà tarda, especial:
LUISA FERNANDA
per 50 professors d'orquestra
Nit i totes les nits, el gran esdeve-
niment musical
DON GIL DE ALCALA

TEATRE COMIC
PALAU DE LA REVISTA
Empresa **E. GUIRO**

Avui, nit a un quart d'onze:
L'èxit dels èxits

LAS MIMOSAS
creació de tota la compania - Tots
els números repetits
Divendres: **Debut** de la "diva"
GLORIA GUZMAN
i de l'actor còmic **Rafael Arcos**,
amb l'estrena de la revista del
mestre **Alonso**

MI COSTILLA ES UN HUESO
Es despatxa a Comptaduria

TEATRE APOLO

Telèf. 23441 - Gran compania de
gènere frívol - Primera "vedette"
EVA STACHINO

Divendres, nit a un quart d'onze:
**INAUGURACIO DE LA TEMPO-
RADA**, estrena de la fantasia lírica
CONTIGO A SOLAS
Grandios Fi de Festa - Eva Stachi-
no, **Pepeta Cantero**, **Cishy Contin**,
i **Elsie Bayron**
Dissabte tarda: Estrena en aquest
teatre de l'obra frívola

LA PIPA DE ORO

Nit, l'èxit màxim

CONTIGO A SOLAS

TEATRE OLYMPIA

DARRER DIA - 14 ACTES, 14

Don Juan Tenorio

i El Nuevo Tenorio

pels reputats artistes **Senyors Por-
tuny**, **Mc'Gosa**, **Bayona** i **Xaral**,
i els senyors **Villagómez**, **Monte**,
Sierra, **Forquet** i **Quadrany** - Estre-
na de decorat - Luxosa presentació
**EL MILLOR TENORIO DE BAR-
CELONA** - **PREUS ECONOMICOS**
Es despatxa a la Comptaduria del
mateix teatre i a tots els Centres
de Localitats per aquestes dues
últimes funcions

CINEMA PARIS

Avinguda Portal de l'Angel, 11-13
Telèfon 14544

Avui, nit a tres quarts de deu:

GRANDIOS PROGRAMA
REVISTA
William Powell i **Kay Francis** en
ACUSADOR DE SI MISMO
Triomf de **MAUR**

la humanitat

Any II

Barcelona, 1 de novembre de 1932

Núm. 305

PROCEDIMENTS ARCAICS

Hem sentit a dir, i ho acollim amb tota mena de reserves, que determinats sectors del més aguditzat apoliticisme obrer han editat una profusa tirada de prospectes, damunt dels quals apareix la famosa caricatura del candidat que provoca la llum, i, un cop diputat, exhibeix amb tota satisfacció dels seus electors les anomenades darreries de l'home...

Això d'èria molt poc a favor de l'enginy i de la valor moral dels patrocinadors d'aquesta borda idea. En primer lloc, és molt poc original. Reviu coses passades, que l'experiència hauria d'haver ensenyat que són caduques. En segon lloc, és d'una mala fe extraordinària identificar les caricatures amb el retrat de personalitats conspícues de l'Esquerra Republicana. Això equival a dir a les masses que han d'absorbir aquests fulls antiquats, que tots els altres candidats són uns perfectes complidors del que prometen. Els fulls de quan nosaltres érem petits, quan menys, no personalitzaven. Ara, si ara el papu són els de l'Esquerra. I per això hom diu que ha estat substituïda en el clímax l'efigie impersonal que li figurava per la d'aquells homes de l'Esquerra que més han patit persecució en defensa d'aquells que avui els escarniran d'una manera tan galdosa, si no mentitzen les informacions que tenim.

A fi de comptes, ja qui pot afavorir aquesta campanya, baixa de sostre, que enlloc de bombardejar-nos amb idees ens apedregui amb deslleialtats? El resultat podria ésser un: donar el triomf a les dretes. Els dretistes, per moltes discrepàncies que els separin, saben fer la pinya davant de l'enemic comú. Els esquerristes sempre hem adoptat la tàctica inversa. Treure'ns els drapats al sol, a la mateixa línia de foc, sota l'artillada malvolença dels que ocupen les trinzeres d'enfront.

Què guanyarien els estaments obrers amb què una majoria reaccionària, angustiosa o afecte al sindicat Lliure s'apoderés del primer Parlament de Catalunya? Ningú no serà gosat de mantenir que hi guanyessin res. Amb una marcadíssima i decisiva influència esquerrana, potser —sota el seu especialíssim punt de vista— no hi guanyarien res. Però és incontrastrable que no hi perdrien. Que les justes i honrades aspiracions obreres no sofririen la devallada fatal que les espera, si elements polítics de la Lliga o de la Caverna arriben a agafar —afavorits per l'abstencionisme proletari— la direcció de la Catalunya autònoma.

Aquests fulls insidiosos, d'un humorisme espès i passat de moda, són armes tan arcaiques com les destrals de siler. Però, i què pot sorprendre'ns ja, quan veiem que el siler és la matèria grisa que impulsa certs homes a voler realitzar amb la pistola allò que només pot realitzar la idea? Hi ha un arcaisme més gran que matar un home perquè no pensa com nosaltres, a la manera de Calvi o d'Arbúes?... No ens hi encaiparrem. Fet i fet, potser aquests fulls no arribaran a sortir al carrer.

DAVANT LA LLUITA ELECTORAL

IL·LUSIONS

Se'n fa tothom, i pel que es veu, se les fa l'Esquerra. Anem examinant la premsa, no ja precisament la reaccionària, la premsa aquella que no es pas addicta a la nostra causa, i per ella ens assabentem que vivim als llims i que anem a la davallada.

Pel que es veu, l'Esquerra no representa res, no ha fet res que li permeti d'aspirar al triomf, que suposi el més petit avantatge. A la fi l'Estatut l'ha fet tothom, l'ha guanyat tothom, menys nosaltres. I això fa que haguem de viure d'il·lusions. Com ho fariem per governar, si no tenim homes, si no hem fet més que desgraciats?

D'això, doncs, cal que en parlem.

L'Esquerra fou una creació del fet revolucionari, o la revolució fou obra de l'Esquerra Republicana? El 12 d'abril, la revolució esclatà a les urnes dels col·legis electorals. A elles, una força formidable, una força que portava un fi i que tenia un programa, triomfà com indubtablement els nostres enemics no podien esperar, i aquesta força que arrossegà tot Catalunya, no fou altra que l'Esquerra Republicana. Aquesta força que l'endemà, llançant-se al carrer, proclamava la República catalana.

Tot això, però, segons com s'ho mirin aquests senyors que en tals moments dormien ben repapats a casa seva, no dona pas cap autoritat ni fa esperançar altre cosa que el fracàs formidable. Això vol dir que hem treballat pel diable i que ara que tot està ja fet, que tot ha estat ja guanyat, vindran uns quants senyors reaccionaris, siguin de la mena que es vulgui, i s'ho emportaran tot. Els triomfaran.

L'Estatut s'ha guanyat i no sabem que hagi estat per la bona cara dels nostres contraris. Sanjurjo, tanmateix, ens l'ha regalat generosament, de tant com ens estimava.

Al nostre poblet, ja no cal que li vagin amb històries tàrtares; els coneix massa a tots plegats, i, altrament, també ens coneix a nosaltres. Encara mai no l'hem enganyat com l'ha enganyat la Lliga, ni l'hem portat per camins extraviat. Ja no en parlem, dels no catalans. Els que hem alliberat la Pàtria som nosaltres, i nosaltres som el poble català que ens va enllairar al lloc que políticament ocupem ara, per tal que el representéssim. Som els cridats a governar, a desgrat del que digui tota la farfalleja reaccionària.

No cal que perdin el temps els enemics de casa, i això que el tenir enemics a casa en aquestes circumstàncies excepcionals, és un cas clínic. Catalunya, en aquests instants reclama una actuació de sacrifici un bon xic més elevada.

Quina culpa en té l'Esquerra, que ells hagin viscut sempre terrats i que mai no l'hagin ensopegada?

Vint dies hi ha per endavant

abans que el nostre poble digui la seva darrera paraula. Aleshores podrem constatar que les il·lusions els han tret una altra vegada i que Catalunya resta com sempre, als rengles disciplinats de l'Esquerra Republicana que l'ha duta, triomfant, a la consecució definitiva de la República i de la llibertat de la Pàtria.

El senyor Bertran de Quintana desmenteix un solt de «La Veu»

El senyor Bertran de Quintana, ens diu el que següent:

«Per LA HUMANITAT, edició del darrer dissabte, m'assabento que «La Veu» atribueix a un Cent: que jo presideixo la confecció i divulgació d'una candidatura en la qual figurava el meu nom. No m'estranen les paraules de l'òrgan regionalista, si però, tinc que fer avinent la pena que m'ha produït el que LA HUMANITAT hagi recollit i comentat la nota al·ludida.

Cal veure tothom sapia, especialment els íntims del senyor Companys i el Secretariat del Partit, que Pànic Centre que jo presideixo no ha patrocinat cap candidatura, malgrat de tenir perfecte dret a fer-ho, com reconeix LA HUMANITAT. Si algú s'atribuïa malèvolament la representació de l'Entitat i tingué el platxer i l'humorisme poc recomanable de barrejar noms, un dels quals m'era, completament desconegut, jo no en tinc pas la culpa. I pel que a mi respecta, hi ha una raó més encara i és que abans de fer-se públic el resultat de la consulta efectuada als Centes, jo havia manifestat al Secretari del Partit, el bon amic Joan Tauler, el meu desig de no figurar a la llista de pre-candidats. La votació no d'una que he obtingut el meu nom es deu a l'esponantia adhesió de molts militants i potser també als treballs d'alguns amics que, a desgrat de la meua inhibició, s'entestaren a patrocinar-me amb un zel i un desinterès que jo agraeixo, no obstant.

No calia, per a contestar una insidiosa regionalista retreure fets, ni precisar coses que no interessaven a ningú. Res té a veure la secretaria política de Lluís Companys amb la qüestió plantejada, ni jo he fet ús d'aquell càrrec des del moment que vaig deixar d'exercir-lo, ni la meua dignitat política, ni la meua independència espiritual, em permetrien d'aprofitar-me sota un altre dosser que el de la doctrina i la disciplina del partit. Altrament, l'amistat fraternal que m'uneix a homes com Lluís Companys i Ernest Ventós és tanmateix superior als que mouen certes plomes i precisen determinades actituds electorals.

EM AVINENT ALS QUE EN VIN NOTES I GASETILLES PREGADES QUE, DEGUT AL TREBALL QUE SUPERA LA TRADUCCIÓ D'ORIGINALS, NO EN PUBLIQUEM CAP QUE NO VINGUI ESCRIT EN CATALA

FOCS DE BENGALA

MILIONS QUE CERQUEN HEREU

A Igualada s'ha mort un fabricant. Això no té res d'extraordinari. No consta enlloc que els fabricants igualadins gaudeixin del do d'immortalitat. El que sí ja s'aparta una mica de les defuncions habituals de fabricants o industrials és que, i de referència, era milionari, la qual cosa, si bé no és precisament una d'adiva dels déus, abunda poc en aquesta vall de llàgrimes.

I com sigui que així que ens surt al pas una singularitat qualsevol, immediatament en constatem una altra, venim a conèixer que el ben peicat difunt ha mort sense deixar cap mena d'hereu directe ni indirecte; cap ciutadà ni ciutadana que pugui ostentar aquella investidura que, en llenguatge vulgar, qualifiquem de «parent o herent».

Els milions del desaparegut industrial han quedat completament orfes de pare i de mare. Quan es tracta de milions, però, hi hauria bufetades per adoptar-los com a fills propis. Tanmateix, però, la llei és tancativa en aquesta qüestió. I segons em diuen, la mota considerable deixada pel traspassat haurà de passar íntegra al domini de l'Estat, en aquest cas l'Estat espanyol. No crec que el nostre Estat arribi a constituir la Generalitat de Catalunya hereva forçosa d'aquesta mena d'ab-intestatos.

Ningú no negarà a Jaume Carner facultats de mascota. Va començar per atreure, a profit del Tresor, la grossa de Nadal. Fou un excellent debut com a ministre de Finances. Ara es disposa, segurament, a encaixar la fortuna deixada pel fabricant igualadí.

Això està molt bé i no està gens bé. Entenem-nos. Sempre és preferible que una muntanyeta d'or vagi a incrementar el comú que no pas les càucies dels jesuïtes. Però també hauria estat força bé que el difunt s'hagués recordat dels treballadors que el varen ajudar a fer-se ric. I que dels seus milions, abandonats, els en toqués una miqueta.

Aquesta ommissió —qui sap si involuntària— hauria d'esmenar-la l'Estat. Com? De la manera més senzilla, més lògica i més planera del món. Veureu.

Si el mort hagués llegat la seva riquesa als seus treballadors, que no són parents directes ni parents tan sols, l'Estat els hauria retallat un trenta-tres per cent de l'herència. ¿No és així? Ara, en canvi, l'Estat, que tampoc no és parent del cadàver, s'ho embutxacarà tot sense descompte. Això no és just.

El que hauria de fer l'Estat és incertificar els factors. Situar-se dintre la llei com a hereu sobreposat, i escarmentar-se la tercera part reglamentària de l'import d'ella, per a fer-ne l'herència als assalariats, que amb el seu esforç i les seves suades han contribuït a crear aquest volum de riquesa. Si ells fossin hereus l'Estat els retallaria un terç. Si l'hereu és l'Estat fora de justícia que el terç fos per a ells. El que no és gens ni mica just és que es quedin sense una engruna.

J. M. FRANCES

LA GESTIO DEL SENYOR VENTOS A PROVEIMENTS

Descobriments d'un mercat clandestí de llet

Atenent indicacions del president de la Comissió municipal de Proveïments, senyor Ernest Ventós, fermament interessat a acabar els abusos que es produïen, en perjudici dels consumidors, en el comerç de llet, abir, dilluns, el personal de la Inspecció de Proveïments, secundat per la brigada de repressió de la venda ambulants i acompanyat per dos facultatius veterinaris, procedí a efectuar un important servei a un mercat clandestí que funcionava al carrer d'Ausies-Marc, on diàriament hi havia un tràfic de 12.000 litres de llet, pel cap baix.

El personal del Municipi procedí a llançar diversos bidons de llet infectada per la presència de cossos estranys, formulant les denúncies corresponents, i decomissà nombrosos atuellos que no reunien les condicions d'higiene requerides per la sanitat del producte que havien de contenir.

Altrament, els propietaris del local quedaren advertits que en un termini de vuit dies, durant els quals els interessos del públic quedaran degudament garantits per l'escurçuposa vigilància dels funcionaris del Servei d'Inspecció, d'haver cessat totalment el comerç de compra-venda de llet que s'hi realitzava i que ha d'efectuar-se precisament al Mercat oficial, situat a l'antic Escorxador de Sant Martí, amb les garanties que ofereix una inspecció permanent.

El conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya senyor Francesc Casals, parla dels seus propòsits i de la situació social

Responent a les amables preguntes que li han estat fetes, el conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya, senyor Francesc Casals, ens ha fet les següents manifestacions:

—Quin és per a vós el problema més urgent?

—Dels actuals, per a mi, és el de l'atur forçós, i al qual més atenció he de prestar-li, operant sobre ell amb la màxima urgència i extirpació. És el que més profundament em preocupa, puix que comprendreu que amb un panorama de 30.000 parats inscrits a la Borsa del Treball de la Generalitat a Barcelona, sense comptar, naturalment, els que existeixen a la resta de Catalunya i dels quals no tinc antecedents, ni cap dada, el qual m'ha suggerit la idea de confeccionar un cens patronal i obrer, amb gran urgència, puix que comprendreu que amb un pugués suplir aquesta manca, per a poder començar un acurat i seriós estudi i veure si hi ha manera de poder establir un subsidi per a aquests casos, evitant, lògicament, aquesta continuïtat i pertinac immigració que ens cau a sobre, de tots els àmbits de Catalunya, suggestions pel mirall de la ciutat i les seves moltes fantasies i sense compromisos, ni contractes de treball. A més, cal tenir en compte que aquesta restricció no va a ésser nostra només, sinó que en molts països és ja vella per la pràctica de la seva aplicació constant, àdhuc en moltes capitals espanyoles.

No diré que sigui impossible la seva resolució, però sí afirmaré que si no s'arriba a aquesta resolució serà difícil resoldre-la, com no sigui amb petits i inútils paliatius.

—I sobre la crisi de treball, ens podeu dir quelcom?

—Veureu; la crisi de treball no és precisament un problema només català, ni espanyol, és universal, i és degut al desequilibri econòmic que existeix al món, en tots els països, amb més o menys intensitat el sofreixen. Aci, si no s'haguessin permès les campanyes derroteres, que no han servit més que per a espantar i apartar el diner, no se sofriria tant, el que ha motivat el retraïment en muntar noves indústries, evolució de menys negocis, la manca de desenvolupament i continuïtat de les ja establertes, i aquesta crisi queda més aguditzada encara per l'avalanxa migratòria.

—I de la intervenció obrera, ens podeu donar la vostra opinió?

—Crec que si la intervenció obrera ha d'ésser incomprensiva i arbitrària, segons alguns, ha d'ésser contraproduent. Ara, si com jo opino, aquesta s'efectua amb un perfecte seleccionament d'obres, cercant-se entre ells les capacitats més rellevants i visibles, els més entesos i capacitats, els més sensats, en la qual cosa és de suposar han de tenir especial interès els propis obrers, pel seu decor i representació social, ha d'ésser, no solament beneficiosa, sinó interessant, puix que pot ésser una font d'aportacions tècniques de caràcter purament personal i col·lectiu del que directament labora, porta la màquina, sap millor el resultat de contacte, que beneficiarien indiscutiblement a la indústria i amb això la riquesa del país. He de creure, millor dir ho crec així, que els obrers, quan obtinguessin el dret d'intervenció, serien el suficientment llestos i capacitats per a nomenar d'entre ells el més preparat i apte per al seriós comés que se li encomanava.

No obstant, en legislar, el legislador ha d'estudiar bé el problema, puix que és de molt interès no oblidar els tècnics sense distinció, el mateix als industrials que als administratius, puix que sense la seva interessant col·laboració res seriósament podria portar-se a bon fi, i la intervenció seria molt deficient en tots els sentits.

—Què opineu dels partits obrers?

—Que mai s'ha comptat en política amb l'obrer, error que cal censurar. D'avui en endavant és obligació de tot partit i tot polític comptar amb ells.

La influència de la F. A. I. sobre la C. N. T., que ja s'ha esfumat, acabarà estumant-se del tot, el que no vol dir que amb noves directives resorgeixi encara la Confederació, amb una major responsabilitat i puixança.

La U. G. T. no havia pres molt, però poc a poc va avançant, pugnent arribar a ésser una força obrera respectable. Políticament molts l'abandonarien cas de plantejar-se en el seu ple algun problema polític.

Tingueu en compte, no obstant, que l'obrer català en la sindicació ha trobat el respecte i l'obtenció de les seves pretensions justes, encara que en sindicat no venen ni comprometen les seves afinitats polítiques, i el que cregui en la disgregació dels treballadors està en un error.

LA POLITICA NOTICIARI

EL SR. LERROUX SE'N VA A MADRID I TORNA A DEMA

Ahir, amb l'express del vespre, va sortir cap a Madrid el cap del Partit radical Sr. Lerroux. Havia anat com explica «El Progreso» aquest viatge:

«Havia rebut de S. E. el President de la República invitació per a assistir al banquet amb que a la tarda d'avui obsequia en el Palau Nacional al senyor Herriot, president del Consell de ministres de França, i havent telegrafiat al senyor Lerroux a la Secretaria de la Presidència, per a justificar l'absència, en conversa telefònica d'ahir al matí, significà el senyor Sánchez Guerra al senyor Lerroux, en nom propi, la satisfacció amb que S. E. el veuria assistir a l'acte.

El senyor Lerroux demanà immediatament bitllet en l'express i sortí amb el propòsit de retornar demà mateix a Barcelona, a continuar organitzant la campanya electoral que ha de tenir desenllaç a les urnes de tota Catalunya el proper dia 20.»

OFICINES ELECTORALES

En el Centre Republicà Català del districte V, Hospital, 110, han estat obertes des d'avui dia 1 de novembre, les oficines electorals encarregades d'assessorar dels informes que necessitin a tots els votants del districte.

Les oficines funcionaran de 9 a 1 del matí i de 3 tarda a 12 de la nit.

PER LA MEMORIA D'UN BON CATALA

Signat pel senyor D. Latorre, ha estat tramesa a l'alcalde la següent sol·licitud en nom del grup de «L'Intransigent», veïns del carrer que s'esmenta:

«L'Intransigent» ha demanat que per perpetuar la memòria del que fou company i exemplar patriòtic obrer En Domènec Soler i Rebollar, lluitador abnegat per la causa republicana nacionalista de Catalunya, que integrà els seus esforços a la Federació Democràtica Nacionalista «L'Avançada», «Renovació», Protectora de l'Ensenyament Popular, Estat Català, Club Esportiu de Catalunya i moltes d'altres més; extint amb En Francesc Macià i d'altres patriotes i empresonant després i morint per la tuberculosis, degut a la vaga de la fam, el qual no acceptà el càrrec municipal ofert pel

Dijous dia 3 a les vuit de la vetlla es donarà la primera lliçó del curs d'Iniciació literària que a càrrec del senyor Carles Soldevila ha organitzat l'Ateneu Politécnic (Alt de Sant Pere, 27, pral.). Dit curs forma part del cicle de cursos d'Estudis sobre la Llengua Catalana que ha organitzat l'esmentat Ateneu.

Per a detalls i inscripcions a la Secretaria.

Demà dimecres a les 8 de la vetlla, tindrà lloc, al local de l'Institut de Ciències Econòmiques, Portaferrissa, número 19, pral., la vuitena conferència corresponent al segon curs d'Economia Política organitzat per aquest Institut.

La dissertació anirà a càrrec del Director del mateix En Joan P. Fabregas, que desenvoluparà el tema «De l'estudi i organització dels Mercats».

L'Exposició de pintures i paisatges de Catalunya

L'Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, recorda que el dia 1 de desembre s'acaba el termini d'admissió d'obres per a l'exposició de pintures i dibuixos de paisatges de Catalunya.

Tal com va anunciar, aquesta exposició té per objecte atorgar els premis instituíts per la família del senyor Josep Masferrer. Els premis són una medalla d'or i dues d'argent.

La medalla d'or sols podrà donar-se una vegada a un mateix artista, així com també la d'argent; però qui sols hagi meregut aquesta darrera, podrà aspirar a la d'or un altre any.

La secció de pintura de l'Acadèmia serà la que proposi a aquesta les obres que hagin d'ésser premiades, sempre, naturalment, que n'hi hagi mereixedores de les esmentades recompenses.

Les altres condicions es troben de manifest en la taula d'anuncis de la corporació i es feren ja públiques amb anterioritat.

Malaguanyat Josep Puig i Esteve dient: ho agraeixo, però vull viure del meu treball.

Per tot això creiem que és mercedós, que avui el carrer número vint sigui anomenat carrer de Domènec Soler o bé Soler i Rebollar.

Fira-Exposició i Concurs de Bolets Catalans a l'Hi- bernacle del Parc de Bar- celona

Com ja era de preveure, ha estat, i continua essent un gran èxit de públic aquesta fira-exposició de bolets catalans, fins a l'extrem que diumenge propassat fou visitada per més de quatre mil ciutadans. El restaurant ambé es veié concorregut.

Els senyors President de la Generalitat i Alcalde de Barcelona han estat convidats a honorar amb llur presència aquesta manifestació científica i popular que tan bona acollida a tingut. Hom recorda que la fira-exposició de bolets es tancarà el divendres propi.

A remarcar els curiosos exemplars ressaltats en concurs.

El proper dissabte serà inaugurada una exposi- ció de Plantes, Flors i Fruits

L'"Agrupació de Jardiners i Floricultors de Catalunya", després de portar a cap tots els treballs necessaris, elebrarà una exposició de plantes, flors i fruits, als baixos del número 58 el Passeig de Gràcia, el proper dissabte, dia 5 del corrent, a dos quarts de cinc de la tarda, i prega tots els visitadors d'aquesta entitat que se reueixin acudir al local del Passeig de Gràcia, núm. 58, demà, dimecres, a les 12 a 1, per tal de repartir els ands.

Estes culturals organit- ades per l'Associació Nacional de Professors Particulars

EL MINISTRE D'AGRICULTURA OCUPA LA PRESIDENCIA DEL BANQUET

Amb l'objecte de solemnitzar la inauguració del curs escolar als col·legis que tegren l'Associació Nacional de Professors Particulars aquesta entitat va elebrar, ahir, diversos actes, que reitaren molt brillants i concorreguts. Va començar el programa dels festes amb la inauguració d'una exposició de treballs escolars realitzats curs passat pels alumnes dels col·legis de l'Associació, i que ha estat establada al Palau de les Arts Decoratives de Montjuïc, cedit graciosament per l'Ajuntament.

L'exposició es va veure molt visitada durant tot el diumenge i va ésser comentada favorablement pels col·legis expositors.

Ahí, a les onze, va tenir lloc l'anunt festival escolar al referit Palau de les Arts Decoratives. Hi acudí nombros públic.

Acupaven la presidència de la festa el diputat a la Generalitat, doctor Pere Domingo, en representació el seu germà el ministre d'Agricultura; el comandant Lacanal, pel general de la Quarta Divisió, Domènec Barri; el secretari del Govern civil, senyor Azarraga, en representació del governador; el professor de l'Escola Normal del Magisteri Primari, senyor Jauze Poch, pel claustr d'aquesta, i el resident de l'entitat, senyor David Aubà.

En primer lloc recitaren belles poesies, que foren molt aplaudides, nens nenes de diversos col·legis; següiren espres cançons amb gestos i gimnàstica de saló.

Després es va procedir al repartiment de diplomes d'honor als alumnes premiats, els quals foren en nombre de tres-cents.

Parlaren a continuació la renyoreta Teresa Torres, el president de l'Associació senyor Aubà i el senyor Pere Domingo el qual va felicitar els professors per la tasca acomplida.

A les dues de la tarda es va celebrar el banquet que l'Associació dedicava al ministre d'Agricultura. Aquest ribà a dos quarts de tres ocupant la residència acompanyat del seu germà el doctor Pere Domingo; el comandant Lacambra, el general Batet; el senyor Azarraga, en representació del governador civil; el professor senyor Jume Poc, per l'Escola Normal del Magisteri Primari; el president de l'Associació, senyor David Aubà, i el doctor Déulofeu, amb els senyors Miró i rrbós, en representació del Partit Radical Socialista.

Oferí el banquet el professor Jauze Poch. El ministre d'Agricultura conestà agraïnt l'homenatge i féu una efimició del que serà l'escola única, a ésser molt aplaudit.

Durant aquest acte es féu lliurament i senyor Marcehi Domingo del nomenament de president honorari de l'Associació Nacional de Professors Particulars, esculpit en una artística plaad d'argent.

**Llegiu
cada vespre
"la humanitat"**

EL CINEMA

EL TEATRE

TEATRE CATALA ROMEA

El cartell que s'ha preparat per la tarda de demà no pot ésser millor. Està integrat per dos grans èxits d'aquesta temporada, cada una dintre seu gènere: la una és "La volta a món en patinet", anomenada amb la revista de petits i grans; l'altre, magnífic poema en vers, triomf d'actor i interprets, "Desitjada". A la celebració la seva veïlada setmanal la Joventut Jordiana amb la comèdia "Anna Maria".

El proper divendres tindrà lloc l'estrena d'"Apta per a senyores", comèdia en tres actes, de Millàs-Raurel.

Segons els nostres informes "Apta per a senyores" acusa fortament i gran sensibilitat i afany de superar-se de Millàs-Raurel, esperit jove que sent el neguit de les modernes orientacions teatrals, i a elles obeeix l'obra que s'estrena divendres a aquest teatre.

Pius Daví posa l'obra en escena amb la màxima cura com ell sap fer-hi i Batlle i Amigó presenten dos decorats dignes de la seva signatura.

GRAN TEATRE ESPANYOL

El "Tenorio" sonor és l'apacaratge de l'èxit

Es quelcom desbordant, mai no vist l'esclat de les rialles del públic davant les hassanyes de "Don Juan" els seus satèl·lits en l'escenari de l'Espanyol.

Es comprèn: un "Tenorio" sonor, i més de la novetat, es completa per què les notes musicals del mestre Torrens li donen un relleu, una alegria i vistositat insospitats.

Ja des d'un principi la sortida de les "malditas", comandades per Rosita Hernàez, la indiscutible, corpa l'espectador fins a lliurar-se per complet en la lectura de les proeses de "Don Juan" i "Don Luis" en temps de tango més o menys argentí.

I d'ací endavant a la inspiració del versos de l'obra s'uneix la del mestre i la convicció és absoluta.

De la interpretació, ¿què podrien dir-ne que no s'hagués repetit manetes vegades? El "Tenorio" sonor sol pot conjuntar-lo la companyia Santpere.

El "Tenorio" sonor va avui i demà dimecres, tarda i nit. I seguirà toté les nits perquè s'haurà de satisfere Barcelona. El teatre no té suficiencabuda per a la gentada que l'envaades que es posà en escena.

Telefonemes per telèfon

El cap de Telègrafs ens diu el següent:

"Una important massa de públic no utilitza el telèfon des del seu domicili per expedir i rebre tota mena de telegrams, per tal com descoixen aquest senzill i nou servei establert pel Cos de Telègrafs. Es molt meritòria i cal agrair la seva divulgació per mitjà de la Premsa.

Per tal d'expedir de casa estant un telegrama, a qualsevol hora, no més cal sol·licitar-ho per lletra al cap de telègrafs i efectuar un dipòsit en metàl·lic. Per rebre l'anticipació pel telèfon, en les mateixes condicions, cal altra cosa que comunicar el número del seu telèfon.

Complement d'aquest servei és en registrar a Telègrafs una direcció a breujada l'import de la qual és de quaranta pessetes a l'any.

Tots aquests detalls i tota mena de facilitats els trobarà el públic acudint a l'Oficina corresponent, Palau de Comunicacions, seccion pils, porta Via Lalestana, tots els dies feiners, de 9 a 13."

les fonts de Montjuïc que quedarà instal·lat a París dintre de pocs dies.

Aprovar l'admissió de nous socis i l'adhesió col·lectiva del Foment de Turisme de Menorca i proposar el non d'aquesta entitat per que figuri en el nou Reglament entre les que hauran d'integrar el Consell Superior de Turisme.

LES ESTRENES

"LA TRATA DE BLANCAS" AL CAPITOL

Heus aci un film el títol del qual promet molt més del que dona. Aquesta prometença potser fa que el públic acudeixi, nombros i curiosos, al Capitol, però cal dir que la banda no defrauda l'interès dels que la veuen. L'escabros del tema sembla que hauria de fer difícil el seu desenvolupament, i malgrat això les escenes, sense amagar la crua veritat de l'odiós tràfic humà, no tenen res de pecaminós. Es una veritat exposada cruament, però amb tot el respecte degut al públic. Està clar que alguna escena peca d'ingènua i potser podríem assenyalar com a defecte principal del film el seu final, d'un sentimentalisme fora de lloc. Però el lògic de la trama, l'encert en els tipus que intervien en la mateixa, la perfecció fotogràfica, i, per damunt de tot, el treball de la protagonista, l'actriu alemanya Maria Soldweg, fan que "La Trata de Blancas" es vegi amb gust. Solament els que esperaven més del prometedor títol, s'han mostrat aquests dies disconformes.

"LA CONDESA DE MONTECRISTO", AL FEMINA

Una obra plena de gràcia, d'interès, amb els seus tocs d'emoció, és l'estrenada darrerament al Fèmina. Una trama originalíssima serveix per a endegar una suggestiva comèdia que els espectadors han acollit amb gust. Les aventures de dues extres cinematogràfiques que converteixen en realitat el paper que anaven a interpretar davant la màquina, dona lloc a una successió d'escenes dotades del que podríem dir-ne comicitat seriosa, l'interès de les quals no decau un sol moment. Magnífics paisatges, presentació riquíssima, i una interpretació impecable, contribueixen a l'èxit del film. I per damunt de tot, el treball magnífic, ple de sinceritat i emoció, de la bellíssima Brigitte Helm, que troba en la protagonista de "La Condesa de Montecristo" lloc addient per a refermar una vegada més, la seva merscudà anomenada.

"La Condesa de Montecristo" és una producció amable i simpàtica que segurament estarà molts dies al cartell.

NOTES

UN FILM MORAL I EXEMPLAR

"Sangre joven" de la Fox, és una pel·lícula de nens per a majors, de fort realisme i plena de magnífiques ensenyances.

L'acció de la pel·lícula, una comèdia neta i suau, tot ella impregnada d'una

JANET GAYNOR
la notablíssima ingènua de les produccions Fox

dolç enterniment, s'inicia a un Tribunal de menors, per on desfila una sèrie de nens desventurats i entremaliats, víctimes de la vida i de les circumstàncies, i en molts casos del divorci dels pares. No obstant, la trama principal gira al voltant de la vida d'un nen de bon cor, al qual ningú comprèn, i que finalment dona o coneix el seu veritable caràcter noble per una acció plena d'amor i enterniment i un sacrifici que tanca tota la seva felicitat i somnis de joventut.

Aques formosíssima producció, dirigida magistralment pel gran director Frank Borzage, és pròpia per a totes les edats i condicions, perquè és una ensenyança moral i educativa la que es desprèn d'aquesta pel·lícula, que si pot influir en la bondat dels petits, també pot servir d'exemple als majors; als primers amb el procedir dels dos orfes, que són els protagonistes de la pel·lícula; als segons amb la manera d'ésser aquest simpàtic, comprensiu i excel·lent jutge, tan acertadament interpretat pel gran actor Ralph Bellamy.

GENERALITAT

SERVEI DE RECAPTACIO DE CONTRIBUCIONS DE LA PROVINCIA DE BARCELONA

Es fa públic que les Oficines del Servei de Recaptació de Contribucions de la Zona de la Capital, quedaran instal·lades a partir del dia primer de novembre, en els locals situats al carrer d'Aribau, número 230, d'aquesta ciutat (entre l'Avinguda del 14 d'abril i la Travessera).

FEDERACIO DE TURISME DE CATALUNYA I BALEARS

Acords de la darrera reunió

En la Sessió del Comitè Directiu de la Federació de Turisme de Catalunya i Balears celebrada darrerament foren adoptats els següents acords:

Aprobar les bases per un concurs de cartells sobre Barcelona i altres llocs de turisme de Catalunya i dirigir-se a les Corporacions públiques, Sindicats i altres entitats relacionades amb el turisme per a la concessió dels premis que hauran d'adjudicar-se.

Accedir a la petició del senyor Esplugues Puig per utilitzar els serveis de l'arquitecte-assessor de la Federació.

Felicitar al Conseller d'Obres Públiques de la Generalitat pel resultat obtingut en les gestions realitzades amb el Ministre d'Obres Públiques de la República interessant l'adopció de determinades mesures encaminades a evitar els abusos originats amb la utilització dels terrenys de domini públic en les nostres platges i muntanyes.

Donar les gràcies a l'Associació d'Hotels i Similars de Catalunya i al senyor Ignasi Dalmau per la seva cooperació en l'obra de propaganda de la Federació i especialment en el que fa referència a l'anunci lluminós de

CECILIA PARKER
una rossa interessantíssima aliada a les rengleres de la Fox

EROTYL

Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulanti de l'activitat neuro-espiño-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulador de les glàndules intersticials. Producte pluri riglandular, completament inofensiu. Mai perjudicà, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfor, ni canthàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dufrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

ELS ESPORTS

BASKET-BALL

Assemblea de la Federació Catalana

El passat dia 22 tingué lloc l'Assemblea de la Federació Catalana i per la seva extensió s'acordà continuar-la el dia 30.

El Consell Directiu es justificà del retard en celebrar l'Assemblea.

Es llegí i s'aprovà després de lleuger debat l'acta anterior.

Es donà compte del canvi d'estatge.

Tingué lloc un llarg i viu debat sobre l'article 86 dels reglaments per deixar-lo finalment en el seu mateix redactat.

Es desestimà per 15 vots contra vuit, una petició del Col·legi d'Àrbitres, d'augment de les tarifes d'arbitratge. La Federació nomenarà d'acord amb els Clubs forans un delegat comarcal per tal que faciliti la tasca Federativa.

S'acordà la constitució d'un Comitè de Competició; passat a votació, queda format pels senyors Mas, Guàrdia, Matabosch i des representants dels Col·legis d'Àrbitres que aquest designarà. S'aprova organitzar un torneig copa Generalitat i Ajuntament segons l'apartat c), i sol·licitar de la Corporació Municipal les pistes de tennis de l'Exposició per celebrar-hi els partits de primera categoria que es considerin de qualitat en el vinent Campionat.

Es discuteix i s'aprova el pressupost per la vinent temporada i es passa seguidament a la confecció del Calendari. Es presentà una proposició en la que es demana que pel nombre de clubs que participen en el Campionat, s'augmenti fins a 10 clubs la primera i segona divisió quedant els 14 restants per la tercera i quarta.

CALENDARI DEL CAMPIONAT DE 1932

Primera divisió

Primera data: 27 novembre.
Penya Coratge - A. E. Mataró.
S. G. Badalona - Laietà G.S. C.
Sté Patrie - C. C. Hospitalet.
C. D. Espanyol - F. C. Barcelona.
Juventus - Iluro S. C.
Segona data: 4 desembre.
C. D. Espanyol - Laietà S. C.
Penya Coratge - Juventus.
Iluro S. C. - C. C. Hospitalet.
S. G. Badalona - Sté Patrie.
F. C. Barcelona - A. E. Mataró.
Tercera data: 11 desembre.
A. E. Mataró - C. C. Hospitalet.
Juventus - C. D. Espanyol.
Sté Patrie - Iluro S. C.
Penya Coratge - S. G. Badalona.
Laietà S. C. - F. C. Barcelona.
Quarta data: 18 desembre.
Laietà S. C. - Sté Patrie.
A. E. Mataró - Juventus.
Iluro S. C. - S. G. Badalona.
C. D. Espanyol - Penya Coratge.
F. C. Barcelona - C. C. Hospitalet.
Cinquena data: 8 gener 1933.
C. C. Hospitalet - S. G. Badalona.
Juventus - Laietà S. C.
Penya Coratge - Iluro S. C.
A. E. Mataró - C. D. Espanyol.
Sté Patrie - F. C. Barcelona.
Sisena data: 15 gener.
Sté Patrie - Penya Coratge.
C. C. Hospitalet - Juventus.
Iluro S. C. - C. D. Espanyol.
Laietà S. C. - A. E. Mataró.
F. C. Barcelona - S. G. Badalona.
Setena data: 22 gener.
S. G. Badalona - C. D. Espanyol.
A. E. Mataró - Iluro S. C.
Juventus - Sté Patrie.
C. C. Hospitalet - Laietà S. C.
Penya Coratge - F. C. Barcelona.
Vuitena data: 29 gener.
S. G. Badalona - Juventus.
Iluro S. C. - F. C. Barcelona.
Laietà S. C. - Penya Coratge.
Sté Patrie - A. E. Mataró.
C. D. Espanyol - C. C. Hospitalet.
Novena data: 5 febrer.
Juventus - F. C. Barcelona.
Laietà S. C. - Iluro S. C.
Penya Coratge - C. C. Hospitalet.
A. E. Mataró - S. G. Badalona.
Sté Patrie - C. D. Espanyol.
Dues dates de descans, el 12 i 19 de febrer i comença la segona volta el 26 pel mateix ordre, però jugant en els camps contraris. En altres edicions donarem els calendaris de la segona, tercera i quarta divisió.

Finalment ens plau d'aquestes pàgines estant, donar les gràcies al senyor Castejón, Secretari de la Federació per les facilitats que ha donat per la nostra tasca informativa.

J.PONS

Club Mare Nostrum

Aquesta entitat, dedicada exclusivament a la navegació a la vela, ha organitzat un nou curs de patrons de bot, el qual començarà el dia 3 de novembre, continuant-se tots els dimarts dijous, de tres quarts de vuit a tres quarts de nou del vespre. Es donarà un de costum a l'estatge social (Corts Catalanes, 592, pral. "Palestra").

Per una Catalunya forta i optimista

El que pot fer-se a Barcelona, comptant amb les instal·lacions esportives de Montjuïc

UNA MICA D'HISTORIA

Dissortadament pels esportius, la seva tenacitat, el seu esforç no ha estat encara comprès. Totes les campanyes iniciades per la premsa, tots els articles i totes les iniciatives llençades pels que un dia i un altre hem bregat perquè l'organització esportiva prengué el necessari caire oficial, han servit de ben poca cosa. Trobem avui sí, un nucli de governants, un grup, molt reduït per cert, de persones influents en la direcció dels estaments oficials, que tenen un concepte abastament complet de la importància de l'esport, per poguer capir el comès que li està reservat en la vida dels pobles moderns.

Però amb això no n'hi ha prou. Es topa encara amb el senyor que creu que els minyons de les escoles facin gimnàs, és un luxe inútil i poca-solta, que els que corren jugant darrera una pilota, són una colla de nois sense noció de la realitat de la vida i que els que corren pels carrers amb un full de calendari al pit, són una colla de tocats del bolet. I, naturalment, com que els que pessen així dintre dels Ajuntaments, són molts per dissort, l'home de bona fe, l'home que té de la vida un concepte modern, o millor dit, l'home que viu de cara a la realitat, aquest no pot enfocar aquests assumptes seriosament al Consistori, perquè aviat li diuen que està carregat de romanesco. No fa gaire temps, un regidor de l'Ajuntament de Barcelona, parlant d'un dels pocs regidors esportius que avui tenim dets amb to de despectiu: "Què voleu? Són coses d'això de l'esport? Parleu-ne amb Fulano, que ell és el que està enterat de tots aquests romanescos."

I d'això, hem de confessar sincerament, que ningú més en té la culpa, que nosaltres els esportius. Hem fet molta propaganda, hem arribat a fer vibrar tot el poble en el moment donat d'una manifestació esportiva, hem omplent moltes columnes dels diaris amb articles encesos de fe i entusiasme, però tot això ha estat poca cosa. Definitiu, frapant, obra constructiva no n'hem fet cap. Els directius de l'esport català, no han estat pas encara orientats en aquest sentit, l'obra pràctica, l'obra veritablement esportiva, aquella que ha d'anar orientada a proporcionar el ben estar físic del nostre poble, aquesta està encara per fer.

Mantes vegades s'ha dit: "Tenim una Confederació Esportiva dirigida per gent solvent". Però aquesta Confederació dirigida per gent solvent, era un estament encara més purament burlesc, i la gent solvent eren persones que de l'esport ho desconecien tot. Una vegada demostrada la inutilitat d'aquesta Confederació Esportiva de Catalunya, que nosaltres varem ajudar eficaçment a fer dissoldre, les federacions, varen semblar reaccionar i varen constituir la Unió de Federacions catalanes, però ignorem les causes i motius pel qual aquest estament no va fer altra cosa que constituir-se i encara no ha començat a funcionar. És una altra organització inútil, un altre intent malmès. També dintre d'aquesta Unió de Federacions, va donar-se cabuda a les Federacions que no practiquen pas esports atlètics, i se la va voltar d'una reglamentació que tampoc li permetia actuar lliurement i directament prop dels estaments oficials, i aquest equivoc, aquest roscó, no li ha permès donar encara fe de vida, i comencem a creure que ja no en donarà.

Hem de creure, doncs, que les federacions no senten la necessitat del deure patriòtic? Hem de creure que no els interessa poc ni mica que l'esport estigui reconegut i regit oficialment a Catalunya? No ho podem creure. És possible que oblidin el seu deure, aquelles federacions que regixen esports professionals i que les necessitats o exigències d'aquests no els permeten comprometre la seva actuació, però això fóra el de menys, si les Federacions d'esports "amateurs" actuessin com cal, per tal de trobar l'ajut que tant necessiten i que té de proporcionar-los el perfecte i regular funcionament, en profit de l'esport que regenten.

Són, doncs, les federacions que regixen esports "amateurs" les que tenen l'obligació d'actuar seguidament, i d'aquestes ha de sorgir la iniciativa.

L'AJUNTAMENT PODRIA ATENDRE L'EDUCACIÓ FÍSICA A BARCELONA SENSE NECESITAT DE FER DESPESES

Si a l'Ajuntament, els dos o tres regidors esportius que hi ha trobessin qui els fes costat, estem segurs que d'hi hauria prou amb aquesta iniciativa nostra, cospada després d'un detingut estudi, perquè desseguida es posés mans a l'obra.

Barcelona té al parc de Montjuïc un conjunt de construccions esportives magnífic, que difícilment en trobaríem d'iguals en cap altra ciutat d'Europa. El ciutadà barceloní, té la impressió de que aquestes instal·lacions esportives no han produït mai cap benefici per l'Ajuntament, ans el contrari, són per a ell una càrrega. No cal donar a això massa importància, perquè nosaltres hem pogut comprovar, que així pessen també alguns regidors. D'això i de la mica d'impopularitat del nostre estadi, en té la culpa la mala orientació que des del primer moment es va donar al seu funcionament, guiat per normes autoritàries i poca soltes, que varen establir desseguida, incompatibilitat entre els directius que la Dictadura, en mala hora, va posar a l'estadi, i les federacions. Es a dir, tant va ésser obrir les portes de l'estadi, com quedar els esportius divorciats d'ell. I la campanya sorda va quedar establerta. L'estadi de Montjuïc, de primer moment va ésser impopular. Donem-ne les gràcies als senyors directius de l'estadi subdits de Foronda.

Durant l'Exposició Nacional, l'estadi va guanyar molt del terreny perdut. El Comitè anomenat llavors, va obrir de bat a bat les portes als esportius, i tots hem de recordar sempre més, aquella meravellòsa desfilada dels esportius de tot Catalunya i el conjunt de manifestacions de caràcter popular que varen seguir després. Avui, mica a mica, el poble li ha anat agafant bon desig, i és suficient que s'anuncii qualsevol festa, per a que el públic pugui a l'estadi sense cap mena de recança. Abans feia un vertader sacrifici, ara hi va per gust.

Avui es pot dir que les instal·lacions esportives de Montjuïc no són cap càrrega per l'Ajuntament, i si les federacions se'n preocupessin una mica, no sols aquestes instal·lacions podrien veure vida pròpia, sinó que fins podrien arribar a mantenir l'organització de la cultura física a Barcelona.

Parlant d'això amb el conservador de les dites instal·lacions esportives, l'amic Josep Ricart, aquest ens va dir:

—Mireu, estic segur que aquestes paraules comprendran a molta. Les instal·lacions esportives de Montjuïc, han estat una de les dots d'ingrés més importants que ha tingut l'Ajuntament en el curs de les dues exposicions. I vos diré més; si les federacions es posessin al costat de l'Ajuntament disposades a prestar-li el seu ajut d'una manera decisiva, les instal·lacions esportives, a part els beneficis d'ordre físic i pedagògic que podrien reportar a la nostra joventut, tan mancada de camps d'esport en poder practicar-los, es bastarien per a poguer mantenir les despeses que l'Ajuntament tingués de fer, per sostenir i organitzar el Comissariat d'Educació Física que necessàriament té de crear-se.

—Bé; i quin benefici calculeu que ha donat l'estadi i les altres instal·lacions a l'Ajuntament?

—Cinc centes tres mil pessetes justes. —En deixeu astorat? I avui, aquestes pessetes serveixen per al sosteniment i conservació...

L'amic esclafà a riure i digué:

—No, home, no, aquestes cinc centes tres mil pessetes han servit per tot, menys per a les instal·lacions esportives. S'han arranjat camins, palaus, s'ha fet tot el que ha calgut, menys atendre la conservació de les

instal·lacions esportives, que ha calgut atendre mitjançant les quantitats votades per la Comissió de Parcs i Palaus. Mireu, un cas concret. L'altre dia vau presentar unes notes de comandament de material, com són bones, cotó fluix i altres coses per l'estil. Doncs bé, les notes en varen ésser retornades perquè no hi havia assignació.

EL QUE CAL FER

Feina fàcil, si tots hi possem per la nostra part el possible per fer-ho factible, i si tots ens percatem bé de la responsabilitat patriòtica que ens incombeix. L'estadi, i amb l'estadi la piscina i totes les altres instal·lacions esportives de Montjuïc, poden ésser la base per a poguer desenrotllar una campanya efectiva a favor de la implantació oficial de la cultura física a Catalunya. Si tots hi possem el nostre interès i el nostre petit esport, aquesta pot ésser la millor ofrena que podem fer als nostres fills i als esportius de demà. I la pàtria ens restarà agraïda, perquè hauran contribuït a fer-la forta, optimista i gran.

Cal que les federacions s'agrupin d'una vegada i deixant a part els seus petits plets i les seves minúcies, enforquen totes juntes l'organització de l'esport català i per tant del barceloní. I si les federacions són les primeres en demostrar que l'obra ha de sortir feta de l'esforç de tots, no hi haurà ningú que es negui a oferir el seu recolze. I al d'aquell que no ho fes, perquè el poble el senyalaria amb el dit. Aquest fóra un patriòtic bord.

Lavors podrien celebrar-se grans partits de futbol a l'estadi, grans festes d'atlètic i natació, i de les guixetes podria separar-se un tant per cent de cada funció, a profit del sosteniment de la Cultura Física. I el que fins ara ha sumat una xifra de mig milió de pessetes, algun dia ho veuríem potser arribar al milió, i el profit de tot, qui el tocaria seria el poble, els nostres fills, els nostres germans tots.

Som un poble lliure, tots estem orgullosos d'haver pogut assolir el somni dels nostres avis: ésser lliures. Cal però, que ara mirem la realitat, cal que tinguem present, que els pobles lliures, si no són aptes per a treballar i sostenir-se, són pobles que van de cara a la ruïna, al fracàs. L'esport pot contribuir molt a evitar-nos tota possible fallida. El poble que és fort, és un poble apte per tot, i sent l'optimisme del triomf. El poble enemic, és un poble pessimista, fracassat.

Fixem-nos en l'exemple que ens ofereixen els pobles de tot el món que han conquerit les seves llibertats, i veurem com la primera preocupació seva ha estat la d'enfortir la raça. Txecoslovàquia, Finlàndia, Irlanda, Hongria, Suècia, a totes aquestes nacions o petits estats, l'educació física ha merescut l'atenció preferent dels governs.

Els pobles nous, les evolucions dels estats que avui dibuixen en l'horitzó orientacions modernes, són pobles joves, que de la joventut en fan la seva arma en tots sentits. Recordeu les paraules de Josep Ortega i Gasset: "La República ha tenido en abandono a la juventud. La historia nos dice que si en Roma predominaban los ancianos — senadores — en Grecia la hegemonia la ostentaban los atletas, la gente joven."

L'exemple ha de servir-nos d'espill. Seguiu doncs les seves petjades.

LLUIS MELENDEZ

ATLETISME A TARRAGONA

El «Club Gimnàstic» va vèncer per poca diferència al «Junior F. C.»

Es va celebrar l'anunciat match entre els equips del «Junior F. C.» i el «Club Gimnàstic», en el curs del qual varen registrar-se resultats bastants interessants.

Els resultats foren els següents:

DISC

Ricart (G.), 3294 m.; Llorens (G.), 3234 m.; Huguet (G.), Roig (G.), R. Senollima (J.), Detrell (J.), Cuguero (U.), 3199 m.

ALÇADA

M. Matheu (J.), Huguet (G.), 1,60 metres; Luna (J.), 1,55 m.; Garreta (G.), Barelló (G.), 1,50 m.; J. M. Senollima (J.), 1,45 m.; Roig (G.).

PES

Ricart (J.), 11'065; Llorens (G.), 10'10; Huguet (G.), Garrido (G.), J. M. Senollima (J.), Matheu (J.), Cuguero, 10'75.

3.000 M.

Casas (G.), 9'49; Zohola (G.), Veciana (G.), Noguera (J.), Ariza (J.).

200 METRES

Puig (G.), 25" 2-5; R. Senollima (J.), M. Matheu (J.), J. M. Senollima (G.), Garrido (G.), Roig (G.).

JAVALOT

Luna (J.), 38'50 m.; Detrell (J.), Llorens (J.), Huguet (G.), Roig (G.), Ricart (J.).

4 x 100

Junior F. C. — 49" 1-10. (Ricart - Carragio - R. Senollima - J. Senollima).
Gimnàstic: (Huguet - Garrido - Roig - Puig).

PERXA

Huguet (G.), 290 m.; Detrell (J.), 280 m.; Barelló (G.), Puig (G.), 270 metres.

100 METRES

Carragio (J.), 12" 1-10; R. Senollima (J.), Puig (G.), Ricart (J.), Garrido (G.), Huguet (G.).

NATACIO

LES NOCES D'ARGENT DEL C. N. BARCELONA

El «Magdeburg Damenschwimm Club» ha notificat el seu equip

Anunciant els equips participants a Torneig entre campions de nacions a llurs homes que els integraran cal referir-nos als equips femenins que per primera vegada es presentaran davant del públic de Barcelona formant part i repartint-se per igual els honors a que sens dubte es faran creditors el gran nombre de valors internacionals que desfilaran per la piscina del C. N. Barcelona els dies 8 i 10 del corrent mes de novembre.

Aquests equips que lluitaran davant de les nostres nedadores més destacades, com són les Soriano, Vigo, Torrens, Nadal i Mode, són el «Magdeburg Damenschwimm Club», de Magdeburg, i el C. N. P. de París.

En un altre es troben les notabilíssimes nedadores del seu respectiu país, perquè en dir que en l'equip francès hi figuren la senyoreta Godard, campiona d'Europa i finalista dels Jocs Olímpics i que l'equip magdeburguès és campió d'Alemanya, és sobrat per a no estendre'ns en consideracions pel moment. En són els seus més fermes puntals, la famosa braciata Lina Rocke, Lisa Schulze, Marga Rockmann, Hilde Wolke, Garda Stegeman i Olga Jordan; aquesta última campiona d'Europa de salts de fantasia.

En aquesta última especialitat de salts que tant captiva el públic desfilaran també la parella austríaca Sepp-Standinger i Maedi Eppl, per la piscina de l'Escullera de Llevant en aquesta solemnitat del seu XXV aniversari.

Un important trofeu ve a donar-li més relleu. És la valuosa copa Vermut Martini & Rossi destinada a l'equip vencedor del torneig de water-polo i que no cal dir els esforços que faran els nostres perquè no surti de casa.

El festival «C. E. Mediterrani» i la «F. A. E. E. T.»

El diumenge passat, a la piscina de la F. A. E. E. T., es va celebrar l'anunciat festival entre el Mediterrani i la F. A. E. E. T. Esportivament el festival no va donar el que d'ell s'esperava. No obstant, hi hagué algunes proves competidíssimes, com són els 100 metres estil lliure infantil, 3 per 50 estils i 5 per 50 lliure. Les altres proves passaren sense pena ni glòria, excepte el partit de water-polo que va fer més pena que glòria. Els resultats foren els següents:

100 metres estil lliure, infantil

1. Llobet, Mediterrani, 1 m. 36 segons 4-10.
2. Edo, FAET, 1 m. 38 s.
3. Marqués FAET, 1 m. 50 s.
4. Marqués FAET, 2 m. 04 s. 3-5.

4 per 200 lliure, interclub

1. FAET (Romans, Pujol, Jordà, Salvo), 13 m. 14 s. 9-10.
2. Mediterrani, 15 m. 38 s. 1-5.

100 metres braça, social

1. Valls, 1 m. 41 s.
2. Vives, 1 m. 42 s.
3. Sabat, 1 m. 50 s. 3-5.
4. Esteve, 1 m. 56 s. 1-5.
5. Granés, 1 m. 56 s. 2-5.

3 per 50 metres, estils interclub

1. FAET (Bosch, Novell, Salvo) 2 m. 2 s. 1-5.
2. Mediterrani, 2 m. 11 s.

100 metres espatlla, social

1. Calero, 1 m. 40 s. 1-5.
2. Puig, 1 m. 54 s. 3-5.
3. Gili, 2 m. 2 s.

100 metres lliure, social

1. Jordà, 1 m. 31 s. 2-5.
2. Sala, 1 m. 32 s.
3. Torrent, 1 m. 32 s. 4-5.
4. Rojo, 1 m. 33 s. 2-5.
5. Tello, 1 m. 54 s. 9-10.

5 per 50 lliure, interclub

1. FAET (Pujol, Romans, Enrich, Bosch, Salvo) 3 m. 6 s.
2. Mediterrani, 3 m. 16 s. 4-5.
Finalment va jugar-se un partit de water-polo entre els mateixos clubs amb el resultat de 3 a 2 a favor del Mediterrani.

Puntuació

1. FAET, 8 punts.
2. Mediterrani, 7 punts.
Per consegüent la F. A. E. E. T. s'adjudica la Copa que aquesta dos equips es disputaven.

El Sindicat Professional de Flequers

Al carrer Nou també es treballa. — L'ombra del Vuit-cents. —
De l'història del Gremi. — L'obra realitzada. — Aspiracions

El carrer Nou de la Rambla és des que a Barcelona viuen d'una manera més inquieta, més turbulent, més febril. El carrer Nou de la Rambla per la majoria dels barcelonins pot dir-se que comença a la rambla i acaba al Paral·lel; aquell Paral·lel que hom ha volgut comparar amb el Montmartre parisenc i que avui porta el nom gloriós de Francesc Laietà.

El carrer Nou comença amb un music-hall — l'Eden Concert — i acaba amb un altre: el "Pompeya". Abans acabava amb dos: davant del "Pompeya" hi havia l'"Arnau", que després esdevingué "Folies Bergère", i que ara torna a ésser esdevingut cinema "Alhambra".

L'"Eden Concert" té el prestigi d'un crim, d'un crim passional, que és el més entès amb aquest carrer: el de l'assassinat de la Conesa, en aquells temps en què encara hi havien valents d'ofici i crims passionals.

Al "Pompeya" hi esclatà una bomba: una bomba trágica que iniciava el trágic període del pistolisme.

A més a més, en començar el carrer, hi ha un Banc: el Crèdit Lyonnais. Mercuri fa companyia a Venus.

Aquest carrer Nou, tan pintoresc, tan inquiet, tan turbulent, és ple de tabernes, de restaurants, d'acadèmies més o menys artístiques, de pensions gairebé tan artístiques com les acadèmies. En aquest carrer hi viuen cupletistes, còmiques, artistes de circ, dones i homes que viuen de l'amor, uns senyors que fan cançons i musiquetes per a les cupletistes del barri.

El carrer Nou, en aquesta Barcelona de seny, de la tranquil·litat i dels bons aliments; en aquesta Barcelona de pasta de tortell... és un carrer de novella, un carrer emmetzinat de literatura.

Doncs bé, en aquest carrer turbulent, inquiet, pintoresc; en aquest carrer ple d'acadèmies on canten unes pobres noies encara que no tinguin veu, perquè per a cantar, més que la veu, es necessita un cos bonic; en aquest carrer ple de bars i tabernes on la concurrència es baralla en català, en italià i en alemany; en aquest carrer ple de pensions pintoresques on viuen unes cupletistes que totes es creuen empetolades, de dama de les camèlies; en aquest carrer ple de músiques, de crits, de rialles; en aquest carrer que viu més de nit que de dia, hi ha un recó de pau, de seny, de tranquil·litat i de treball.

Sembla que això no pugui ésser en aquest carrer Nou. Sembla que no pugui treballar-se en aquest carrer de fira, de festa major.

I no obstant, en el número quaranta-dos, al principal hi ha el

SINDICAT P. DE FLEQUERS

Ja ho veieu: en aquest carrer de Cosmòpolis on sembla que només pugui vendre-hi perfumeria, mitges de seda, roba exterior i interior de senyora, capells, guants, sabates; en aquest carrer del qual encara hi ha gent — la que en viu lluny — que en té un concepte poc menys que demoníac; en aquest carrer, les cases del qual totes semblen tenir la seva novella d'amor i en les quals l'alcova és un lloc molt més important que el menjador... hi ha una societat, una casa en la qual es reuneixen uns homes seriosos, entenimentats, assenyats.

Aquests homes són un dels punts de Barcelona, un dels més estimables i respectables punts de Barcelona. Aquests homes siguem o no siguem panarres, han de merèixer els nostres elogis. Aquests homes són els flequers.

I fer pa, senyors, no em negareu que té la seva importància.

Heu deixat el carrer, el carrer turbulent i febril; heu pujat una escala ampla; heu entrat a l'estatge social del Sindicat P. de Flequers.

I us sembla que heu entrat en un altre món, us sembla impossible que en un carrer com el carrer Nou hi hagi un oasi com el que trobem en aquest pis, que és dels pocs pisos que en aquest carrer hi han homes sols.

I és, efectivament, un món nou: món de treball, d'afany de treball, d'ennobliment de treball.

D'una sala, la destinada a cafè, s'escapa una atmosfera càlida, blavosa de fum de tabac, i una remor de converses.

FULET DEL VUITCENTS

Molts d'aquests bons flequers — suposem que es tracta de flequers, com és lògic suposar-ho — ignoren que en aquest casal on ells prenen tranquil·lament cafè visqué aquell famós Xifré que a Barcelona, en la segona meitat del vuitcents, fou un dels tipus més interessants de l'època. Aquell Xifré que nedava en monedes d'or, que havia començat en carn humana, que era una mena de personatge d'Alexandre Dumas pare traduït al català.

La Junta Directiva del Sindicat Professional de Flequers

Ens diuen que en aquest casal, que fou propietat d'ell, morí aquell Xifré misteriós i fulletinesc, aquell Xifré que ens recorda la novella de l'Altadill "Barcelona y sus misterios".

Aquest casal, que és com un fantasma del vuitcents en aquest carrer tan del noucent, té uns sostres alts, decorat amb àngels i flors i moltes motlures i el paper de les parets és de tons severs, ombrinus. En aquest casal em diuen que hi havia uns aparells misteriosos que permetien oír des d'una cambra ço que es parlava en l'altra.

EL PASSAT

Sala de Juntas. Paper vermell a les parets. Uns retrats. Sense aquests retrats — d'antics dirigents — la sala tindria un aspecte melodramàtic.

Hi ajudaria una gran vitrina en la qual es conserven algunes relíquies de l'antiquíssim Gremi: una senyera de domàs vermell, en la qual hi ha l'emblema del Gremi: dues pales creuades, brodades en or, i una llegenda: Any de 1881.

Aquesta senyera no és la primitiva, destruïda pel temps.

Dintre d'una urna de vidre amb ornamentació d'un tenue estil barroc, la relíquia màxima: el crani del sant — de Sant Honorat, patró dels flequers — acompanyat d'un certificat de Benedictus XIV, amb data de MDCCX.

Hi han unes casulles, restaurades que segurament pertanyeren al sant. Perquè no és de suposar que les empresin els antics flequers.

Privilegi i Ordinació de la Confraria de Sant Miquel dels Forners i Flaquers de la ciutat de Barcelona de l'any 1474

Del rey Don Joan Segon

I en l'altre, en un dels altres:

Libre de la Confa. de Forners i Flaquers Per acantar los Apranets Any 1781 I finí en lo any 1832

En aquesta sala de juntas, i davant d'aquesta on unes mans fervoroses guarden tot l'història del Gremi, es reuneix la junta, es reuneixen aquests homes que a l'entorn d'aquesta gran taula — una taula que sembla de joc — treballen i s'enguniegen per a donar millors a l'ofici, a aquest ofici que és un art.

Com avui ja no es poden fer miracles com el de les noces de Canaan, aquests flequers voldrien millorar les taxes per a poder augmentar els jornals als seus obrers.

Heus-aci una bella obra, una bella obra per la qual han laborat molts dels que, des del retrat, presideixen aquesta sala de juntas.

Una bella obra que es completa amb una sèrie de conferències culturals que la junta actual pensa encarregar a destacades personalitats.

I heu-vos aci ara, com parlen els flequers des del seu butlletí — Panaderia Catalana, òrgano oficial de la

Panaderia de la provincia de Barcelona", que voldriem veure escrit en català:

"El problema de las revendedurias.

Los panaderos de Buenos Aires luchan denodadamente para echarse de encima algo que esteriliza todas sus energías. Hace ya mucho tiempo que la prensa panaderil del Plata publica artículos de ilustrados colegas condenando la mala forma comercial que se les ha incrustado. Nos referimos a la modalidad de reventa que han dejado arraigar hasta el extremo de que muchos "bolicheros" viven holgazanamente mientras los panaderos empobrecen.

Parece ser que los panaderos empiezan a darse cuenta de que se desangran por causa de su desenfrenada pretensión de elaborar muchos centenares de kilos de harina. Tanto se esfuerzan en reducir el precio del producto para conseguir mayor volumen de panificación, que rebasan sin reparos el límite de lo posible, cediendo a la reventa pan por debajo del precio de coste del conjunto de gastos industriales y primeras materias y luchan contra su propia sombra para eliminar (sin conseguirlo) esa nefasta costumbre de usurparse entre sí la clientela de hábiles especuladores que no conocen el manejo de la fibra sensible de los fabricantes de pan y obtener que se lo sirvan a precios de competencia desleal e insostenible.

Pero allí parece que los panaderos cuentan con un recurso que de momento produce los efectos de un reconfortable aplicado en cuerpo doliente, recurso que les da fuerza para enfrentarse una temporada con las circunstancias desfavorables.

Los fabricantes de harinas conceden

a los panaderos créditos a largo plazo. Es todo un sistema artificioso de compra-venta, el que siguen panaderos y molineros, que si bien a primera vista parece de protección, en definitiva conduce a consecuencias fatales cuando el crédito sólo sirve para sostener competencia.

Ateniéndonos a los datos de "Industria Panaderil", existen actualmente unas mil panaderías en Buenos Aires, y englobado el total consumo de la población, sólo corresponde a cada una panificar un promedio inferior a 900 kilos de harina diarios, proporción exigua en relación a lo muy elevados que resultan los gastos generales de industria. Precisaes, pues, mayor producción, y para procurársela, han de ensanchar ventas; de ahí que pongan en juego arides y métodos nocivos y estrujantes. Así va estabilizándose un estado negativo de relación y convivencia entre ellos, muy a propósito para el mantenimiento progresivo de la competencia ilícita y para que puedan seguir frotándose las manos de gusto aquellos comerciantes vivos que se nutren con la sangre del panadero.

Tiendas en las cuales se expende pan sin fabricarlo y viciamiento del reparto a domicilio del consumidor, son el imponderable azote que sufre la panadería bonaerense.

En las reuniones que ésta celebra buscando normas de solución a ese grave conflicto económico, dos distintos criterios se han manifestado en el curso de las discusiones: admiten la lógica existencia de las reventas. Unos quieren obligarlas a vender al precio vigente en los mostradores de las panaderías, y otros pugnan para que se fije un margen entre el precio de venta en el mostrador y el de cesión a los revendedores. Pero... ¿y el medio viable de obligar?

Ahí está la piedra angular de la cuestión.

Veinte años atrás ya los panaderos barceloneses pugnaban por hallar un medio de anular la competencia proveniente de la multitud de revendedurias, de las cuales ellos mismos eran proveedores. La casi totalidad de esas tiendas tenían expuesto cartel de venta de pan, a precio inferior al de las panaderías.

En todas las reuniones del Gremio asomaba la condenación de quienes daban facilidades a los revendedores para vender por debajo del precio corriente. La argumentación más general era la de suprimirlas. No obstante, se manifestaban infinidad de criterios examinados aminorar los efectos de tal competencia y a reforzar la vitalidad de las panaderías. Privadamente hacían estudios también algún grupo de colegas. De uno de éstos salió la iniciativa. Decían: el exceso de panaderías es causa de la falta de producción. Para conseguirla sólo se recurre al sistema de las revendedurias, cediéndoles pan a más bajo precio que los demás colegas. Conviene, pues, atajar ese viciamiento de raíz. ¿Cómo? Un experto colega sintetizó la fórmula.

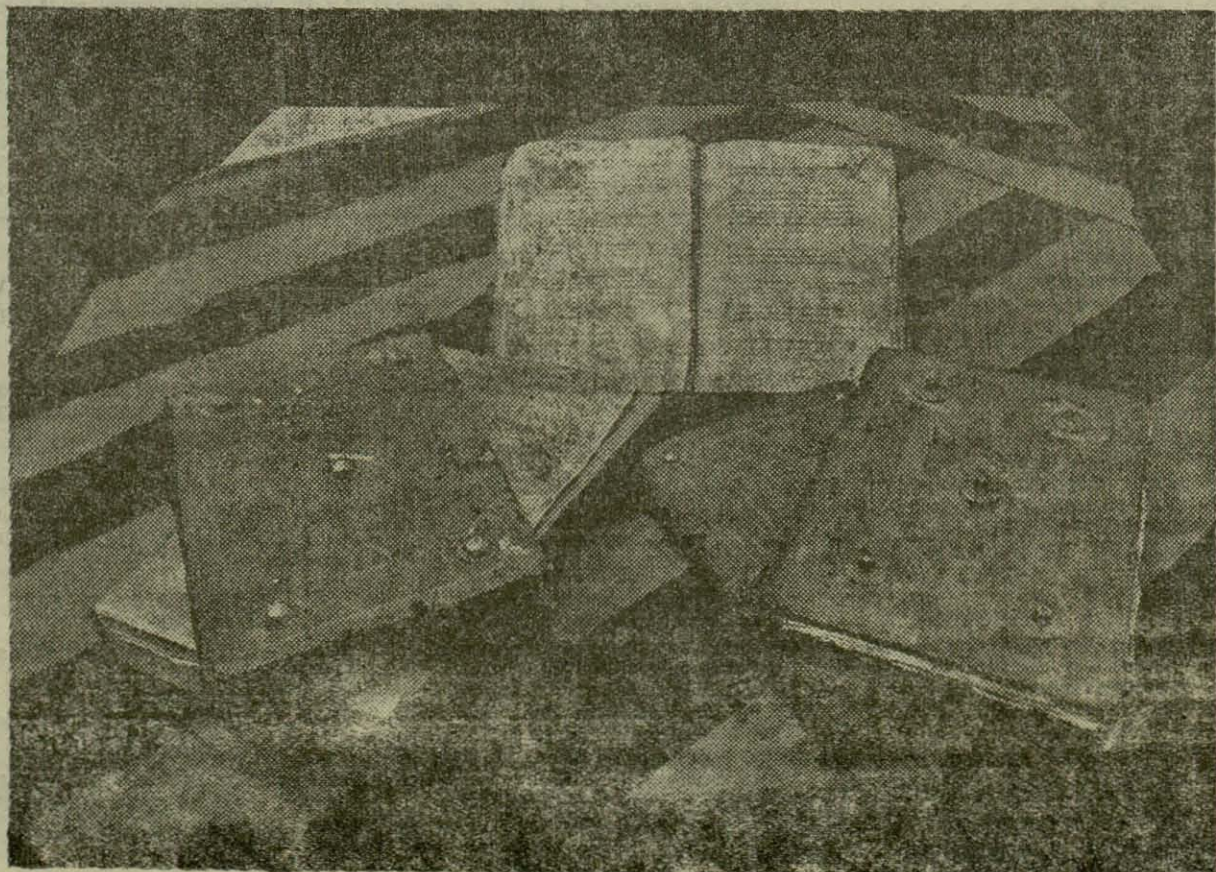
Siguieron negociaciones particularmente en principio. Una vez trazado y en marcha el proyecto, la entidad formada por los iniciadores siguió por su cuenta las gestiones impulsivas, en el curso de las cuales transcurrieron varios años, interviniendo todo el Gremio después.

Así llegó a ser una realidad el dictamen estableciendo las condiciones a reunir las tahonas de nueva construcción en lo sucesivo, cuyo dictamen fue aprobado por el Ayuntamiento barcelonés en sesión de 20 julio de 1916, así como un anexo ampliación del anterior acuerdo aprobado en Consistorio de 20 de abril de 1917, completando los acuerdos adoptados en la propia sesión y hechos públicos en Bando de la Alcaldía del mismo mes, reglamentando la elaboración y venta de pan en el término municipal.

No llegarían a cinco las tahonas de nueva construcción puestas en función en los diez años siguientes al 1917. En cambio, fueron muchas más las antiguas tahonas que dejaron de funcionar por diversas causas en dicha década.

La remoción de valores que se operó como consecuencia de la gran perturbación mundial motivada por la guerra europea adujo considerable aumento de población en nuestra capital, circunstancia que asociada a la reducción de panaderías, determinó gran incremento de venta en todas las que seguían funcionando. Así fueron muchos los colegas que al reunir suficiente venta en su establecimiento para una elaboración completa de la jornada del equipo normal, cesaron de facilitar pan a revendedurias y éstas disminuyeron progresivamente, tanto que ya los panaderos se preocupaban muy poco de su vecindad.

Cierto que a estos hechos contribuyó también algún factor extraordinario y cierto que hoy vuelven a molestar a

A l'Arxiu del Sindicat s'hi guarden exemplars valuosíssims molt interessants per l'estudi del desenvolupament dels gremis a través dels anys.

los panaderos las revendedurías; pero siendo este un aspecto nuevo de la cuestión, dejaremos para el próximo número el estudio del mismo.

Para que los gastos industriales de la panificación queden reducidos al mínimo posible, es menester que la tahona pueda vender sin utilizar reparto ni reventas, un conjunto semanal regular y preciso de kilogramos de pan constitutivo del máximo normal de labor que pueda producir el equipo de tres hombres durante la jornada legal. Si la producción es inferior, el industrial ha de procurarse ampliación de venta, y si es superior, sin alcanzar el cómputo de labor correspondiente a la jornada de un operario, entonces queda al patrono planteado el siguiente dilema: O suprimir la venta del exceso de labor normal del equipo (recurso al cual nunca se acoge el industrial) o aumentarla hasta conjuntar la jornada de un operario de aumento.

La ley económica "a mayor suma de labor, más reducción de gastos generales", prácticamente no se adapta a la panadería por concurrir en ésta diversas circunstancias que alteran su aplicación y la propia economía.

Aparte que el pan ha de ser elaborado y vendido seguidamente y en horas hábiles para satisfacer los deseos del consumidor, este aspecto de la panificación constituye tema amplio y complejo para cuya argumentación no poseemos los conocimientos técnicos que son menester, ni interesa aquí esbozarlos para razonar sobre las revendedurías.

La clave de la economía industrial no radica en la gran producción. Consiste principalmente en producir un máximo posible de ser expedito en el propio establecimiento sin tener que recurrir al reparto domiciliario ni a sucursales o revendedurías, que constituya asimismo la total capacidad de producción del utillaje y el máximo natural de rendimiento de los operarios empleados.

Claro que la conquista de tal precisión de labor supone el desarrollo de un bien estudiado plan de organización industrial y comercial y haber sabido superar dificultades y estorbos, como también la vulgar norma simplista predominante en el Gremio desde largos años de recurrir a los revendedores cuando el panadero ha querido ensanchar ventas.

Registremos en seguida que de unos años acá se nota algún cambio de orientación en el sistema de expendición. Son varios los panaderos que han variado su norma y han logrado reunir suficiente clientela para absorber el total de producción del equipo sin ceder un solo kilo de pan a la reventa ni servirlo a domicilio del consumidor.

Es confortante señalar ese cambio de sistema comercial que se inicia en el Gremio, tanto más si tenemos en cuenta que con ello queda trazado el camino a seguir para la extirpación de las vituperables normas que comentamos.

Las revendedurías han sido siempre alimentadas por los propios panaderos. La precisión de hallar venta para colocar el complemento de producción de la jornada, por aquello de que la fabricación de kilos complementarios no implicaba aumento de gastos industriales, fué siempre causa de que las revendedurías consiguieran facilidades para lucrar a costa del panadero, con la agravante de serles posible vender pan por debajo del precio oficial vigente en los mostradores de las tahonas.

A esto vino a poner un dique el incremento de venta obtenido en los despachos de las panaderías como consecuencia del obstruccionismo interpuesto para nuevas instalaciones, así que también sobre la reapertura de las viejas tahonas inactivas.

Factor importante a favor de la supresión de ceder pan a la reventa fué la gran perturbación que pasó la panadería los primeros años de la postguerra y los prolongados períodos de penurias registrados durante la Dictadura.

El censo de revendedurías formado el verano de 1928 daba una existencia total de 392 puestos o tiendas en las cuales se expendía pan en el término municipal de Barcelona. Divididos por barriadas, acusaron la siguiente distribución: 32 en el interior derecha; 24 en el interior izquierda; 13 en el ensanche derecha; 51 en el ensanche izquierda; 13 en la Barceloneta; 31 en el Pueblo Seco; 26 en el Pueblo Nuevo; 23 en el Clot; 42 en el Campo de Grasso y ensanche de San Martín; 16 en el grupo de edificaciones de Casa Baró; 1 en San Andrés y Horta; 46 en Gracia; 7 en San Gervasio; 8 en Las Cortes; y 59 en Sans.

Aproximadamente la mitad de revendedurías son a la vez tiendas de comestibles, de frutas y verduras, de pesca salada y de aceites y jabones. Se expende pan además en Cacherías, Carpinterías, Tabernas, Peluquías y Zapaterías. Gran porción de becherías son asimismo revendedurías de pan, como también alguna huevería y bollería y diversas confiterías. En los distintos mercados de abastos existen 21 puestos dedicados a la venta de pan.

En la mayoría de ese conjunto de despachos se vende el pan vulnerando las disposiciones vigentes. ¿Por qué, pues, no las cumplen? Individualmente son los panaderos que las suministran responsables de que la contravención en el precio de tasa sea po-

sible. En cuanto al cumplimiento de las condiciones sanitarias de instalación en los despachos, es de lamentar la negligencia con que la autoridad municipal ha procedido hasta ahora. Nada ha hecho para obligar a que las revendedurías se ajusten a las características determinadas en los acuerdos tomados por el Ayuntamiento en 20 de abril de 1917, publicados en Bando de la Alcaldía del mismo mes, reglamentando la elaboración y venta de pan.

De antiguo que los hombres preclaros del Gremio vienen cercenándose el cerebro para dar con la fórmula eliminadora de las revendedurías. Las restricciones para la construcción de nuevas tahonas establecidas en 1916 dieron un resultado maravilloso. La reglamentación de los despachos de pan acordada en Consistorio de 20 de abril de 1917 hubiera producido efectos provechosos de haber sido aplicada con severidad, especialmente si la venta de artículos grasientos y contaminables no hubiese sido tolerada en sitios donde se expende pan.

Un 50 por ciento de las revendedurías existentes en 1928 radicaba en los núcleos de edificaciones nuevas; al cómputo del aumento de población aumentaba el número de puestos, apareciendo también alguna que otra panadería de nueva construcción.

Pero, ¡oh sarcasmo fatal!, surge el Comité Paritario del ramo, que elabora nuevas Bases de Trabajo, mediante las cuales pretende disciplinar todos los aspectos de la fabricación y venta de pan, dejando inconcreto lo concerniente al régimen económico-industrial, y entre tanto establece la supresión de reparto de pan a domicilio y reglamentación de los despachos, limitándolos a la condición de sucursales de los panaderos con señalamiento de distancias. A tal efecto, a mediados de 1929 apareció en la prensa diaria local una nota de la presidencia del referido Comité señalando el plazo durante el cual podían los panaderos solicitar la instalación de sucursales o declarar las que ya tenían en funciones para formar el Censo de las que quedarían autorizadas una vez formalizado lo previsto en la Base 19 con tal finalidad.

Los panaderos creyeron que por fin iba a ser una realidad la reglamentación de los despachos de pan y se apresuraron a presentar escritos al Comité Paritario solicitando la legalización de aquellos puestos que eran o querían convertir en sucursales y el emplazamiento de otras de nueva creación.

El Comité Paritario, al incluir en el articulado de las Bases la regulación de las revendedurías y supresión del reparto domiciliario de pan, debió sobrepasar los límites de las atribuciones que le son peculiares, por cuanto la autoridad superior competente de una plumada anuló todo el artificio que intentaba imponer el Comité con referencia a los dos aspectos importantes (reparto y despachos) de la venta del pan.

El anuncio de tan impremeditada innovación tuvo la virtud de avivir las adormecidas ansias de los panaderos a poner sucursales, y así resulta que ese error del Comité Paritario ha dado lugar a que el número de revendedurías haya aumentado considerablemente, pues no creemos apartarnos mucho de la realidad si afirmamos que quizá no baje de los 600

el total de puestos que existen en la actualidad.

He aquí, pues, la causa de que vuelva a subsistir el problema de las revendedurías.

La Dirección del Gremio ha renovado la iniciación de gestiones encaminadas a disminuir la preponderancia numérica y los efectos de ese factor molesto que se nutre a costa del panadero y es causa inicial de las ruidosas competencias ilícitas que surgen entre la clase.

¿Que cuál ha de ser la norma a seguir para solucionar ese grave problema? En primer lugar deben los panaderos poner de su parte lo mucho que pueden para aminorar las molestias que producen, en tanto surge la fórmula que ha de brotar del estudio y gestiones en ciernes que los actuales dirigentes confían llevar a feliz término y de los que en su oportunidad darán la debida cuenta.

FINAL

Ja veieu com treballa el Sindicat Professional de Flequers de Barcelona. Ja veieu com en aquest carrer Nou tan pintoresc, tan turbulent, tan literari, hi ha un Casal en el qual uns homes d'intel·ligència i bona voluntat laboren incansablement. En el carrer Nou no tot són cuplets, no tot són musiquetes, no tot són crits i rialles i literatura barata; en el carrer Nou hi ha aquest casí de treball, tan digno d'elogi i del qual tant pot enorgullir-se Barcelona.

PCACK

Document interessant

Un missatge del senyor Herriot als obrers d'Anglaterra

Londres. — El senyor Herriot, des del Daily Herald, òrgan del Partit Laborista anglès, ha publicat el següent missatge adreçat als treballadors britànics:

"Em sento molt feliç de poder adreçar als treballadors anglesos un missatge de cordial simpatia. Nosaltres som de veritat demòcrates sincers, uns pacifistes absoluts, i nosaltres som els qui hem sofert més terriblement després de la darrera guerra. Essent el nostre país envaït durant quatre anys, és fàcil de comprendre que els nostres païsans, els nostres treballadors, saben per pròpia experiència els horrors de la sang i de les trinxeres.

Nosaltres volem l'entesa germano-britànica de tots els treballadors; nosaltres sols volem no ésser envaïts novament, no ésser privats de la nostra llibertat; nosaltres no volem ésser esclaus d'un militarisme agressiu.

Sols demanem al gran poble anglès que vulgui comprendre les nostres veritables intencions de bons demòcrates. Jo desitjaria que un bon nombre de treballadors britànics poguessin venir a França a visitar les nostres cases, les nostres famílies, les nostres províncies; llavors veurien pels seus propis ulls com la França, que ha sofert dues invasions en menys d'un segle, estima veritablement la pau."

El senyor Aiguader, explica el funcionament de l'Escola Municipal de Sords-Muts

En un diari local han aparegut uns comentaris relacionats amb l'ensenyament que es dona actualment a l'Escola Municipal de Sords-Muts, i l'Alcaldia, amb el desig de correspondre a l'interès que mostra l'articulista, i a tots aquells als quals pugui interessar aquest important afer, ràpidament s'ha informat d'aquest, per tal de donar les explicacions necessàries.

A l'any 1919 l'Ajuntament procedí a la reorganització de les Escoles per a defectius que estaven en el seu càrrec i establí un Laboratori d'estudis i investigacions que fos el nexe comú d'aquestes institucions d'ensenyaments especials, i a l'objecte de fonamentar

ESTAMPES CIUTADANES

CASTANYES, CASTANYES.....

...I consti que en parlar de les castanyes no volem referir-nos a cap sala on es practiqui l'esport de la bufetada, ni molt menys a res que tingui la més mínima relació amb les coses que puguin passar a la Llga amb motiu de les properes eleccions.

No. Volem tan sols parlar del noble gremi de les castanyeres. D'aquest gremi que esperem amb il·lusió — o potser amb una mica de recança pel temps que ens anuncia — cada any de bell nou. D'aquest gremi que de menuts ens ha costat ja una roqueria per poguer obtenir la seva mercaderia, o ja unes visites del metge, després d'un excés d'aquelles magnífiques i, en aparença, inofensives castanyes.

Ningú no diria el negoci importantíssim que constitueix a casa nostra aquest producte que la nostra terra prodiga. En aquest temps els mercats catalans veuen transaccions importantíssimes, puix que cal tenir en compte que ultra consumidors som també exportadors.

No volem, però, ara, portar ací xifres i estadístiques. El nostre propòsit, en agafar la ploma, ha estat el de parlar d'aquestes bones senyores — i algun que altre senyor — que, airoplugades sota un feble cobert, aguanten les inclemències hivernals i ofereixen a l'abast de totes les fortunes, el saborós producte. ¿No heu pensat mai en el sacrifici que representa per a la pobre castanyera, gairebé sempre avançada d'edat, esperar hores i hores, amb fred, vent, pluja o neu, que algú s'atanci per donar-li un petit guany? I, amb tot, no són pas aquests els pitjors mals que ha de sofrir aquesta modesta industrial.

Els enemics pitjors de la castanyera són l'abridada quitxalla que de sempre ha cregut que aquella pobre dona que espera l'hivern per guanyar-se unes pessetes tenia com a un dels seus principals objectes, no sols vendre castanyes, sinó també servir de motiu per al seu esbarjo.

Prop del fogó, ja ho d'estar-s'hi ara ja. Aquest ventet de muntanya que baixa sadollat de frescor ens hi fa atancar. Mentre, la castanyera ens diu: — A Barcelona deu haver-hi prop d'unes cent cinquanta castanyeres. Comptant-hi homes i tot, encara que aquests són els menys.

— Es ven gaire per dia?

— Podem posar-hi un promedi d'uns deu quilos diaris per cada "establiment".

— O sia, mil cinc-cents quilos cada dia?

— Sí, una cosa així. No hi entenc gaire en números tan alts.

— A quin preu us costen les castanyes?

— Pel cap baix, poseu-hi a unes 7 pessetes i mitja l'arrova.

— Què més hi torreu, ací?

— "Palos santos", boniatos, pomes, patates...

— Quines altres despeses teniu?

— El carbó, l'impost de l'Ajuntament...

— Qui són els millors clients que teniu?

— La mainada és el millor client de la castanyera. Després aquells xicotets que comencen a treballar i que totes les propinets que fan les deuen entre els quicosos de llibres i les castanyeres.

— A quin preu les venen, les castanyes?

— A vint cèntims la dotzena.

— Us queda marge?

— És allò, per anar fent...

— I a l'estiu, a què us dediqueu?

— Això depèn. Hi ha de tot. Generalment, la majoria es dediquen a la venda de "mantecau".

— I vos?

— A curar de la casa, que prou abandonada la tinc ara.

— Fa molt de temps que us hi dediqueu?

— Fa setze o disset anys ja. No és pas un dia.

— I no us ha passat mai res?

— Ja ho crec. Una vegada, quan més tranquil·la estava, vaig trobar-me al bell mig d'un tiroteig que no sé encara com estic ací. Era als temps de la monarquia.

— A propòsit. Què opineu de la política?

— Jo no hi entenc. Ara bé. Tot el que fan els senyors Macià i Companys ho trobo bé. El meu marit era un fanàtic "del Lluís".

— I no heu hagut de patir mai les burrades dels joves?

— Més d'una vegada han llançat petards dins el fogó, els quals feren un escàndol de mil dimonis. Recordo que una vegada van lligar-me el peu del fogó a un carro que en anar-se'n se me pendia. Mai més no m'han tornat a molestar. Tinc preses les meves precaucions. Tanmateix, ara hi quitxalla no és tan dolenta com abans.

Hem adquirit un grapat de castanyes per dur-les a casa, i ens hem acomiadat de la bona castanyera tot agraïnt-li, interiorment, les dades que ens ha proporcionat i que, més o menys lligades, oferim als nostres llegidors.

Heus ací una indústria que tenim establerta de molts anys a la nostra terra. Una indústria modesta i humil, però que en el seu conjunt ofereix un important benefici a casa nostra.

Castanyes... Castanyes...

I amb elles els primers freds fan la seva aparició.

MARIUS VIVES

FAM ALS ESTATS UNITS

La marxa dels sense feina a Nova York

Nova York. — Decididament, la Marxa dels sense feina sobre Washington s'iniciarà durant la primera quinzena de desembre. Els sense-feina demanaran ésser rebuts pel President de la República, al qual li exigiran que cada dasvagat percebeixi 50 dòllars setmanals, ultra 10 dòllars per cada fill menor d'edat.

La "Marxa sobre Washington" la realitzaran els sense-feina formant vuit columnes, les quals sortiran de San Francisco, Portland, San Antonio, Nova Orleans, Sioux City, Boston, Buffalo i Tampa (Florida).

Simultàniament, arribarà a la capital dels Estats Units una massa imponent de camperols descontentos per l'abandonament en què creuen que els té el Govern.

Llegiu

LA HUMANITAT

Propagau-la

El tifus a Bulgària causa víctimes

Sofia. — Una greu epidèmia de tifus fa grans estralls en diverses regions de Bulgària. A la ciutat de Bratigovo, que té uns 3.580 habitants, es troba afectada per l'epidèmia una sensa part de la població.

A Sofia s'assenyalen diversos centenars de casos, molts d'ells mortals. La malaltia es propaga ràpidament.

La Premsa assenyalava que nombrosos casos han estat enregistrats a la major part de les poblacions i especialment a les grans ciutats del país.

LA HUMANITAT

Informacions de la península

Ha estat descoberta una «fàbrica» de bombes a Saragossa

Saragossa. — Amb motiu dels successos que es vénen desenrotllant a aquesta ciutat des de fa algun temps, la policia que vingué de Madrid montà un servei especial, tinguent coneixement que al barri de Les Delicias hi havia tipus sospitosos, que es reunien a certa casa del carrer de Graus.

Efectuat un registre, s'han trobat molts ingredients i preparats per a la fabricació d'explosius.

Han estat detinguts Francesc Valdellon Sopena i Josep Maria Aparicio Ocarí.

S'han trobat quatre caixes plenes de metralla, contenint cadascuna 12 kilos de clorat de potassa pura, gran quantitat de glicerina, sofre, àcid sulfúric i d'altres matèries.

La policia ha pogut detenir després Isidoro Lorente i Josep Maria Fracheta. Aquest últim té antecedents penals a la Direcció General de Seguretat.

Segons sembla, ha sofert a França una condemna de tres anys, i el mes de febrer últim fou detingut, per agressió a la força pública, a Saragossa.

Els restants també han sofert, per distintes causes, diverses detencions.

Els ingredients trobats per a la fabricació de bombes han estat enviats al Laboratori, per a analitzar-los.

La policia continua treballant per tal d'aclarir totalment l'assumpte.

ELS RADICALS CONTRA L'ESTATUT EN UN MITING A SANTIAGO

Santiago. — S'ha celebrat un miting radical, al qual hi assistiren els diputats Abad Conde, Salgado i López Varela.

Els oradors combateren el Govern, mostrant-se enemics de l'Estatut de Catalunya, creient que fracassarà.

També es mostraren enemics de la suspensió de diaris i altres mesures del Govern.

Varen dir que el senyor Lerroux farà una Espanya gran i serà Poder, encara que no té pressa per a governar.

Durant l'acte hi hagueren moltes interrupcions.

Al miting hi assistí el senyor Emilià Iglesias, però no parlà.

ELS PERIODISTES REPUBLICANS DE MADRID FORMEN UNA "LLIGA"

Madrid. — Per iniciativa d'un grup de periodistes pertanyents a les redaccions dels periòdics republicans madrilenys, ha quedat constituït la lliga de periodistes republicans.

A la reunió en que s'acordà la constitució de la lliga, haurien estat convocats tres redactors per cada un dels periòdics de Madrid, "El Liberal", "Heraldo de Madrid", "La Libertad", "El Sol", "La Voz", "Ahora" i "Luz".

A l'acte de constitució de la lliga de Periodistes Republicans, es fixa com a fi essencial de la nova organització, la defensa dels postulats fundamentals del règim democràtic republicà, civil, laic i de justícia social. En l'ordre professional la lliga defensarà els drets del periodista polític per a mantenir íntegrament el seu patrimoni ideològic, i crearà una estreta solidaritat entre els periodistes republicans.

A aquest fi la lliga constituirà seccions provincials o regionals, a tota Espanya.

En el aspecte internacional la lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació al marge dels interessos particulars i sense les deformacions partidistes.

ASSALTEN UN ESTABLIMENT DE COMESTIBLES A SANTANDER

Santander. — A darrera hora de la tarda, uns quants atracadors han assaltat la botiga de comestibles "La Aurora", causant molts desperfectes als aparaments.

S'han emportat gèneres i diversos objectes, y quan s'estaven repartint un sac de sucre han arribat els guàrdies de Seguretat, detenint-ne sis.

ELS VEÏNS D'ALCUBLES NO VOLEN PAGAR LA CEDULA

València. — El governador ha ordenat es concentri la guàrdia civil al poble d'Alcubles amb objecte de protegir els recaudadors de l'impost de cèdules pux els veïns de l'esmentat poble, en forma tumultuosa i agressiva, es neguen a pagar l'esmentat impost.

CINC INDIVIDUS PROCESSATS PER CONTRABAN D'ARMES

Càdiz. — Amb motiu d'un suposat contraban d'armes, el jutge d'instrucció ha decretat el processament de cinc individus, tres d'ells amb fiança i dos sense ella.

PELS SUCCESSOS DEL 10 D'AGOST

Tres oficials a la presó

Madrid. — Per ordre del jutge encarregat en els successos del deu d'agost, senyor Iglesias del Portal, han ingressat aquest matí a Presons Militars, els oficials de cavalleria, Enrique Cebollino Vandilleman, capità i el tinent Benito Rodríguez Frutos i Juan Ponce de León.

Se'ls suposa complicat en el moviment revolucionari de Madrid.

ELS JESUITES TENEN BENS A NOM DE PARTICULARS

Tenien de conreu, horta i pinedes per un valor de trenta milions de pessetes

Madrid. — "La Voz" diu el següent:

"Sembla que ha tingut plena confirmació la notícia que en el nostre número de dissabte donàvem, referent a una denúncia formulada al Patronat d'Incautació de béns dels jesuïtes, sobre molt considerables béns que pertanyien a la Companyia de Jesús i que figuren inscrits a nom d'altres persones.

Avui arriben al nostre poder noves i interessants dades del mateix assumpte i podem precisar més els que anteriorment vàrem donar.

Segons tenim entès, el denunciador d'aquests béns clandestins és el senyor Domènec Rúbio Martínez, el qual no fou senador de l'antic règim ni tingué al seu càrrec cap destí polític. Aquest senyor ha formulat la denúncia per tal de fer un bé a la República.

Els béns denunciats corresponen a la jurisdicció de Chamartin de la Rosa i estan inscrits al Registre de la Propietat de Colmenar Viejo, a nom de diverses persones.

Els esmentats béns foren heretats per la Companyia de Jesús, de la duquessa de Tobar, i aquests béns que són terrenys de pinedes, hortes i terrenys de conreu de cereal, hom calcula el seu valor de prop de trenta milions de pessetes".

UN SUBDIT SUEC OFEREIX UNA RESIDENCIA D'HIVERN A ALACANT, AL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Alacant. — El Rotary Club ha tingut la iniciativa d'adquirir per a la ciutat una finca i oferir-la al president de la República com a residència d'hivern.

S'han efectuat gestions prop del ric propietari Manuel Britz, subdít suec, degà del Cos consular, el qual fa molt de temps que resideix a Alacant, per a comprar-li la magnífica finca que posseïa a Bella Vista, valorada en un milió de pessetes, aproximadament.

A l'entrevista hi assistí l'alcalde de Madrid.

El propietari acollí afectuosament la pretensió, oferint la finca gratuïtament en pagament, segons digué, de la gratitud que sent per Alacant.

S'ha convingut que la signatura de l'escriptura de cessió de la finca tinguí lloc el proper dious.

Anuncieu a "la humanitat"

FET SAGNANT A ANTEQUERA

Antequera. — El masover Miguel Sánchez Romero, ha sorprès tres dones i dues noies collint olives als terrenys d'ell.

El masover les hi ha agafat el fruit i ha pegat a una de les dones.

Hi ha acudit el marit de l'agredida, el qual s'ha trobat amb el guàrdia Josep Garcia, i creient-lo autor de l'agressió li ha exigit que li tornés el fruit recollit, amenaçant-lo amb una pistola.

El guarda s'ha defensat i ha disparat dos trets, resultant amb ferides greus l'esmentat individu.

Trifón Gómez, substituirà Largo Caballero a l'executiva de la U. G. T.

Madrid. — Aquest matí, a les deu, es reuní a la Casa del Poble, la Comissió Executiva de la Unió General de Treballadors, sota la presidència del senyor Manuel Cordero, per a donar possessió a la designada darrerament en el Congrés de l'organització en reunió celebrada al teatre de Fuencarral.

Assistiren, de la nova junta executiva, el President, senyor Julián Besteiro i els senyors Trifón Gómez, Lu-

cio Martínez, Celestino Garcia i Antonio Eptiem.

Excusaren la seva assistència els senyors Andrés Saborit i Antonio Muñoz.

Aquest, que en principi es va creure que havia dimitit, va escriure una carta al senyor Besteiro donant-li compte que, per haver tingut de marxar de Madrid per assumptes particulars, no podia assistir per prendre possessió del seu càrrec, però feia constar que accepta la designació.

Segons això, els que han renunciat els seus càrrecs, són solament els senyors Francisco Largo Caballero, nomenat secretari general, Rafael Henche, tesorero i el vocal Pascual Tomás.

La nova executiva tingué un breu canvi d'impressions i un d'aquests dies designarà a la persona que desempeñarà el càrrec de tesorero.

El secretari general serà el senyor Trifón Gómez Sanjosé, vocal de l'executiva.

DETENCO D'UN COMUNISTA QUE S'HAVIA FET ESCAPOL

Sevilla. — El comunista que intentà evadir-se quan la guàrdia civil el conduïa per a comparèixer davant un Consell de guerra amb objecte d'ésser jutjat per insults a la força armada, ha estat detingut novament, celebrant-se el Consell, el qual el condemnà a sis mesos de presó.

Automobilistes

El millor servei
Les millors qualitats
Els millors preus

a

Service Station S. A.

Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfons 11550 i 11559

Del viatge del cap del Govern francès a Madrid

Comentaris de la premsa madrilenya. — El senyor Herriot a Alcalà de Henares. — Tres projectes de conveni franco-espanyols

Madrid. — Els periòdics dediquen llargues informacions sobre el viatge de M. Herriot a Espanya.

També tots els diaris publiquen carinyoses salutacions a l'il·lustre polític francès comentant les circumstàncies i l'alcanc d'aquest viatge.

"Luz", diu:

"Han corrió diverses interpretacions de este viatge, relacionades con la política internacional.

Desde el primer momento fueron denunciadas en estas columnas como una nueva forma de ofensiva contra la República.

Mas tarde las desmintieron tácitamente el propio Mr. Herriot y nuestro ministro de Estado.

Claro está que el viaje no es un viaje al vacío.

Existen entre España y Francia relaciones ideológicas y de intereses comunes que pueden dar objeto a que sea fecunda la entrevista sin que sea necesario para justificaria a acudir a fantasías bélicas.

Existen relaciones comerciales y el régimen francés de contingentes, las dificultades y agria; existe también en Francia una masa enorme de obreros españoles que no encuentran en el país vecino circunstancias favorables para el trabajo y para su subsistencia.

En unas declaraciones a la "Hoja Oficial del Lunes", don Indalecio Prieto parece aludir a estos problemas, y uno sólo de los dos que se resolviera o que cuando menos mejorara, en su situación presente, bastaria para dar a la visita de Mr. Herriot, un sentido fecundo.

Tiene esta visita otra significación clarísima contra la cual se dirigen los ataques de los que han hablado del viaje de Mr. Herriot.

Esta significación es el deseo de demostrar la satisfacción con que Francia ve al régimen republicano de España, y una prueba de este deseo la constituye la decisión del Gobierno francés que ha internado a los conspiradores monárquicos que habían instalado su cuartel general en las cercanías de la frontera.

Esta vecindad era peligrosa, no porque pudiera dar lugar al triunfo de ninguna intenciona, sino por la perturbación que suponía, perturbación que era constante e insistente.

El alejamiento supone por lo tanto estabilizar el Orden Público dentro de España; pero sería conveniente advertir que Francia tiene en España otra frontera, la de Marruecos en cu-

yas cercanías actúan también conspiradores monárquicos con un propósito aún más criminal que el de los que maniobraban en Biarritz.

La visita de Mr. Herriot supone que Francia con el deseo de contribuir a la consolidación de nuestra República, adoptará las medidas necesarias para alejar estos elementos de peligro de las inmediaciones de la frontera de nuestra zona en Marruecos.

Si se logra este resultado deberemos considerar sumamente fructífera la entrevista de M. Herriot con los gobernantes de nuestra República.

Con ello habremos conseguido un paso adelante por el camino de la normalidad que no puede ser otro que la consolidación del régimen actual."

"Informaciones", diu:

"Fácil les será apreciar que la acogida afectuosa de que indudablemente será objeto y en la que podrá comprobar la espontánea simpatía popular que ha despertado su viaje, de que las relaciones pacíficas de todas clases entre su país y el nuestro son múltiples no sólo del Gobierno sino de toda la nación.

Tenemos con el país vecino vínculos intelectuales y económicos que exigen entre nosotros una mutua colaboración.

Es idéntico en ambos el anhelo de paz y para España constituye un postulado común de todos los partidos el mantener apartado el país de toda contingencia bélica."

A ALCALA DE HENARES

Madrid. — A dos quarts de cinc de la tarda ha arribat a Alcalà de Henares el cap del Govern francès amb les persones que l'acompanyen.

El cotxe s'ha detingut a la porta de la ciutat.

M. Herriot ha baixat de l'automòbil per tal de rebre la salutació de l'alcalde i altres autoritats de la ciutat, les quals esperaven en aquell lloc la seva arribada.

Després de canviar-se mútues frases d'afecte, la comitiva, voltant el cap del Govern francès, s'ha posat en marxa, adreçant-se a peu cap a la població.

Una gran gernació voltava el grup format pel president del Consell de Ministres francès i els seus acompanyants, tributant-se a M. Herriot grans manifestacions d'entusiasme. M. Herriot s'ha adreçat primera-

ment a visitar l'arxiu, i després la Universitat, romanguent molt de temps a paranimf.

Allí li han estat explicades les cerimònies que es realitzaven antigament per a l'investidura del grau de doctor, i que últimament s'han reproduït per al major prestigi de la concessió d'aquest títol.

El president del Govern francès després ha anat a l'Estatge de l'Estudiant, on ha romàs breus moments, i per últim a l'Ajuntament, on s'ha improvisat una veritable recepció.

El cap del Govern francès s'ha mostrat pregonament satisfet de l'excursió realitzada, i en tot moment ha tingut paraules d'elogi per a la ciutat d'Alcalà i per les meravelles amb què compta en l'ordre arquitectònic i històric.

TRES CONVENIS FRANCO - ESPANYOLS

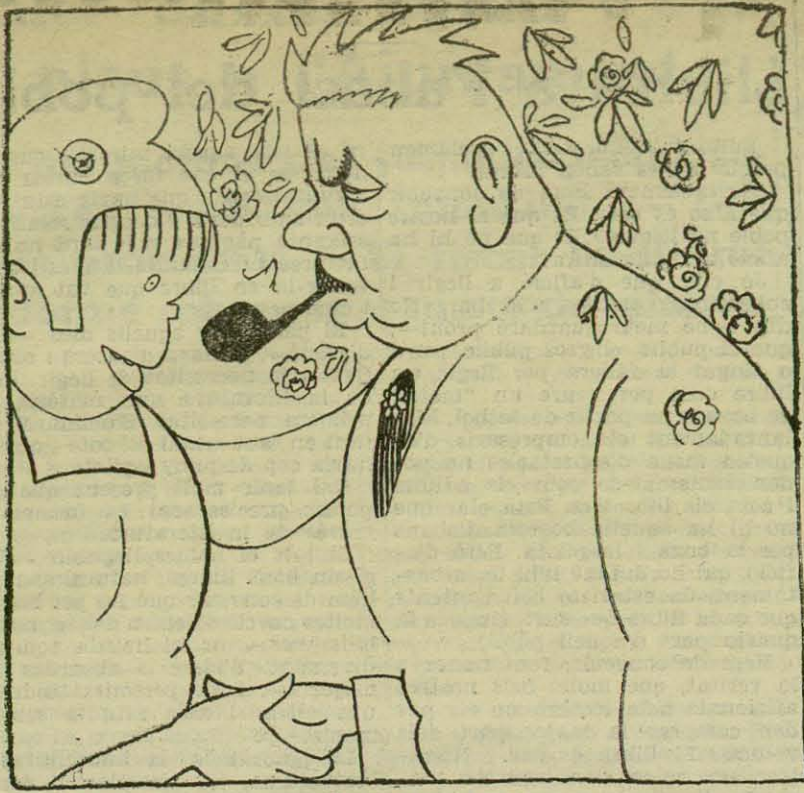
Madrid. — La Premsa francesa ha publicat alguns telegrams de Madrid, entre ells un comunicat per l'Agència Havas, indicant que la presència del ministre francès senyor Dalimier, ha tingut com a conseqüència immediata la preparació de tres projectes de conveni entre Espanya i França.

Afegeixen els telegrams que un d'aquests convenis es refereix als contractes de treball i a emigració en general; el segon a la reciprocitat del socor de paraís, i el tercer, a transferència de les assegurances socials fetes pels obrers d'un i altre país.

Preguntat el sots-secretari del Treball, senyor Fabra Ribas, sobre la veracitat d'aquestes notícies, de les quals no ha dit res encara la Premsa espanyola, manifestà que, en efecte, hi hagut algunes conversacions sobre els punts indicats i que els tècnics dels ministeris de Treball espanyol i francès estan ultimant els textos, que segurament seran acceptats pels Govern de les dues Repúbliques germanes.

— Podem donar-nos més detalls sobre el contingut de l'esmentat conveni?

— Ja ho dirà tot el Govern al seu degut temps—contestà el senyor Fabra Ribas—. L'únic que puc anticipar-vos és que els convenis s'inspiraran en un alt esperit de justícia, humanitat i solidaritat entre els dos pobles.

—Benvingut. Jo, no parlo el francès però el canto. El primer que vaig sentir, en néixer, va ésser "La Marsellesa".

(De Bagaria.)

El President del Govern francès, ha visitat aquest matí El Escorial

Madrid, 1. — A un quart de deu d'aquest matí, el cap del Govern francès, Mr. Herriot, acompanyat de la seva esposa, de l'ambaixador de França i de la senyora Herbet, s'ha adreçat en automòbil a El Escorial. Darrera l'auto presidencial marxaven els cotxes d'escorta i els ocupats pels periodistes de la veïna nació.

Abans d'entrar a la carretera de El Escorial, s'ha adreçat vers la casa de Velázquez, residència d'artistes i pintors francesos. Ha estat rebut pel director de la casa i per diverses personalitats. Ha visitat ràpidament les dependències de la casa, i seguidament ha sortit per la carretera de Galapagar cap a El Escorial. Abans d'arribar al Monestir ha fet detenir el cotxe i a contemplat, des d'una alçària pròxima, l'aspecte exterior del mateix.

Un cop a El Escorial, el cap del Govern francès ha estat rebut per les autoritats locals. Nombrós públic esperava l'arribada de Mr. Herriot, al qual ha fet objecte de vives demostracions d'efecte. L'alcalde ha lliurat un ramell de flors a les esposes d'Herriot i d'Herbet.

Un cop acabada la cerimònia de la recepció, el senyor Herriot ha visitat l'interior de l'edifici recorrent detingudament el palau i visitant el lloc anomenat dels Reis, l'Església, la Sala Capitular, el Chors, la Biblioteca, les habitacions de Felip II, etc. El senyor Herriot anava consultant una guia de El Escorial que duia a les mans. Més tard ha visitat el panteó de reis i infants, romanguent en dit lloc una bona estona i fent grans elogis de la seva magnificència, planyent-se de no disposar de més temps per tal de poder fruit de la contemplació de tanta meravella artística.

Tot seguit ha passat als jardins dels frares.

El senyor Herriot s'ha detingut més temps del que pensava en la visita al monestir, per la qual cosa no li ha quedat apenes temps per a visitar l'anomenada Casita del Príncep.

Immediatament ha sortit cap a Madrid, fent-ho ara pel poble de Guadarrama.

El senyor Herriot s'ha adreçat a l'ambaixada de França per tal de canviar-se de roba, i després s'ha traslladat al Palau Nacional per a assistir al banquet de gala ofrenat pel cap d'Estat.

DURANT EL VIATGE, EL SENYOR HERRIOT FA GRANS ELOGIS DE LA REPÚBLICA ESPANYOLA A UN PERIODISTA

Madrid, 1. — "El Liberal" publica un interviu d'un dels seus redactors amb Mr. Herriot, durant el trajecte Escorial-Madrid.

El cap del Govern francès ha dit una vegada més que l'abraçada fraterna que venia a donar, en nom del seu país, a la més alta

representació del poble espanyol, era una prova ben palesa de la simpatia que França sent per les coses d'Espanya.

—Com veieu la República espanyola des del Govern de la República francesa?

—La veig com un esforç gegantí realitzat amb una serietat i tremp admirables. He quedat astorat del renaixement espanyol. La revolució espanyola és un paroxisme d'el·lecció.

—De totes les reformes que porta fetes la nostra política, quina és la que té més interès per a un home d'Estat?

—A part de la Constitució, que crec un codi jurídic estimable, la Reforma agrària.

—I la posició de França davant la Conferència del Desarmament?

—Res no haig d'afegir a les meves declaracions fetes darrerament a la Cambra francesa.

—I referent a una possible conflagració i els problemes que es plantegen a França en el Mediterrani, en les seves relacions amb Alemanya i Itàlia.

El President francès s'enclou en un mutisme absolut.

—Digueu-me, senyor President: Quina impressió us va causar la Dictadura espanyola en implantar-se al llarg de set anys de duració?

—"Totes les dictadures són avorribles".

UNA FESTA FLAMENCA A HONOR DELS PERIODISTES QUE ACOMPANYEN MR. HERRIOT

Madrid, 1. — Els periodistes francesos que han acompanyat Mr. Herriot en la seva visita a El Escorial, una vegada arribats a Madrid han marxat a Villa-Rosa, on han estat obsequiats amb una festa flamenca pels corresponents dels periodistes estrangers a Madrid. Acabada la festa han marxat a l'Associació de la Premsa, els locals de la qual han visitat. Els acompanyaven, a més de gran nombre de periodistes madrilenys, el sots-secretari de la Governació, senyor Carlos Esplá, i el cap del Gabinet de Premsa de la Presidència de la República, senyor Herrero.

Els camarades francesos han recorregut totes les dependències i han estat convidats amb un refresc.

L'EXPORTACIÓ DE CAPITALS

Detenció d'un ex-jesuita

Ayamonte, 1. — Quan intentava passar la frontera per a internar-se a Portugal fou detingut per la policia un individu anomenat Mariano Ayala, ex-pare jesuita. Ha estat posat a disposició de l'autoritat governativa acusat d'intent d'exportació de capitals.

COM A LES PELLICULES

Vigo, 1. — Al poble de Salvatierra de Miño un súbdit portuguès es presentà al domicili de Domingo Sobrino i li pregué de deixar-li tenir a casa seva un bagul fins el dia següent que es proposava agafar el tren. Accedí el comerciant i, moments després, observà soroll dintre del bagul.

Avísà la guàrdia civil i s'obrí aquest trobant-se en el seu interior un jove portuguès que s'amagava allà per a robar.

TOPADA DE TRENS A L'ESTACIÓ DE DEUSTO

Més de trenta ferits

Bilbao, 1. — El tren que sortí ahir a la nit cap a Algorta, hagué de detenir-se a l'estació de Deusto a conseqüència d'haver caigut un pal sobre la línia, quedant el telèfon incomunicat. El cap tancà el disc i malgrat la senyal de perill el tren següent que sortí de Bilbao embestí en arribar a Deusto el tren parat.

La topada fou violentíssima essent la confusió gran entre els viatgers d'ambdós trens.

Afortunadament molts dels que viatjaven en el primer tren havien baixat a les andanes i acudiren ràpidament a auxiliar els ferits, en la seva majoria del segon tren.

El nombre de ferits passa d 30. Dos grus i afortunadament tots els altres lleus.

ELS TRIBUNAL SUPREM DONA ORDRE DE INTERFERIR DETENCIONS PEL MALVERSAÇIO DE CABALS, ENTRE ELLES, LA DEL GENERAL SALIQUET

Santander, 1. — El Tribunal Suprem després d'intervenir en les causes instruídes per malversació de cabals, amb motiu d'una vaga metallúrgica ocorreguda a les Drassanes ha dirigit una ordre al jutjat d'aquesta disposant la detenció i el processament del general Andreu Saliquet, de l'industrial de les Drassanes senyor Tejero i de l'alcalde que fou de dit poble Felip Castillo.

Tots han estat detinguts a excepció del general Saliquet que es troba fora de Santander.

EL "DATO" SERA LLURAT AQUESTA SETMANA ALS REPRESENTANTS DE COLOMBIA

El Ferrol, 1. — Oficialment se sap que el canoner "Dato" serà llurat oficialment aquesta setmana a aquest arsenal als representants de Colòmbia.

El vaixell serà portat per marins espanyols fins el punt de destí, on romandran tres mesos, en tant que la dotació del vaixell sàpiga ben bé el funcionament de les màquines.

Aniran a bord quatre tinentes de navili especialitzats.

Dit vaixell sortirà el dijous tocant la ports de Cadix, Cartagena i Algecires, abans d'arribar a Colòmbia.

Del comandament del vaixell es farà càrrec un cap de l'Armada que presta un càrrec de confiança prop del cap de l'Estat.

EL RETRAT D'ALFONS CARLES DE BORBON, PER A EMBOLICAR SUCRE

Almeria, 1. — La policia ha detingut el tradicionalista Joan Domínguez i a un altre amic seu que venien uns paquets de sucre dintre dels quals hi havia un retrat d'Alfons Carles de Borbó. Foren posats a disposició del Jutjat. Poc després es presentava al Jutjat el comissionista senyor Josep Castro, el qual digué que havia estat encarregat de la venda dels paquets i que, en donar-se compte que contenien el retrat indicat, ho havia denunciat al senyor Pradal per tal que ho posés a coneixement del ministre de la Governació.

EL CAP DE LA MINORIA SOCIALISTA I LA SEVA FAMILIA SOFRIREN UN ACCIDENT D'AUTOMOBIL

Madrid, 1. — El senyor Enric de Francisco, cap de la minoria socialista, i la seva família, sofriren el passat dissabte, segons s'ha sabut avui a Madrid, un accident d'automòbil. Aquestes notícies han arribat a Madrid procedents d'Eibar, on es troben els ferits. L'accident succeí prop de Pancorbo (Burgos), resultant ferits de consideració, a més del senyor De Francisco, la seva esposa i els dos fills. Les darreres notícies que es reben és que la muller està greu.

ELS FETS DE BERMEO

Detalls de l'ocorregut

Bilbao, 1. — Es coneixen detalls dels successos ocorreguts a Bermeo, i en els que resultaren diversos ferits greus i alguns lleus.

La comissió que retornà de Madrid, després de gestionar amb èxit l'ampliació del moll de pescadors, es reuní al Casino Republicà, assistint a la reunió uns 400 coreligionaris.

Donaren compte de llurs gestions els comissionats dient que els nacionalistes no devien atribuir-se el triomf, perquè no havien fet res en pro dels treballs dels comissionats. No havien ni menys exterioritzat la seva joia pel triomf aconseguit guarnint els seus vaixells i les balcones de llurs cases.

El que diuen uns estudiants de la Universitat Central, sobre els aldarulls d'ahir

Madrid, 1. — Aquest matí hem estat a la Universitat Central parlant amb diversos estudiants significats dintre de la F. U. E.

Negaren tota importància als successos d'ahir i negaren així mateix l'agressió al senyor Giménez de Asua, (don Lluís) tNéahonalecof.shrdiucmf El senyor Lluís té entre tots nosaltres el màxim respecte i un gran efecte.

—Però el cas és — diguérem nosaltres — que molts no entraren a classe i s'hagué de suspendre.

—Això es deu — ens interrompen — al desconcert que hi hagué en els primers moments. Ja li explicarem. Hi ha un grup de comunistes, que per cert pertanyen a la F. U. E., que actuen, sens dubte amb bona fe, però a judici nostre equivocats, i altres molts que aprofiten tots els moments per a promoure aldarulls amb el sol fi de poder dir que amb la República no hi ha tranquil·litat a la Universitat. Mots són senyorets, nens momats, de pares amb diners. D'aquests elements n'hi ha molts en Dret. Creuen que s'acaven llurs prerrogatives i estan disposats a promoure aldarulls per qual-sevol motiu.

La protesta per la visita del senyor Herriot no té cap base. Som antimilitaristes però en aquesta ocasió repetim: que no hi ha motius. En el cas d'una probable guerra tots nosaltres ens manifestarem contra ella. Ara, per a Mr. Herriot, no hem de tenir més que afecte o quan menys cortesia.

—I aquesta vaga anunciada?

—No existeix. Fou declarada, com abans hem dit, per sorpresa. Avui s'han donat ací les classes amb normalitat.

En efecte. En el temps que vàrem estar a la Universitat poguérem comprovar que els alumnes estraven normalment a classe. Semblava que mancaven alguns però molts pocs. També es donaren alguns crits promptament sufocats.

UNA NOTA DE LA F. U. E.

Madrid, 1. — La Junta de Govern de la F. U. E. ha publicat la següent nota:

"La F. U. E. tenint en compte l'estat anormal existent entre els estudiants amb motiu de l'arribada del president del Govern francès, declara que no haven-hi raó i justificació a les manifestacions d'inquietud, a què en el dia d'ahir s'arribà, ja que reiteradament el Govern ha fet públic que no existeix res en contra del principi pacifista que Espanya consagra en la seva constitució, fa avinent als afiliats que no es deixin arrossegar per terribles maneigs que intenten fer coincidir les alteracions de la vida universitària amb les antigues festes religioses.

La F. U. E. des de la seva fundació manté els principis de pau i solidaritat universal, i com organització universitària considera la guerra com atentat a la cultura i a la civilització i no vocallaria en utilitzar tots els mitjans per a oposar-se enèrgicament a una conflagració."

A la vetlla de les eleccions

Un atemptat contra Hoover frustrat

Washington. — Ha causat gran sensació la notícia que s'ha intentat cometre un atemptat contra el ferrocarril en el qual viatjava el president Hoover, en pla de propaganda, en la línia ferroviària d'Athens (Ohio). Efectivament, les autoritats han descobert que uns desconeguts havien posat obstacles molt enginyosos, gairebé invisibles, als rails, amb la pretensió de fer descarrilar el convoi, la qual cosa, afortunadament, no ha ocorregut.

Els monstres dels aires

A Moscú, han estat fetes les proves d'un avió gegant

Moscú. — A l'aeròdrom d'aquesta capital s'han fet les proves d'un avió gegant, de construcció totalment russa que és capaç per a 36 passatgers o en el seu lloc abundància de carregament de bombes.

Es tracta d'un aparell monopla provist de cinc motors Júpiter, construït totalment de metall de dur aluminí ondulat.

El fusellatge-cabina és de gran amplada i té disposats 36 seients en quatre fileres de nou.

La tripulació la componen sis homes. En la prova final efectuada davant les autoritats de l'aviació roja, l'avió gegant de referència ha fet vols portant a bord 65 persones.

Els dos pilots de l'aparell van assegitats en seients seguits, emplaçats sobre del motor central.

Els cinc motors són refrigerants per aire i van vigilats des d'una torreta especial, pel cap de mecànica.

Amb un pes total de 18.000 quilò-

metres i, utilitzant els frens, aterra en 60 metres.

Contra vent de 30 quilòmetres per hora, ha fet l'ascensió només en deu segons.

La velocitat màxima és prop dels 230 quilòmetres per hora.

Al règim de 1.600 revolucions per minut, l'avió gegant es manté en perfectíssima línia de vol.

Els constructors garanteixen que aquest aparell, només amb dos motors en funcionament, pot volar amb 42 persones a bord durant set hores i mitja.

En vista del gran èxit de les proves, l'Oscaviakín ha decidit construir aquest aparell en sèrie i dedicar una esquadra d'ells al servei regular transiberià entre Moscú i Vladivostok.

Dintre de breus dies, tindran lloc les proves d'un altre avió soviètic que pesarà en línia de vol 35 tones.

De l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

NOVES DE LES DELEGACIONS D'AMERICA

La Comissió Delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana ha comunicat al Consell Directiu que, corresponent a l'atenció que la nostra cultura mereix per a la intel·lectualitat d'aquell país, redoblada després del canvi polític operat a la nostra terra, s'ha emprès la tasca de dotar la Universitat de Filosofia i Lletres de l'esmentada capital d'una biblioteca d'obres catalanes, per tal de facilitar el seu estudi.

Donada la importància de la iniciativa, la Comissió Delegada de Buenos Aires ha sol·licitat, ultra la cooperació

del Consell Directiu de la Protectora, l'ajuda de la Generalitat.

...

En el darrer Consell Directiu celebrat, va ésser llegida l'acta de constitució de la Comissió Delegada de Santa Fe (Argentina). Segons la qual ha estat elegida la següent Junta de Govern:

President, Salvador Mas; tresorer, Joan Almoynier; vocals, Pau Canyelles, Ramon Bossert i J. Enric Pugnabet, i secretari, Joan Camí (fill).

El Consell ha fet constar a aquesta nova Comissió Delegada la seva satisfacció pel redreçament de les Delegacions americanes, demostració de com és compresa i estimada, també, l'obra de la Protectora, pels compatriotes d'ultramar. Acordà, encara, el Consell Directiu, felicitar la Delegada de Buenos Aires per haver cooperat a la seva formació.

Una vaga de capellans a Mèxic

El diumenge, a les esglésies de l'Estat de Jalisco, es varen negar a dir missa

Guadalajara. — El passat diumenge no se celebraren cerimònies religioses del culte catòlic en cap església de l'Estat de Jalisco, atenent ordres de l'arquebisbat, on s'explica aquesta mesura declarant que per no haver estat coneguda fins a darrera hora del dissabte de la setmana passada la llei que limita el nombre de sacerdots, la qual llei havia d'entrar en vigència el diumenge, no hi hagué temps material d'inscriure aquells sacerdots que podien actuar. Afegeix aquesta declaració de l'arquebisbat que l'Església està disposada a complir la llei.

Policia i forces de l'exèrcit patrullaren per la ciutat.

EL CONSELL DE MINISTRES D'AVUI

Madrid, 1. — El Consell de ministres estigué reunit des de dos quarts de dotze del matí a dos quarts de dues de la tarda.

Acabada la reunió els ministres sortiren amb molt pressa, puix tenien d'assistir al banquet de gala que se celebrava a Palau.

El ministre d'Agricultura, senyor Domingo, lliurà als periodistes la següent referència oficial del tractat a la reunió ministerial:

Agricultura. — Decret ampliant algunes bases del decret d'intensifica-

ció dels cultius a la província de Badajoz.

Decret sobre constitució i reglament de l'Estatut del Vi.

Hisenda. — Carta municipal de Felanitx (Balears).

Recàrrecs transitoris a diversos pobles de la província de Sevilla.

Guerra. — Expedient d'aprovació de les obres de la caserna d'Artilleria de Carabanchel.

Governació. — Aprovant l'Estatut de les línies aèries espanyoles.

Els amors tràgics

Davant l'oposició dels familiars, de casar-se amb l'home que estima, una noia desapareix del seu domicili i és trobada al cap de dos mesos decapitada sota la neu

Besançon, 1. — Un misteriós i trágic succés ha emocionat la petita ciutat de Saint-Julien-les-Russey, a pocs quilòmetres de la frontera suïssa. Julieta, filla d'uns acomodats pagesos, contragué relacions amoroses amb un jove de la mateixa ciutat, i acordaren enmaridar-se. En conèixer els propòsits els pares de la noia, s'hi oposaren resoltament. Aquests amors proporcionaren diversos disgustos a l'esmentada família.

A primer de gener de l'any corrent, un matí, Julieta desaparegué del domicili patern, i foren vanes totes les recerques que es feren per tal de trobar-la, fins que fa pocs dies, el propassat dissabte, un veí d'un poble de la rodalia, situat a quatre quilòmetres de Saint-Julien, es dirigí a uns boscos de la seva propietat, i quedà sorprès en veure que entremig de la neu hi haguessin uns vestits femenins. La seva sorpresa augmentà en constatar que els vestits cobrien un esquelet sense el cap. Aquest el trobà separat del cos a una distància de cinquanta metres, i mig cobert també per la neu.

Els pares de la dissortada noia han reconegut els vestits i un aparell ortopèdic que la noia duia el dia de la seva desaparició. Transportat l'esquelet a l'hospital, ha estat possible de precisar que el cadàver havia estat devorat pels animals del bosc, i que els ulls havien estat arrancats pels corbs.

Es fan les recerques necessàries per esbrinar el misteri que envolta aquest succés.

FETS DEL DIA

AMORDACEN UNA DONA AL PIS I LI ROBEN DUES-CENTES PESSETES

Florinda Rius Puig, té a casa seva situada al carrer de la Indústria, núm. 298, un consultori mèdic llogat a un doctor.

Diumenge a la tarda, mentre estava sola al pis, arribaren dos desconeguts que li preguntaren les hores de visita del metge, i entraren dins la casa.

Un cop dins, tancaren la porta i amordacaren la mestressa del pis, a la qual també lligaren de mans i li robaren 200 pessetes que guardava en un calaix d'un armari.

Els lladres marxaren del pis emportant-se'n la clau i tancaren per fora.

Després de grans esforços, la pobre dona aconseguí desfer-se de la mordaga i demanar auxili.

Hi acudiren els veïns, els quals van haver d'entrar al pis per una finestra.

DESAPAREIX UN QUADRO VALORAT EN QUINZE MIL PESSETES

Al jutjat de guàrdia es presentà una denúncia signada per Vicenç Marc Parra, el qual acusa un amic seu d'haver-li empenyorat un quadro valorat en 15.000 pessetes, que li donà per a vendre.

L'esmentat quadro, segons pogué esbrinar el denunciador, és en poder d'una persona de posició social d'aquesta ciutat.

UN NEN FERIT CASUALMENT

El nen de vuit anys, Santiago Tejada Peralta, domiciliat al carrer de Serra, núm. 5, primer, primera, en el moment de sortir de casa seva ha estat colpit per una fusta que s'ha després d'una hissada de mobles que pujaven a uns pisos de la mateixa escala.

Ha estat recollit ràpidament i traslladat al Dispensari del carrer de la Ciutat, on li han apreciat una forta contusió de pronòstic reservat a l'ocipital.

JOCES D'INFANTS

Avui, al migdia, ha estat assistit al Dispensari d'Hostafrancs el nen de vuit anys Manuel Ràmba Abella, el qual, jugant amb altres infants de la seva edat, es causà una ferida contusa a la regió frontal esquerra.

Segons digué, la ferida de referència li ha estat causada per un company seu del qual únicament sap que es diu Joan.

CAIGUDA DISSORTADA

Ahí, al vespre, Ramon Massip Cavallé, de 37 anys, caigué casualment daltabaix de l'escala del seu domicili i es causà la fractura completa del terç inferior del fémur dret.

Al Dispensari de Gràcia, on fou assistit de primera intenció, qualificaren la fractura de greu. Després fou traslladat a l'Hospital Clínic.

CICLISTA CONTUSIONAT

A les nou d'aquest matí, Eduard Reig Culilla, de divuit anys, que anava muntat en una bicicleta per la plaça de la Universitat, ha caigut i s'ha causat una forta contusió amb probable fractura de l'extremitat inferior del radi.

Ha estat assistit al Dispensari del carrer de Sepúlveda, passant després al seu domicili.

BOLC D'UN AUTOMOBIL

La matinada passada, un automòbil propietat de Jaume Mas Blanc, va bolcar a l'Avinguda de Nostra Dona de Montserrat a causa d'haver topat amb una pedra

que, segons digué l'interessat, hi havia al bell mig del camí.

Del bolc en resultaren ferits Lluís Bac, de 21 anys, amb contusions diverses i una ferida lleu al llavi inferior; Jaume Mas Blanc, de 23 anys, amb una ferida a la regió frontal dreta i una contusió al muscle de pronòstic reservat; Joan Sabata Aurrums, de 21 anys, amb ferides diverses contuses a la regió parietal dreta i diverses erosions.

Foren assistits al Dispensari de Gràcia i després traslladats als seus respectius domicilis.

PREFECTURA

ALDARULLS A LA UNIVERSITAT

Aquest matí els estudiants han promogut alguns aldarulls, segons sembla, degut a que volien fer festa avui. Ha estat tramesa a la plaça de la Universitat una camioneta de guàrdies d'assalt, amb el qual ha quedat tot solucionat.

GOVERN CIVIL

L'EPIDEMIA DE RÀBIA

S'ha declarat extingida l'epidèmia de ràbia canina a Vilanova i Geltrú per no haver-se produït cap altre cas en el termini reglamentari.

EL MAL ROIG

També ha estat declarada extingida l'epidèmia de mal roig al bestiar porcí als termes municipals de Sallent, Balsareny i Castelladral.

ULLS AMB LES MONEDES DE DEU CENTIMS

El governador ha manifestat aquest migdia als periodistes que s'havien fet correr aquests dies unes monedes de deu cèntims, que a la seva part posterior porten gravades les següents paraules: "C. N. T. Obreros no votar F. A. I.". El senyor Moles ha tramès ordres de detenció contra els individus que expenguessin aquestes monedes, pel qual motiu el públic deu negar-se a acceptar-les, ja que forçosament hauria de resultar-ne perjudicat.

L'Estatut de Catalunya a l'estranger

La revista alemanya d'economia i exportació "W. E. Z.", en l'edició espanyola de la part especial dedicada a la tècnica alemanya corresponent a l'ofici d'enguany, publica en la secció catalana, que inaugura fa uns quants mesos, un comentari falaguer per al nostre poble, en el qual glossa la nostra història i significació nacionals, explica a grans trets els motius del moviment catalanista i ens augura un esdevinidor pròdig en llibertats i benestar.

Telèfons de LA HUMANITAT 24646 i 24647

A Xina, les dones no podran usar mitges de seda, ni faldilles curtes, ni anar escotades

Xang-Hai, 1. — El mariscal Xang Kai Shek ha dictat una disposició en la qual es dicten normes respecte la indumentària femenina. La reglamentació no pot ésser més severa puix que prohibeix terminantment que les dones xines usin mitges de seda, la faldilla curta i vagin escotades, que qualifica de "costums vergonyants importats de les nacions opressoras del poble xinès". Xang Kai Shek raona les seves disposicions dient que s'ha d'anar a l'adopció d'una indumentària nacional xina per salvar la dignitat de la raça.

— "Yo, a este Rodés, lo pondría en candidatura"...

Notes polítiques

Copiem d'Ara, setmanari de Palafrugell:

"Un fet, evident i incontrovertible, és que la Lliga Regionalista ha estat sempre un partit representatiu de grans interessos. Vegeu, sinó, que els seus prohoms ocupen càrrecs importants en tots els organismes financers i mercantils. D'algun d'aquests organismes, les persones de bona memòria en tenen records ben lamentables. En l'època esplendorosa dels Cambó, Ventosa, Bertran i Músitu, la nostra indústria, sense protecció, sense recursos, podia trobar, en aquests homes omnipotents, no res extraordinari, no; almenys, però, un gest de noblesa. ¿Què feu per a la indústria el Foment del Treball Nacional quan la Cambra de Palamós hi ingressà, per tal d'obtenir un ajut que cercaven endebedats? No va obtenir res, mai res! Aquests senyors industrials de Manresa, de Sabadell, de Terrassa, prohoms notoris de la Lliga, no hauran pas canviat als seus anys. I ara la Lliga preté venir actiu per tal de realçar la nostra indústria, decadent, miserable, en mans estrangeres en un tant per cent crescut, quan en el seu dia, en temps apremiants, podien haver-la salvat si no haguessin estat un partit d'interessats egoistes."

Les Circumstàncies, de Reus, armet, sense com va ni com ve, contra el senyor Companys. I Foment, de Reus, amb molt d'encert li recorda que "Lluís Companys compta amb un historial republicà i revolucionari que ja el voldrien per a ells els ex-pupils i republicans acomodaticis que representa Les Circumstàncies, per a poder-se presentar ara, com pretenen, al poble, amb una executòria esquerrista que no tenen ni han tingut mai els llavis dels plutòcrates locals de tots coneguts."

La Dreta Liberal Republicana de Catalunya, malgrat el seu ingrés a la Lliga, encara existeix. I dona fe de vida. Aquesta tarda, al Circol de Sans, hi està celebrant "un ball de panallets".

A Txecoslovàquia ha quedat finalment constituït el nou Govern. Praga. — La composició definitiva del nou Govern, que té caràcter socialista-burgès, és la següent: Presidència: Malipeter. Afers Estrangers: Benes. Finances: Trapl. Interior: Doctor Jan Czerny. Guerra: Bradac. Justícia: Meissen. Instrucció Pública: Doctor Derer. Comerç: Doctor Matousek. Agricultura: Doctor Hodza. Ferro-carrils: Bochyne. Comunicacions: Doctor Franke. Treballs Públics: Enginyer Dostalek. Previsió Social: Doctor Czech. Higiene: Doctor Spiza. Unificació: Monsenyor an Schramek.

En aquest Gabinet figuren membres dels partits agrari txec, agrari alemany, nacional-socialistes txecs, socialistes txecs, socialistes alemanys, demòcrates nacionals txecs i partit popular txec.

La confecció d'aquest Gvern ha requerit més d'una setmana de constants negociacions.

La premsa en general acollirà al nou Gabinet amb plaixer.

TEMES LITERARIS

Llibres a l'abast del poble

Editors i llibreters s'exclamen perquè no es venen llibres.

Veritablement hem de convenir que això és cert. És que el nostre poble no llegeix? És que no hi ha afició a la literatura?

Jo crec que d'afició a llegir i col·leccionar volums n'hi ha. No diré —bé me'n guardaré prou!—, que el públic, el gros públic, senti o tingui la fallera per llegir un llibre com per veure un "matx" de boxa o un partit de futbol. Malauradament els empresaris d'aquesta mena d'espectacles no poden exclamar-se com els editors i com els llibreters. Està clar que no hi ha aquella bogeria d'abans per la boxa i la pilota. Però d'afició, qui ho dubta? N'hi ha a bastament. Ja estariem ben contents que cada llibre que surt, tingués la quarta part d'aquell públic.

Hem de convenir, fent honor a la veritat, que molts dels nostres aficionats a la lectura no els poden comprar la major part dels volums. El llibre és car. Nosaltres no volem, en aquests moments, discutir les raons que hi han perquè un llibre s'estipuli en cinc, sis, set o més pessetes. Tampoc no en treuríem l'entrellat. Ens vindrien amb allò que el paper s'apuja, que els jornals són elevats.

L'únic que sabem és que el poble —sobretot el poble obrer que és precisament el que té més set de comprar llibres, perquè el veritable poble intel·ligent cerca amb avidesa el volum d'ociós. Així veiem aquella afanyosa concurrència que no manca cap diumenge al mercat de llibres del Paral·lel, on —siguin permès dir-ho—, dissortadament no predomina el llibre bo. El mercat del Paral·lel s'inflecta de novella grollera i pornogràfica, de novella de baixa condició que no ofereix cap garantia.

Els nostres editors, si certa és la necessitat que el llibre s'ha de vendre a preus que no estan a l'abast de tothom, poden recórrer a la novella breu. Recordeu que antigament hi havia una veritable febre per la publicació de novel·les curtes que el poble comprava satisfet i llegia amb goig i simpatia.

Los Contemporàneos i "El Cuento Semanal", foren dues d'aquestes publicacions. Es pot dir que elles obrien el foc de la batalla que més tard havia de prendre un considerable increment. Per vint cèntims, el poble tingué ocasió de conèixer "Prometeo", de Pérez de Ayala; "El alma viajera", de José Francés; "Infanticida", de Joaquín Dicenta, tot il·lustrat amb dibuixos dels millors artistes.

Per vint cèntims, primerament, i per "cinc cèntims" després, el públic entusiasta de la narració breu, de la novella que poc a poc l'insinuava i li obria els camins de la seva il·lustració, va tenir ocasió de conèixer autors de tanta anomenada com Pérez Galdós, Benavente, Martínez Sierra, Flórez, Baroja, Marquina, Carrère i mil d'altres.

Fou tal l'èxit assolit amb aquesta mena de publicacions, que a tota Espanya —Barcelona, València, Saragossa, Sevilla, etc.—, sortiren competidors com per art d'encantament.

Són d'aquells dies "La novella curta", "La novella breu", "La novella popular", "La novella del dia", "La novella para todos", "La novella ideal"...

Avui, però, no en surt gairebé cap. Barcelona comptava amb "La novella nova", "La novella d'ara", "La novella catalana", "La novella nostra".

Aquell entusiasme, aquella competència s'ha anat apaiçant. No sembla sinó que el poble hagi perdut la lletra totalment.

Se'n dirà que aquelles novel·les no valien la pena, que en conjunt —deixant de banda comptadíssimes excepcions—, no tenien interès. I contestarem nosaltres: Acas valen la pena totes les que s'anuncien al so de bombo i platerets! Almenys, per aquells dies, hi havia l'avantatge que en sortien per pocs diners... Mentre que, ara, si volguéssim comprar tots els llibres que es publiquen, hauríem d'ésser uns potentats.

Aquelles novel·les a l'abast de tothom, de tant en tant, i a fi i efecte que el poble conegués les obres bones, donaven un número extraordinari que augmentava en vint cèntims el preu, i d'aquesta manera el poble anava coneixent obres tan notables i reeixides com "La Papallona", de Narcís Oller; "Els sots feréstecs", de Caselles; "Els tres al·lucinat", de Puig i Ferrater...

La novellista curta d'abans, moltes vegades era el raig d'inspiració que l'autor —per atendre una necessitat econòmica del moment—, escrivia amb vehemència. Aquelles 50, 100 i 500 pessetes que oferia l'editor, obrien les fonts de la inspiració d'alguns dels nostres més excel·lents escriptors. De tal mane-

ra es feia aquest miracle, que va donar-se el cas força curiós que alguna novella que havia estat escrita amb destí a ocupar solament seixanta pàgines, més tard ha estat precis d'estendre-la més i convertir-la en llibre que val quatre i cinc pessetes.

El poble, per aquells dies —dies d'afició—, parlava d'autors i obres. Sentia la necessitat de llegir. Feia de la literatura una matèria de primera necessitat. S'oblidava, de tant en tant —mai del tot—, que hi havia cop de puny i pilota...

Cal tenir molt present que els pobles precisament es formen a través de la literatura. Si tots els homes llegissin —llegissin bons llibres, naturalment; i hem de convenir que no per breus, moltes novel·les deixen d'ésser notabilíssimes—, no hi hauria aquesta diversitat d'idees —absurdes la majoria—, i les persones tindrien uns altres i més afins sentiments.

La ignorància, la imbecilitat i l'estupidesa, no s'arrelarien tant. Al poble li cal llegir, i com que el poble no pot gastar, cal que ens interessem perquè la novella curta d'abans —sobretot la catalana—, torni a sortir.

Amb ella —ultra el constituir un sinó magnífic, bon negoci editorial—, proporcionaria l'obrir les fonts de la inspiració dels nostres autors, que si s'han de refiar de la venda de llibres de cinc, sis, set i més pessetes, ja estan ben apanyats.

Comprar llibres de preu, solament és patrimoni dels rics.

I aquests no es prenen la molestia d'esmerçar el capital en coses que els pugui polir la intel·ligència.

Suposant que d'intel·ligència en tinguin els nostres potentats.

Agusti COLLADO

AJUNTAMENT

EL PATRONAT DE LA RAMBLA DE LES FLORS

S'ha reunit el Patronat de la Rambla de les Flors, sota la presidència del regidor senyor Joaquim Ventalló, i s'ha ocupat de l'estat dels projectes de noves parades per a l'exposició i venda de flors de l'esmentada Rambla, encomanats al Foment de les Arts Decoratives, G. A. T. C. P. A. C. i Circol Artístic. El Patronat despatxà després diversos assumptes de tràmit. També acordà recolzar la petició de l'Agrupació de Veïns de les Rambles relativa a normalització del tràfic a les mateixes; convocar dins de breus dies un concurs de cartells de propaganda de la Rambla de les Flors i celebrar el propi vent diumenge, dia 6, a les deu del matí, entre les floristes de la Rambla, el II Concurs de Crisantems.

ORDRES ALS CONDUCTORS DE VEHICLES

El tinent d'alcalde del districte IV; recomana als conductors de vehicles, que circulen pel Passeig de la República (abans de Sant Joan), en direcció al carrer de la Diputació a Roger de Flor o viceversa, que ho efectuin sempre per la seva dreta, observant rigorosament els viratges en aquell sentit a l'efectuar-los en l'encreament del Passeig de la República amb el carrer de la Diputació, tal com prevé el Reglament de Circulació. Els que contravinguin aquesta disposició els serà imposada el màxim de la multa.

PER LA CONSTRUCCIO DEL MONUMENT A PI I MARGALL

Sota la presidència del senyor Duran i Guàrdia, delegat per l'Alcaldia i amb assistència del senyor Antoni Vilalta Vidal, en representació de la Corporació Municipal i dels senyors Joaquim Ventalló, Josep Samblancat i Josep Francés que formen part de la Comissió Executiva del monument a Pi i Margall, ha estat celebrada a subhasta relativa a la construcció de l'esmentat monument a la cruïlla del Passeig de Gràcia amb l'Avinguda del 14 d'abril, al tipus de 224.703'39 pessetes, havent estat adjudicades provisionalment al senyor Jaume Quera Bonal per la quantitat de 223.800 ptes.

L'acte de referència ha estat autoritzat pel notari d'aquesta residència senyor Rafael López de Ibarz.

Vers l'extracció de tresors al fons del mar

Roma. — Els periòdics anuncien que una Societat dedicada especialment al salvament de tresors enfonsats en el mar, ha identificat el lloc on s'enfonsà, en 1893, el vaixell "Poluce", a bord del qual hi havia innombrables objectes d'art que pertanyien al rei Ferran de Nàpols.

En 1890 s'iniciaren uns treballs per salvar aquest tresor, però foren abandonats molt aviat.

L'afer de la venda d'empleus a l'Ajuntament

Les actuacions del jutjat especial segueixen amb tota intensitat. — Dos nous processats. — El fiscal ha lliurat l'informe sobre els recursos de reforma

Aquest matí hem pogut canviar unes paraules amb el Fiscal inspector del sumari Sr. Carballo, qui lògicament per guardar el secret del sumari cap dada d'interès ens ha pogut manifestar amb relació al mateix si bé no amagava la seva esperança de que les actuacions judicials arribarien a obtenir els resultats satisfactoris que són de desitjar per tal de que les costums ciutadanes mai més no puguin retornar per uns camins que han de merèixer la reprobació de tots els homes honestos.

Segons sembla, el senyor Carballo no ha demanat fins a la data cap diligència d'interès per quant fins al moment no ha cregut oportú, exceptuant uns determinats acaraments. La feina del fiscal és d'inspecció solament i en tota ocasió pot demanar allò que cregui convenient per al millor esclarament de l'assumpte i el jutge en el seu cas podrà decidir si és convenient o no la diligència sense que aquest cas s'hagi produït encara.

Avui que el Jutjat actua tan encertadament amb una competència i una diligència en la que rivalitzen Jutge i Fiscal, és lamentable que existeixin certes reticències que poden revelar un mesqui concepte de l'honorabilitat dels sentiments de ciutadania tota vegada que sols semblen fets per a apartar els fets de la seva veritable trajectòria.

El Jutjat actua i no és a ell a qui ha d'acudir-se per a posar en el seu coneixement tota cosa de la que es tingui notícia. Quan el primer magistrat de la ciutat i uns benemèrits ciutadans fien a l'acció de la Justícia l'esclarament d'un assumpte de tanta transcendència, és imperdonable que surti qui vulgui llançar el verí de la seva maledicència sobre de persones que cap intervenció deuen tenir en els fets quan la Justícia no els ha requerit una sola vegada per comparèixer sinó que han estat elles les que des d'un primer moment s'han constituït en fermes auxiliars de la mateixa.

Aprofitar unes infames llançades per un subjecte titllat, per qui pot fer-ho, de deshonorable per desviar una qüestió, no fa sinó demostrar que qui tal fa és de la mateixa categoria moral que el subjecte sobre el que, i amb data del mes de setembre, s'ha

donat motiu per a que se li instruís un expedient a l'Ajuntament de Barcelona.

Nosaltres avui volem recordar unes paraules dites per Angel Samblancat als passadissos del palau de Justícia mentre esperava per declarar davant del Jutge especial amb motiu d'aquest afer. Afirmarya l'esmentat diputat que els escàndols s'havien comès sempre i que si ara tenien aquesta publicitat i ressonància era per les llibertats que tenien, sempre beneficioses, si bé deia l'esmentat diputat que el lamentable era que amb la República encara passés això.

I bé. Les autoritats republicanes han acudit a posar remei a l'escàndol. Ho han fet per això, perquè són republicans i senten tota la responsabilitat dels moments presents, i és per això doblement menyspreable aquell, que en aquests moments sols està amament a satisfer les seves petites i baixes passions personals. Els moments són de parlar clar i ben alt, perquè la Justícia pugui obrar en conseqüència i en parlar s'ha de fer de manera que no quedi dubte en les acusacions que han de fer-se amb un fonament de causa i sense descendir a la infàmia.

LES ACTUACIONS D'AHIR A LA PRESO

Novament es persona ahir tarda a la Presó Cellular el jutjat especial per a continuar la pràctica de diligències amb motiu de la venda d'empleus municipals.

En primer lloc es procedí a un acarament entre Carrasquer que aconsegui un empleu d'escrivent mitjançant el lliurament de 8.000 pessetes, i que està processat per aquest motiu, amb el testimoni Rogeli Llopis Julià, que havia declarat pel matí, i fou a la tarda prèviament citat a la Presó Model.

Segons les nostres notícies, Carrasquer mantingué davant Llopis, malgrat la negativa d'aquest, que fou qui l'acompanyà al Banc de Valors i Crèdit, on diposità les 8.000 pessetes que li costà el càrrec.

Com que no havia intelligència entre Carrasquer i Llopis, fou cridat a declarar l'ex-gerent de dit Banc, senyor Caralt, qui confirmà que Rogeli

Llopis havia estat diverses vegades al Banc acompanyant el dipositari.

En vista d'aquestes manifestacions el jutge ordenà que el dit Llopis quedés detingut.

Altre acarament es celebrà entre el processat Joan Manyé i un testimoni que també aportà dades interessants al sumari i nous càrrecs contra Manyé i algun altre processat.

Per fi, hagué un acarament entre Joan Freixas i el detingut Josep Sampau Berrillo.

Sembla que en aquest acarament Freixas sostingué que Sampau li havia parlat d'obtenir una col·locació mitjançant el pagament d'una quantitat que devia dipositar com a garantia en el Banc de Valors i Crèdit.

Per ordre del jutge el Sampau restà a la presó detingut.

EL SUMARI VA CREIXENT

Actualment el sumari per aquest afer ja compta uns 500 folis i a judicar per les diligències a practicar i el nombre de testimonis que encara han d'ésser escoltats pot suposar-se que el sumari tindrà de tres a quatre peces.

DOS NOUS PROCESSATS AMB PRESO

El Jutjat ha dictat autèntic de processament i presó contra els detinguts Rogeli Llopis i Josep Sampau Berrillo als quals se'ls ha comunicat la decisió d'aquesta mateixa tarda abans que transcorreguessin les setanta-dues hores que estaven a disposició del Jutjat.

DENEGACIO DELS RECURSOS DE REFORMA

Avui ha entregat el fiscal l'informe amb relació als recursos de reforma presentats pels processats contra l'autèntic pel que se'ls va considerar com a tals. Acompleix aquest tràmit processal de l'informe del fiscal demà el Jutjat dictarà altre autèntic confirmant o revocant el processament.

Segons sembla no s'accedirà als recursos de reforma.

L'ACTUACIO DEL JUTJAT

Aquest matí han estat al Jutjat dos testimonis que no han aportat cap dada d'interès a les que ja consten al sumari tota vegada que es tractava de dos imponents a la Banca de Valors i Crèdit i per tant, sols s'ha limitat a ressenyar com havien efectuat aquesta operació i amb qui s'havien entès en aquest afer.

Aquesta tarda el Jutjat no tenia assenyalada cap nova diligència i sembla que es dedicarà a ordenar tot l'actuat fins ara i determinar les diligències oportunes com a resultat de les cites fetes pels testimonis que han declarat fins ara.

AUDIENCIA

JUTJATS

EL SUMARI CONTRA BALSANO

Aquest matí els pèrits taxadors entregaren al Jutjat el dictamen de tasació de tots els objectes que foren trobats a la torre de Badalona on fou cometre l'assassinat d'Emmy Langer.

El sumari es troba actualment en espera de què sigui contestat un exhort que s'ha tramès a València per a determinar algunes dades de la vida de Balsano i tan prompte com aquest exhort sigui retornat complimentat serà signat l'autèntic de conclusió d'aquest sumari.

LES DONES QUE FAN FEINES SENTEN L'ESPERIT DE CLASSE

Aquest matí s'han produït uns aldarulls enfront del cinema Coliseum establert a la Gran Via. E' motiu era que havia estat començada una de les dones que fan la neteja a l'esmentat saló i d'altres companyes seves protestaren d'aquesta mesura manifestant-se contràries a la mateixa fins a l'extrem de produir aldarulls i amençar a les que intentessin realitzar la feina. Uns guàrdies d'assalt tingueren que presentar-se al lloc del succeís i amb penes i treballs pogueren conduir a les protestàries al Jutjat de guàrdia sota l'acusació del delict de coaccions. El Jutge ordenà la llibertat de les acusades.

INTENT DE MANIFESTACIO AL PARC

Aquest matí els guàrdies d'assalt tingueren que acudir al Parc de la Ciutadella per haver tingut notícies que uns centenars d'obres sense feina s'havien reunit i aprofitant aquesta avinentesa determinats individus dirigien la paraula en tons violents aconsellant prendre mesures violentes per a posar fi a la seva situació.

Després d'unes gestions pacífiques els guàrdies tingueren que simular una càrrega per a dissoldre els grups, cosa que fou suficient perquè no continués la reunió.

Hotel Segur

Subhastes tots els dies

Clarís, 8

L'èxit dels avions llançats per les catapultes dels transatlàntics

Hamburg, 1. — La Hamburg Amerika Line, propietària dels paquebots gegants Europa i Bremen, acaba de publicar interessants dades estadístiques demostratives de l'èxit pràctic aconseguit pels avions que llancen les catapultes dels dits vaixells.

Segons aquestes xifres, entre el 9 de maig i el 5 d'octubre, els hidroavions llançats pels esmentats vaixells efectuaren 35 vols durant els viatges d'Hamburg a Nova York i tornada.

El correu que viatge en el esmentats hidros, avança 45 hores en el viatge cap a Alemanya i 25 hores en el viatge a Nova York.

Si hom té en compte que el correu arribat a Cherbourg continua per via aèria cap a Berlín, es tindrà en total un avantatge de 46 hores per a la correspondència procedent d'Amèrica del Nord.

Els llançaments per catapulta (18 en cada sentit) han estat efectuats a 900 quilòmetres de Nova York i 1.000 quilòmetres de Southampton.

Un sol fracàs ha estat enregistrat en el sentit Estats Units-Europa, ja que un dels aparells hagué d'amarar al costat del paquebot per ruptura d'un tub conductor d'oli.

Els hidroavions llançats per les catapultes de l'Europa i del Bremen són: un Junkers 46, en l'Europa, pilotat per Blankenburg, i un Heinkel H. E. 58, pilotat per Grietters. Aquest darrer aparell és subtitut per un Junkers 46.

La política alemanya

Importants declaracions de Von Papen a un periodista de Buenos Aires

Buenos Aires. — El gran periòdic bonaerenc "La Nación" publica una intervú amb el canceller von Papen, que aquest ha concedit al corresponent berlinès de l'esmentat periòdic.

El canceller declarà, abans de tot, que la base de la pau del món, és una política d'acostament franco-alemany. Parlant de la situació internacional, el canceller del Reich, afegí:

"Les inquietuds de França relatives a la preparació militar alemanya, són absolutament infundades. L'opinió francesa interpreta malament les aspiracions de la joventut alemanya, les associacions de la qual equivalen a l'American Legion dels Estats Units i a les associacions d'ex-combatents de França.

"França i tot el món tenen gran interès que Alemanya surti del seu actual estat de depressió moral i econòmica, i trobi una situació pròspera al món".

Seguidament, von Papen afegí:

"Considero possible i desitjable una entesa franco-alemanya. Durant els últims anys fou possible d'arribar a una solució en gran nombre de qüestions greus que estaven en suspens entre ambdós països i que semblaven insolubles. Aquestes són la qüestió del Rin i la qüestió de les reparacions, entre altres. Per què no podríem arribar a una mateixa solució pel que es refereix a la qüestió de la igualtat de drets quant a la defensa nacional?"

"No puc creure—segueix dient—que la nació francesa, que proclamà els drets de l'home, pugui entestar-se a negar a Alemanya la igualtat de drets. Aquesta igualtat deu ésser la regla també entre els pobles, però especialment en el si d'aquesta comunitat que formen els pobles membres de la Societat de Nacions. No pot ésser imposible un acord amb França sobre una qüestió tan elemental.

A MOSCU

S'HA REUNIT LA III INTERNACIONAL COMUNISTA

Moscú. — La III Internacional Comunista acaba de celebrar llur XII sessió plenària. És un aconsegiment capital a l'any polític de la U. R. S. S., i que ha revestit aquesta vegada una importància particular.

La discussió ha versat especialment sobre la situació especialment pertorbada en l'Extrem Orient, sobre l'activitat comunista a Anglaterra, França i Alemanya, i sobre el pressupost de la III Internacional per a l'any 1933. Els debats han tingut lloc a porta tancada.

Pel que es refereix a França, la III Internacional nota que el partit francès deu aprofitar-se de la situació econòmica i política creada per la crisi present per a multiplicar llurs esforços. Preconitza diversos mètodes d'acció, com prendre la direcció del moviment d'obres sense feina, creant comitès subordinats al partit, intensificar el treball de les joventuts comunistes en l'exèrcit, la marina i altres aspectes, resistir per tots els mitjans a les reduccions de salaris, i finalment intensificar l'acció del pacifisme revolucionari.

Es edificant l'examen del pressupost previst per aquesta propaganda. Encara que la premsa soviètica diu oficialment que és de 40 milions aproximadament, se sab de bona font que aconsegueix la xifra de 200 milions de

A XILE

Alessandri ha estat elegit novament president

Santiago (Xile). — S'han celebrat les eleccions presidencials, les quals han donat el triomf a l'ex-president Alessandri.

Alessandri fou president del 1920 al 1924, en què fou destituït i exiliat, i passà també moltes de penalitats durant la dictadura d'Ibáñez, fins que l'1 d'agost darrer tornà triomfalment a Xile.

ENDERROCS GARCIA I VIDAL

GRAN ASSORTIMENT D'OBJECTES PER A CONSTRUCCIO

Telèfon 54978

MAGATZEMS I DESPATX:

Carrer Clot, del 1 al 9
BARCELONA

FONTBERNAT

SASTRE
PREUS MODICS
Cucurulla, 2, primer Barcelona

PLANOLS - PRESSUPOSTOS,
PROJECTES - PERITACIONS,
PERMISOS DE L'AJUNTAMENT
I DIBUIXOS ARTISTICS
Tel. 16816. - Pelayo, 7, 1.ª 2.ª

DR. GALLEGO

Clínica Vies Urinàries
Raig X: 600 i 914: Sifilis
Purgacions
Cura radical de mals secrets
Hores visita: 10 a 1 matí i 4 a 9 nit

EXPOSICIO DEL BOLET

RESTAURANT A PREUS POPULARS

TOTS ELS PLATS A BASE DE BOLETS, A LA DRETA DE L'HIVERNACLE. (PARC DE LA CIUTADELLA, DAVANT DEL CARRER PABLO IGLESIAS)

La justícia cruel

A Jacksonville, un jove de 22 anys, ha estat mort bàrbarament martiritzat

Jacksonville (Florida). — L'alt funcionari de la penitenciària de Jacksonville M. Sunbeam, ha comparegut davant els tribunals de justícia acusat d'haver martiritzat bàrbarament els detinguts i d'haver ocasionat la mort d'un d'ells a conseqüència dels martiris als quals fou sotmès.

Durant la vista de la causa, el Palau de Justícia ha estat guardat per les tropes, ja que la multitud volia llinzar el processat.

En el procés s'ha demostrat que Sunbeam provocà la mort d'un detingut de 22 anys, el qual romangué tancat tota una nit dins d'un tait col·locat verticalment i lligat el coll a la part superior del ferret amb una cadena.

Sunbeam ha estat condemnat a vint anys de presó, i s'ha accedit que compleixi la condemna en una presó que no sigui la de Jacksonville.

Lladres i estafadors han actuat aquesta nit, amb gran intensitat i excel·lents resultats

VOLEN REPETIR LA SORT I ELS FALLA

El dia 29 d'aquest mes es presentaren dos individus a un comerç establert al carrer de Trafalgar i exhibint un rebut d'un client acreditat de la casa aconseguiren emportar-se'n deu peces de gènere sense que els encarregats de la secció respectiva mal·fessin dels subjectes en qüestió.

Avui s'han presentat de nou els esmentats subjectes per repetir l'operació ensenyant novament un rebut degudament signat del mateix client. Però tota vegada que existien determinats detalls que no s'adaptaven a la forma de treballar del client que figurava com a comprador de la mercaderia l'encarregat del comerç tot dient als qui es trobaven a la tenda que esperessin telefonaria a la casa que signava l'albarà per si era certa la comanda, i d'allí li contestaren que no era certa la mateixa així com tampoc ho era la que es féu el dia 29.

Com a conseqüència d'aquestes manifestacions l'encarregat de la casa requeri la policia i aquesta detingué els subjectes Valentí Rogue, Francesc Ginesta i Rafael Arocas, que s'havien proporcionat uns albarans falsificant la signatura del suposat client.

Tots tres foren posats a disposició del jutjat de guàrdia que ordenà l'ingrés a la presó.

UNS DEBENTADORS DE PISOS S'EMPORTEN 20.000 PESSETES EN JOIES

Aquesta matinada en tornar a casa seva els estendants de la casa número 40, pis tercer, porta primera, de la Ronda de San Pere, tingueren la desagradable sorpresa de veure que algú havia entrat al pis aprofitant la seva absència i que s'havia emportat unes joies valorades en unes 20.000 pessetes.

El perjudicat s'anomena Marian González i en les seves manifestacions ha dit que els lladres per entrar al pis hagueren de fracturar la porta i que tot fa preveure que tenien ja bona idea de l'existència de les joies per quan no escorcollaren gaires mobles, sinó aquells en que s'acostumaven a guardar les mateixes.

I UNS ALTRES, GENERES PER VALOR DE 30.000 PESSETES

Aprofitant que a l'Avinguda del Portal de l'Angel es troba un pis per llogar, els lladres s'amagaren, la nit passada al mateix i a la nit foren un forat a terra per tal de poder robar la tenda de confecció que està instal·lada a la mateixa casa.

Sense que ningú se'n donés compte dels lladres, aquests pogueren emportar-se'n gènere que l'amo de l'establiment valorà en unes trenta mil pessetes.

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	Ptes. 3'75
Península, un trimestre	" 11'25
Amèrica, un trimestre	" 14'25
Altres països, un trimestre	" 27'50

Núm. solt 15 cèntims

L'ATRACCIO DEL POL

QUATRE EXPEDICIONS A LES REGIONS DEL FRED ETERN

Al món no tot són agitacions polítiques, combinacions d'alta finança, acords i desacords de la diplomàcia internacional, marxes de la fam ni altres mals de cap que constitueixen el nostre pa de cada dia. Al món hi han homes que treballen en silenci i en un moment donat ens deixen aclaparats davant el seu esperit de sacrifici, esperit guiat només per al progrés de tots nosaltres que mantes vegades, excèptics, no els volem reconèixer.

Entre aquesta classe de gent podem enquibir-hi els exploradors polars, homes que cerquen una i mil vegades el perill davant la possibilitat, de vegades problemàtica, d'una dada, d'un indici que permeti aquesta o aquella conclusió de la qual podrem aprofitar-nos tots.

Anem a parlar, avui, d'expedicions polars. No de totes les que s'han fet amb sort diferent, sinó de les que actualment es preparen o ja han sortit camí de la consecució de llur objectiu, fent l'advertiment que cap d'elles intenta arribar als Pols magnètics de la terra, descoberts ambdós, sinó el de fer un seguit de recerques per les regions glacials que completin, en tot el que es pugui, les dades escasses que avui es disposa de tan inhòspits llocs.

LARSEN I ELLSWORTH AL POL SUD

Evidentment, les regions antàrtiques són les més desconegudes per l'home. El fet de trobar-se més allunyades del món civilitzat que no pas les del nord ha fet que els exploradors s'hi hagin arriscat menys. Cook, Ross, Shalekton, Scott i Amundsen (que fou el primer en arribar al punt més septentrional de la terra el 14 de desembre de 1911), i més recentment el comandant Roym, han estat els principals exploradors, antàrtics. Però les seves recerques no poden considerar-se, ni molt menys, definitives, i d'aquí ve que es tornin a organitzar noves expedicions.

L'explorador noruec Røiser Larsen, que fou un dels acompanyats del malaguanyat Amundsen en diverses de les anades d'aquest al Sud, ha anunciat no fa gaire, que emprendre un viatge a les regions antàrtiques. Larsen, que no creu en l'eficàcia d'avions i dirigibles, ha dit que només portarà un company i tres trineus. El seu objectiu és explorar el camí que deu unir la terra Enderby amb la de la Princesa Maria, i provar l'existència d'una amplíssima badia entre la terra de la Reina Maud i la de la Princesa Kagnhild. El punt civilitzat més al sud que tocarà l'expedició Larsen serà el cap de Bona Esperança, i des d'aquí gairebé en línia recta, s'endinsarà a l'Oceà Glacial.

El camí assenyalat per Larsen és dels més difícils per tractar-se d'una part de l'Atlàntic poc coneguda i per les corrents que continuament es produeixen entre el massís glacial i la punta sud de l'Àfrica. Ja, des de temps immemorial, doblar el cap de Bona Espe-

RØISER LARSEN

que projecta una expedició polar al Sud

rança sempre era una dificultat pels marins. Doncs en direcció al Pol, els "icebergs", enduts a grans velocitats per les corrents, fan difícilíssima la navegació. Es, aquell cantó de mar, el més terrible que es coneix, i les topades d'"icebergs" que allà es produeixen sovint són conegudes per "la veu del gel".

L'americà Lincoln Ellsworth, anirà pel cantó oposat a Larsen o sigui que entrarà a l'Atlàntic pel sud de Nova Zelanda. I, contràriament al noruec, portarà un monopla metàl·lic, que podrà anar a 370 quilòmetres per hora, con auxilli. La base d'Ellsworth serà instal·lada a la badia de les Ballenes, i, quan el temps sigui adient, Ellsworth, amb el seu aparell, que pilotarà Bert Balchen, aviator que ha volat pels dos Pols de la terra, emprendre un ral de prop de tres mil milles, a la recerca del mar de Weddell, o sigui en direcció al Sud d'Amèrica, regió que fa vuitanta anys no ha vist cap ésser humà. Amb bon temps, Ellsworth pensa fer el recorregut en vuit hores de vol. A bord s'instal·laran dues màquines fotogràfiques especials, una de les quals obtindrà fotografies cada deu segons, per la qual cosa, una vegada realitzat el vol, haurà fotografiat 2.414 metres de territori, sobrevolat. Seguidament de retornar a la base,

Ellsworth, encarbarà cap el punt de sortida.

DUES DONES AL POL NORD

Peary, l'explorador nord-americà que l'any 1909 arribà al Pol Nord, realitzà moltes expedicions acompanyat de la seva muller. I, en una d'elles, i en ocasió d'hivernar al Nord de Groenlàndia, vingué al món la seva filla. Anys després, l'esposa de l'almirall Peary publicà un llibre de les seves aventures a l'Àrtic, sota el títol de "Bebé-Neu", nom amb que els exploradors que acompanyaven Peary batejaren la seva filla, únic ésser blanc nascut a la regió tan al nord.

Doncs bé. Aquella "Bebé-Neu" — Maria Peary — avui casada amb Eduard Stafford i mare de dos fills, els quals l'acompanyen, es troba a les regions àrtiques, on en la badia de Melville i en el seu punt més septentrional — el cap de York —, s'ha bastit un monument a la memòria del seu pare, l'almirall Peary. I, aprofitant el viatge, Maria Peary farà nous estudis d'aquelles regions, gairebé desconegudes encara.

L'expedició dirigida per la senyora Stafford, a bord del "Morrisey", va sota la bandera de la "Societat de Geògrafs Femenins", agrupació creada l'any 1925 per a establir un nexe d'unió entre totes les dones dedicades a exploracions geogràfiques.

Una altra dona la russa Nina Riabova-Demme, que es passà dos anys a la terra de Francesc Josep, guanyant-se el qualificatiu de "la dona més nòrdica del món", ha sortit també cap a l'illa de Serenajaja-Semlia, situada en plena "zona del fred", a l'objecte d'estudiar la flora i la fauna d'aquells paratges deserts. L'acompanyen tres homes, un dels quals, el radiotelegrafista Ioleff, és el seu marit.

Es de notar que darrerament, els russos han confiat diverses exploracions àrtiques a les dones, trencant, així una mena de superstició entre el poble rus. Certament, es recorda l'expedició del trencaglaços "Santa Anna", l'any 1912. El capità del vaixell, Brusiloff, s'emportà la seva muller i el "Santa Anna" no tornà mai més. Poc temps després un altre expedicionari, el doctor Russnoff, es féu acompanyar de la seva promesa. I, abans d'arribar a Nova Zembla, l'expedició desaparegué, salvant-se només uns quants tripulants que desembarcaren abans d'entrar al Mar Glacial.

Fins ara, no sabem que hi hagin en curs ni en preparació, altres expedicions polars. I a nosaltres, com a vosaltres, lectors, només ens cal esperar, i desitjar, que totes retornin sense accident, que prou en porta registrats el llibre de les gestes dels esforçats exploradors de les terres dels glaços eterns.

N'esperem, però, d'altres. Els Pols, i les seves regions, constitueixen una atracció irresistible pels homes...

J. ROIG GUIVERNAU

A Barcelona no ens privem de res

Teníem una estigmatitzada, però no n'havíem fet cas

De tant en tant, per aquests mons de Déu surt alguna noia histèrica que ofereix a la contemplació dels babaus unes llagues misterioses que no es guaireixen per res del món, i en les quals s'hi veu periòdicament creus, cors i altres figures. Aquestes estigmatitzades ve un dia que desapareixen, després d'haver fet parlar molt d'elles. Les beates, en peregrinació, durant uns quants mesos ha donat actualitat a la malalta, o a la simuladora.

Recentment, a Alemanya, un cas d'aquests, després d'haver-hi molt de soroll, ha acabat com acaben tots, o sigui que no hi havia res sobrenatural. Per a satisfacció de tots aquells que volen veure Barcelona al nivell de les grans capitals europees, els direm avui que a la nostra ciutat també tenim una estigmatitzada.

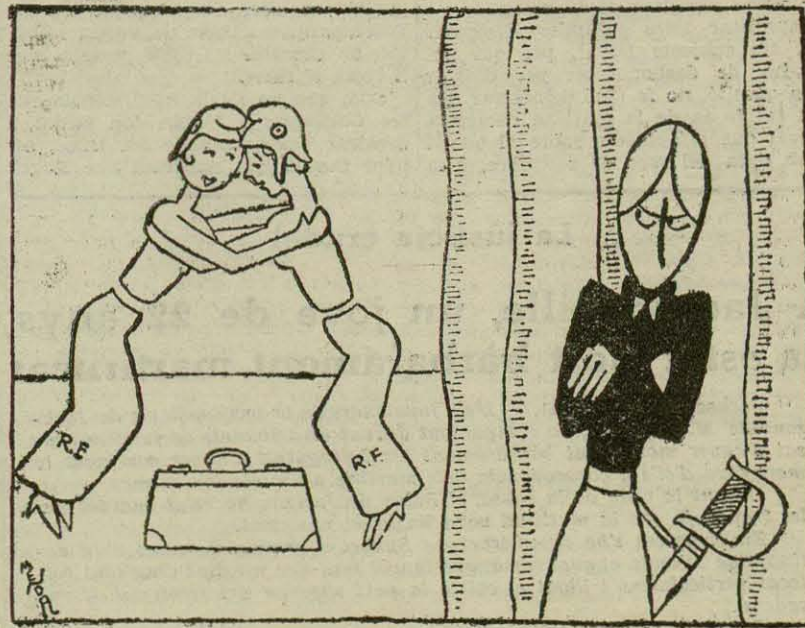
Heus ací com ens explica aquest cas una persona que n'està ben assabentada:

—Fa uns quants mesos, una pobra dona que viu prop de la Parròquia de Santa Mònica va anar al seu metge per tal que aquest li guarís unes llagues que se li havien fet en els avant-bras. Com sigui que el tractament seguit no li donava cap resultat, la malalta consultà un especialista en malalties de la pell, i aquest va tenir-la en tractament uns quants setmanes fins que un dia deixà de veure-la. Algú havia aconsellat a la pacient un nou sistema curatiu, i aquesta anà a consultar un metge les inicials del qual corresponen a les de M. D., domiciliat al carrer de València.

Aquí comença la part sobrenatural del cas. Aquest darrer doctor, després de reconèixer les llagues, va dictaminar que la ciència no hi tenia res a fer, puix que es tractava de manifestacions difícies, com tantes d'altres se n'havien conegut en els darrers temps. I d'aquell dia ençà es féu córrer la veu que de les llagues de la malalta apareixien figures de tota mena.

Aviat, a una hora determinada del matí, el domicili del metge M. D. es convertia en lloc de reunió de curiosos, fanàtics, capellans i gent d'església. A cada sessió, l'espectacle es renovava. Un dia a les llagues s'hi veien creus. Un altre, cors i calzes, un altre una figura de mare de Déu, i fins un dia hi sortí el retrat del bisbe de Barcelona. Sembla que, per fi, les autoritats s'adonaren del que passava i decidiren d'evitar-ho. Sembla també que la policia hi va intervenir i que ara, les sessions han acabat, l'estigmatitzada ha tornat a casa seva, i les creus, cors i imatges, si encara surten, sols les contempla la família de la pacient i les dones del veïnat.

Nosaltres, en el nostre interès per Barcelona, no sabem què dir-ne, d'això. Creiem que les autoritats no han sabut veure el filó que representava el tenir a casa una estigmatitzada. Cultivant-ho un xic, Barcelona hauria pogut ésser aquesta temporada la ciutat hivernal de moda. Mentre no ho fem així, però, no anirem enlloc. Pel que es veu, els barcelonins, o les seves autoritats, no coneixen els moderns mètodes d'atracció de turisme. Un petit palau situat en lloc cèntric, l'estigmatitzada, uns tes amb dancing, i uns quants prospectes repartits arreu del món haurien fet afluir a Barcelona un núvol de turistes, freturosos de contemplar de prop els miracles de l'Església.

LA GERMANA ENVEJOSA

PER AQUEST VIATGE...

Curiosa disposició del ministre d'Agricultura

El ministre d'Agricultura, senyor Marcel·lí Domingo, ha dictat una disposició per la qual els pastissers de Madrid no podran augmentar el preu del pa, però, en canvi, queden autoritzats per a rebaixar el seu pes. Un quilò de pa, per obra de la tal disposició, es convertirà en 900 grams.

Això, naturalment, no és cap invent del senyor Domingo. Tots recordem que ja s'havia posat en pràctica

en temps de la monarquia. Així es donava gust al pastisser i s'"enganyava" la fam del consumidor, de l'obra particularment.

Però el senyor Domingo no comptava amb l'Ajuntament de Madrid. I el senyor Saborit, tinent d'alcalde i diputat a les Corts, no sols ha demanat a les Corts la derogació de la tal disposició, sinó que ha declarat que l'Ajuntament de Madrid es negarà a complimentar-la.

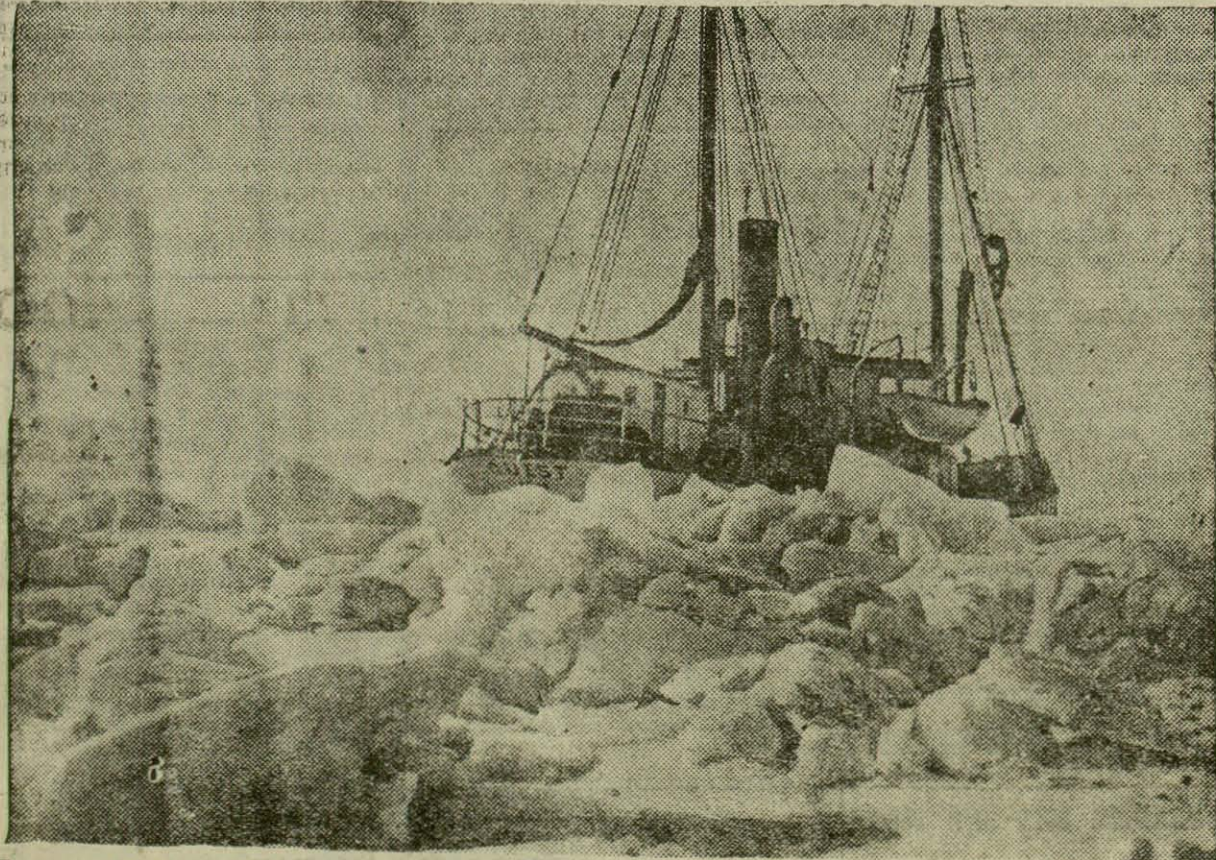
Ens sembla, en efecte, que la pensada del líder radical-socialista no encaixa prou amb les doctrines del seu partit. Justícia social, sí; però sense escatimar el pa!

Encara hi ha gent agraïda

Una vella deixa una fortuna a una noia a la que, deu anys abans, havia manllevat deu xelins

Londres. — El Daily Mail esmenta el cas d'una rara generositat i de fidel memòria envers una jove d'un poblet del País de Gales. Fa deu anys miss Davies, que tenia aleshores vint anys d'edat, veié entrar en l'estanc on servia un velleter molt respectable, la qual estava trasbalsada perquè havia perdut una bossa amb el diner necessari per agafar el seu tren i que li demanà de deixar-li 10 xelins — 25 pessetes —, la qual cosa la jove féu amb molta amabilitat.

Pocs temps després rebé una lletra amb els 10 xelins. Deu anys després — abans d'ahir — una lletra solemne, signada pels advocats de la vella senyora li anunciaren que a l'edat de quaranta anys — vint anys després — tindria dret a una herència de 3.000 lliures, o sigui unes 150.000 pessetes, testimoni de la generositat de la "vella senyora".

Heu-vos aci el "Quest", darrer vaixell polar que utilitzà el malaguanyat Roal Amundsen, presoner de les mars glaciades. El "Quest", després de navegar per ambdues mars polars, encara està al servei del Govern noruec, que l'utilitza per a assenyalar nous camins als pescadors de balenes del seu país